

ငယ်လတ်ကြီးအတွက်

- ၁။ ဒွေမာတိကာပါဠိ
- ၂။ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟပါဠိ
- ၃။ ကစ္စည်းသဒ္ဓါကြီး
- ၄။ အဘိဓာန်
- ၅။ အလင်္ကာဆန်း
- ၆။ အငယ်တန်းဇာတ်
- ၇။ အလတ်တန်းဇာတ်
- ၈။ အကြီးတန်းဇာတ်

တရားဦး ဓမ္မစကြာ
အနတ္တလက္ခဏသုတ်
ပစ္စယနိဒ္ဒေသ ပဋ္ဌာန်း
ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်

(ကျက်မှတ်၍ လွယ်ကူစေခြင်း နေ့စဉ်ရွတ်ဆို ကုသိုလ်
ယူစေနိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ ပါဠိ+မြန်မာ နှစ်ဘာသာယှဉ်တွဲ၍
အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားပါသည်။)

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
ပထမမြန်မာမေးပွဲအတွက်

ဒွေမာတိကာပါဠိ

(ဒွေမာတိကာပါဠိကို ကျက်မှတ်လွယ်ကူ အောင်ပွဲယူနိုင်ရန်အတွက်
ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓမူ နိဿယဖြင့် အနက်တေး၍ အကောင်းဆုံး
ဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားပါသည်။)

မော်လမြိုင်

ဒွေမာတိကာပါဠိ

စက္ကိန္ဒာဘိသိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု

ဆရာတော်ဦးဖုန်

မှ

ဒွေမာတိကာနိဿယ

(မှတ်ပုံတင်ပြီး)

ဖြန့်ချိရေး

တင်တင်အေးပိဋကတ်စာပေ

အမှတ်-(၁၃+၁၄)(၄၁+၄၂)၊ ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မှန်

စျေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်မှုတံဆိပ်

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၂၀၅၃၁၀၈၀၇

မျက်နှာဖုံးနှင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၂၀၅၂၀၀၈၀၇

ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၁ ကြိမ်

အုပ်စု - ၂၀၀၀

ဇာန်ဖိုး -

ပုံနှိပ်ပြီးသည့်လ

၂၀၀၈၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၈၂၂)

သိန်းထွန်းအောင်ဆက်

၅၀/၅၂၊ အင်္ဂလိပ်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်တင်တင်အေး (၀၂၀၃၃)

တင်တင်အေး၊ ပိဋကတ်စာပေ၊ အမှတ် ၁၄၊

ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ် ဈေးတော်ရုံ

ရန်ကုန်မြို့။

မာဝဂ်ကော

ဘိက္ခုပါတိမောက်နိဿယ

၉

နိဒါနုဒ္ဓေသ

၁၂

ပါရာဇိကုဒ္ဓေသ

၁၆

သံဃာဒိဿေသုဒ္ဓေသ

၂၂

အနိယတုဒ္ဓေသ

၄၀

ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေသ

၄၃

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

၄၃

သုဒ္ဓပါစိတ်

၆၄

ပါဠိဒေသနိယ

၁၁၃

သေခိယ

၁၁၇

အဓိကရဏသမထ

၁၂၅

ဘိက္ခုနီပါတိမောက်နိဿယ

၁၂၉

ပါရာဇိကုဒ္ဓေသ

၁၂၉

သံဃာဒိဿေသုဒ္ဓေသ

၁၃၃

ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေသ

၁၄၀

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

၁၄၀

သုဒ္ဓပါစိတ်

၁၄၃

ပါဠိဒေသနိယ

၁၅၉

ကျမ်းပြီးနိဂုံး

၁၆၀

ဝိနည်းမှတ်ဖွယ်

၁၆၁

[The following text is extremely faint and largely illegible. It appears to be a list or index of items, possibly in Pali or Sanskrit, arranged in two columns. Some words are difficult to discern but may include terms like 'Dhamma', 'Sutta', 'Vinaya', etc.]

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...
16. ...
17. ...
18. ...
19. ...
20. ...
21. ...
22. ...
23. ...
24. ...
25. ...
26. ...
27. ...
28. ...
29. ...
30. ...
31. ...
32. ...
33. ...
34. ...
35. ...
36. ...
37. ...
38. ...
39. ...
40. ...
41. ...
42. ...
43. ...
44. ...
45. ...
46. ...
47. ...
48. ...
49. ...
50. ...
51. ...
52. ...
53. ...
54. ...
55. ...
56. ...
57. ...
58. ...
59. ...
60. ...
61. ...
62. ...
63. ...
64. ...
65. ...
66. ...
67. ...
68. ...
69. ...
70. ...
71. ...
72. ...
73. ...
74. ...
75. ...
76. ...
77. ...
78. ...
79. ...
80. ...
81. ...
82. ...
83. ...
84. ...
85. ...
86. ...
87. ...
88. ...
89. ...
90. ...
91. ...
92. ...
93. ...
94. ...
95. ...
96. ...
97. ...
98. ...
99. ...
100. ...

ဒွေမာတိကာနိဿယ

ဂန္ထာရမ္မ

ပဏာမ

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ ဝိပုသန္ဓေန စေတသာ။

ဝန္တိတွာ ဝန္တနာမာန၊ ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ။

အနက်။ ။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တနာမာနပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သောပစ္စည်းကို ပေးလှူခြင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-ရှိခိုးသဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးသဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်သဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ရှိခိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-

ရှိခိုးသော ကောင်းစွာပြုခြင်း၏ တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ရှိခိုးခြင်း ကောင်းစွာ
ပြုခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ- ရှိခိုး၍ ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ။ပ။
ဝါ-ကောင်းစွာပြုခြင်းဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်းဖြင့်
မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ကောင်းစွာ ပြုခြင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာ
ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-ကောင်းစွာပြုသဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ။ပ။
ဝါ-ကောင်းစွာ ပြုခြင်းတည်းဟူသော ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ ။ပ။
ဝါ-ကောင်းစွာ ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ ။ပ။
ဝါ-ကောင်းစွာပြုသောရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ။ ဝါ-ကောင်းစွာပြု၍
ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ ။ပ။

ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံဖြင့် ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုး
ခြင်း မနောကံဖြင့် ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်ခြင်း ကာယကံဖြင့်
ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ
အားဖြင့် ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ
တည်းဟူသော ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံဟု
ဆိုအပ်သောကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ
ဖြစ်သော ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ
ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်းတည်းဟူသော ဝစီကံဖြင့်
ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝစီကံဖြင့်
ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ ဝါ-ကော်ရော်ခြင်းဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်း
ဝစီကံ၏တည်ရာ၊ ကော်ရော်ခြင်းဖြင့် မြတ်နိုးခြင်း မနောကံ၏တည်ရာ၊
ကော်ရော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်း ကာယကံ၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။
ဝါ-ကော်ရော်သဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ၏ တည်ရာ။ပ။ ဝါ-

ကော်ရော်ခြင်းတည်းဟူသော ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ၏တည်ရာ။ပ။
ဝါ-ကော်ရော်ခြင်းဟု ဆိုအပ် သော ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ၏တည်ရာ
။ပ။ ဝါ-ကော်ရော်ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ၏တည်ရာ ။ပ။ ဝါ-
ကော်ရော်သော ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ၏တည်ရာ ။ပ။ ဝါ-ကော်ရော်၍
ချီးမွမ်းခြင်း ဝစီကံ၏ တည်ရာ ။ပ။ (ဤနည်း၌ “ဝန္တ” ဓာတ်ကား
“ထုတိ”အနက်ဟော)

ဝါ-ဇာတိမဟုတ် ဂုဏ်ထူးမြတ်၍ ပြုအပ်သော ရှိခိုးခြင်း၏
တည်ရာ၊ ဂုဏမဟုတ် ဂုဏ်ထူးမြတ်၍ ပြုအပ်သော မြတ်နိုးခြင်း၏
တည်ရာ၊ ပုညမဟုတ် ဂုဏ်ထူးမြတ်၍ ပြုအပ်သော မြတ်နိုးခြင်း၏
တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-သီလက္ခန္ဓာကြောင့် ရှိခိုးခြင်း၏
တည်ရာ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာကြောင့် မြတ်နိုးခြင်း၏ တည်ရာ၊ ပညက္ခန္ဓာ
ကြောင့် ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာ၊ ခန္ဓာသုံးပါးကြောင့် ကော်ရော်ခြင်း၏
တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ-နှုတ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်း၊ စိတ်ဖြင့်
မြတ်နိုးခြင်း၊ ကိုယ်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ သုံးပါးစုံဖြင့် ကော်ရော်ခြင်း၏
တည်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်ဘုရားကိုလည်းကောင်း။
ဝန္တနာမာနပူဇာသက္ကာရာဘာဇနံ၊ သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။
ဝန္တနာ။ပ။ ဘာဇနံ၊ သော။ သံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊
ဘယ လာဘ စသည်ညစ်ကြေး ကင်းဝေးသန့်စင် ကြည်လင်စွာသော။
ဝါ-အဿဒ္ဓိယ စသည်ညစ်ကြေး ကင်းဝေးသန့်စင် ကြည့်လင်လှစွာ
သော။ ဝါ-ဝန္တနာဘာဇန စသော အထူးထူးသော ဂုဏ်ကို အာရုံ
ပြု၍ ကြည်ညိုသော။ စေတသာ၊ မနောဒွါရနှင့်တကွ။ ကာယဝါစာဟိ၊
ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဝါ-ဝိပ္ပသန္ဓေန စေတသာ

၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

ဝိပုန္န စေတော ဟုတွာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည့်လင်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝါ-ဝိပုသန္ဓေန၊ သော။ စေတသာဖြင့်။ လက္ခိတော၊ မှတ် အပ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝန္တာမိ၊ ၏။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။

ပဋိညာဉ်

ပါတိမောက္ခံ အနဝဇ္ဇာနံ၊ ဓမ္မာနံ ယံ ပကာသိတံ။

မုခံ မောက္ခပ္ပဝေသာယ၊ ကရိဿာမဿ နိဿယံ။

အနက်။ ။ အနဝဇ္ဇာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ဝါ-ကင်းသော အပြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ-အပြစ်ကင်းကုန်သော။ ဝါ-အပြစ်၏ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ စတုဘူမိက ကုသိုလ်အဗျာကတ တရားတို့၏။ ပါမောက္ခံ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ မောက္ခပ္ပဝေသာယ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ခြင်း၏။ မုခံ၊ အဦးအစ တံခါးဝဖြစ်သော။ ယံ ပါတိမောက္ခံ၊ အကြင်အာဏာပါတိကောက်ကို။ မဟေသိနာ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည် ကျေးဇူးအထူးထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးလေ့ကျက်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပကာသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ အဿ ပါတိ မောက္ခဿ၊ ထို အာဏာပါတိမောက်၏။ နိဿယံ၊ နိဿယကို။ အဟံ၊ သည်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့သတည်း။

ဂန္ထာရမ္ဘပြီး၏။

ဘိက္ခုပါတိမောက္ခ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥပုသ်ပြုပရိကံ

ပုဗ္ဗကရဏ ၄-ပါး။ ။သမ္ဗုဒ္ဓနိ စ၊ ဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဒီပေါစ၊ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အာသနေန၊ နေရာခင်းခြင်းနှင့်တကွ။ ဥဒကဉ္စ၊ သောက်ရေ သုံးရေတည်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧတာနိ၊ ကမ္မာနိ၊ ဤအမှုတို့ကို။ ဥပေါသထဿ၊ သံဃ၊ ဂဏ၊ ပုဂ္ဂလဥပုသ်၏။ ဝါ-သုတ္တုဒ္ဓေသ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်၏။ ဝါ-ဇာတုဒ္ဓသီ၊ ပန္နရသီ၊ သာမဂ္ဂီဥပုသ်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ သံဃာ မစည်းဝေးမီရှေးအဖို့၌။ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ၊ ပုဗ္ဗကရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ဝုစ္စန္တေ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။

ပုဗ္ဗကိစ္စ ၅-ပါး။ ။ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဥတုက္ခာနဉ္စ၊ ဆောင်အပ်သော ဆန္ဒကို ကြားခြင်း၊ ဆောင်အပ်သော ပါရိသုဒ္ဓိကို ကြားခြင်း၊ ဥတုသုံးပါး၌ လွန်သောပက္ခ ကြွင်းသောပက္ခကို ကြားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဂဏနာ စ၊ သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေးသော ရဟန်းအပေါင်းကို ဤမျှရှိ၏ဟု ရေတွက်၍ ကြားခြင်းလည်းကောင်း။

ဩဝါဒေါ စ၊ အဆုံးအမကို ရအံ့လောဟု တောင်းပန်သော ဩဝါဒကို ကြားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဧတာနိ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဥပေါသထဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ပါတိ မောက် မပြမီ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို မကြားမီ၊ အဓိဋ္ဌာန်မပြုမီ ရှေးအဖို့၌။ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စဟူ၍။ ဝုစ္စတိဝုစ္စန္တေ၊ ကုန်၏။

ပတ္တကလ္လ ၄-ပါး။ ။ ဥပေါသထော စ၊ စာတုဒ္ဒသီ၊ ပန္နရသီ၊ သာမဂ္ဂိ ဥပုသ်နေသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝတိ- ကာယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက် အယုတ်ဆုံး လေးယောက်ကုန် သော။ ဘိက္ခု၊ ပကတတ်ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မပတ္တာ၊ သုတ္တုဒ္ဓေသ သံဃဥပုသ်ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တာဝတိကာ၊ ထိုမျှလောက် အယုတ်ဆုံး လေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကသီမာယံ၊ တစ်သိမ်တည်း၌။ ဟတ္ထပါသံ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်ကို။ အဝိဇေဟိတွာ၊ မစွန့်ကုန်မူ၍။ ဌိတာ စ၊ တည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဘာဂါပတ္တိယော စ၊ သဘောတူ ဝတ္ထုကြောင့် သင့်သော အာပတ်တို့သည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မိံ၊ ထိုသိမ်အပြင် နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌။ ဝဇ္ဇနီယာ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပပြုသဖြင့် ကြဉ်အပ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ စ၊ လူ အစရှိသော နှစ်ကျိပ်တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို။ ပတ္တကလ္လန္တိ၊ လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏။

ပဋိညာဉ်။ ။ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏလေးပါး၊
 ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကို။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ပြီးစေပြီး၍။
 ဒေသိတာပတ္တိကဿ၊ ကြားအပ်ပြီးသော အာပတ်ရှိသော၊ ဝါ-
 ဒေသိတ အာပတ်ရှိသော ပတ္တကလ္လရှိသော။ သမဂ္ဂဿ၊ စိတ်တူ
 ကိုယ်တူဖြစ်ထသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ အနုမတိယာ၊
 အလိုအားလျော်သဖြင့်။ ပါတိမောက္ခံ၊ အာဏာပါတိမောက်ကို။
 ဥဒ္ဓိသိတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ အာရာဓနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။

မှတ်ဖွယ်။ ။ဒေသိတာ အာပတ္တိ တသ္မိံ ပတ္တကလ္လေတိ ဒေသိတာပတ္တိ
 “ပတ္တကလ္လ”ရစေ၊ ဒေသိတာပတ္တိ အဿာတိ ဒေသိတာ ပတ္တိကော၊
 “သံဃာ”ရစေ၊ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋီကာရှင်ကား ဤသို့၊ မကြံမူ၍
 ဤပုဒ်ကို ပယ်လေ၏။ “ပတ္တကလ္လေ သမာနိတေ” ပုဒ်ကိုလည်း
 ထည့်သွင်းလေ၏။

ပိဏ္ဏတ္တ ၅-ပါး

နိဒါနေ ဥတ္တိဋ္ဌပနံ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စဿ ပုစ္ဆနံ။
 နိဒါနုဒ္ဓေသ သဝနေ၊ ဝိသုဒ္ဓါရောစနေ ဝိမိ။
 အနာရောစနေ စာပတ္တိ၊ ဧယျံ ပိဏ္ဏတ္တပဉ္စကံ။

(ကင်္ခါဋီကာသစ်)

အနက်။ ။ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌။ ဥတ္တိဋ္ဌပနံ၊ ဥတ်ထားခြင်း
 လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗကိစ္စဿ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါးကို။ ပုစ္ဆနံ၊ မြဲအပ်ပြီ
 လောဟု မေးခြင်းလည်းကောင်း။ နိဒါနုဒ္ဓေသ သဝနေ၊ နိဒါနုဒ္ဓေသကို
 နာခြင်း၏။ ဝိမိ၊ အစီအရင်လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓါရောစနေ၊

အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းကိုကြားခြင်း၌။ ဝိမိ၊ အစီအရင်လည်းကောင်း။
 အနာရောစနေ၊ ရှိသောအာပတ်ကို မကြားခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ စ၊
 အာပတ်သင့်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပိဏ္ဏတ္ထပဉ္စကံ၊
 အနက်ပိဏ္ဏတ် ပဉ္စကတ်ကို။ ညေယျ၊ မယှက်မစပ် သိအပ်လေ၏။
 ခွဲပြချက်။ ။သုဏာတုမှဥဒ္ဓိသေယျတိုင်အောင်ဥတိ၊ ကိသံဃဿမှ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ
 တိုင်အောင် ပုဗ္ဗကိစ္စပုစ္ဆန၊ တံသဗ္ဗေဝမှ မနသိကရောမတိုင်အောင်
 နိဒါနဒ္ဓေသ သဝနဝိမိ၊ ယဿ သိယာမှ အနဿာဝိတံ ဟောတိ
 တိုင်အောင် ဝိသုဒ္ဓါရောစနဝိမိ၊ ယောပနဘိက္ခုမှ ဖာသုဟောတိ
 တိုင်အောင် အနာရောစနာပတ္တိ ဝိမိ မည်၏။

နိဒါနဒ္ဓေသ

ဥတိ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏာတု၊ နာတော်မူလော့။
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့သည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီ
 တိထိရက်စေ ဥပုသ်နေ့တည်း။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။
 ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဥပုသ်ကံ
 သည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ ဥပေါသထံ၊ သုတ္တုဒ္ဓေသ သံဃ
 ဥပုသ်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ အာဏာပါတိမောက်ကို။
 ဥဒ္ဓိသေယျ၊ ပြရာ၏။

ပုဗ္ဗကိစ္စပုစ္ဆန။ ။သံဃဿ သံဃေန၊ သံဃာသည်။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊
 ကိုးပါးသော ပုဗ္ဗကိစ္စကို။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊
 မိမိ၏အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ အာရောစေထ၊ မဂုဏ်မထား

ကြားကြကုန်လော့။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာရောစေထ၊
ကြားကြကုန်သနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ၊
ပြပါအံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာရောစေထ၊ ကုန်လော့။

နိဒါနုဒ္ဒေသ သဝန။ ။တံ၊ ထိုငါပြုလတ္တံ့သော အာဏာ
ပါတိမောက်ကို။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံထေရ၊ နဝ၊ မဇ္ဈိမဖြစ်ကုန်သော။
သန္တာ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ-သိမ်အပြင်၌ ထင်ရှား
ရှိကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏောမ၊
နာကြကုန်အံ့။ မနသိကရောမ၊ နှလုံးသွင်းကုန်အံ့။

ဝိသုဒ္ဓါရောစန။ ။ယဿ၊ အကြင် ထေရ၊ နဝ၊ မဇ္ဈိမဖြစ်သော
ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် သင့်သော
ခုနစ်ပါးသော အာပတ်သည်။ သိယာအတ္တိ၊ မထင်မကြား ရှိချေငြား
အံ့။ သော၊ ထိုအာပတ်ရှိသော ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရှိသောအာပတ်ကို။
အာဝိကရေယျ၊ ကြားမူလည်းကြား ထင်ရှားမူလည်းပြုလော့။ အာပတ္တိယာ၊
အာပတ်သည်။ အသန္တိယာ၊ ဒေသနာကြား ထသောအားဖြင့်
ထင်ရှားမရှိလတ်သော်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏှိ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဆိတ်ဆိတ်
ဖြစ်ရာသနည်း။ ပန ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တုဏှိဘာဝေန ခေါ-
တုဏှိ ဘာဝေနဇေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်သာလျှင်။ အာယသ္မန္တေ၊
အရှင်တို့ကို။ ပရိသုဒ္ဓါတိ၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကုန်၏ ဟူ၍။
ဝေဒိဿာမိ၊ သိရ၏-သိရအံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ဧဝံဘဝနံ၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။
ဝေယျာကရဏံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ကြားခြင်းမည်၏။ ပန တံ ပါကဋံ

ကရောမိ၊ ထိုသို့အာပတ်ရှိလျှင် ထင်စွာပြုခြင်း၊ အာပတ် မရှိသော် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် ကြားသည်မည်ရာ၌ ဥပမာ ထင်စွာပြုအံ့။ ပစ္စေကပုဋ္ဌဿ၊ အသီးသီးမေးအပ်သောသူ၏။ ဝေယျာကရဏံခေါ- ဝေယျာကရဏံ ဧဝ၊ ကြားခြင်းသည်လျှင်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့ သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဧဝံ ဘဝနံ၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝေယျာကရဏံ၊ ကြားသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ပါရိသုဒ္ဓိကို ကြားသော သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ရဟန်းပရိသတ်၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ပါတိ မောက္ခံ၊ ပါတိမောက် သည်။ ဝါ-ကို၊ အနုသာဝိတံ၊ အဖန်တလဲလဲ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ-ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ ပါရိသုဒ္ဓိ အာရောစနံ၊ ပရိသုဒ္ဓိကို ကြားခြင်းသည်။ ဝါ-ကို၊ အနုသာဝိတံ၊ အဖန်တလဲလဲ မေးစိစစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနာရောစနံ။ ။ပန-ဝိသုဒ္ဓါရောစနဝိဓိမှတစ်ပါး အနာရော- စနဝိဓိကား။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယာဝ တတိယံ၊ အောင်။ ပါတိမောက္ခေ၊ ကို။ အနုသာဝိယမာနေ၊ အဖန်တလဲလဲ ကြားအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ-ပါရိသုဒ္ဓိအာရောစနေ၊ ကို။ အနုသာ ဝိယမာနေ၊ အဖန်တလဲလဲ မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော်။ သရမာနော၊ မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသော အာပတ်ကို သိလျက်။ သန္တိ၊ မထ မကြား ထင်ရှားရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ နာဝိကရေယျ၊ ဒေသနာ၊ ပကာသနအားဖြင့် ထင်စွာ မပြုငြားအံ့။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း အား။ သမ္မဇာနဗုဒ္ဓာဝါဒေါ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို

ဆိုသည် မည်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ခေါ-စင်စစ်။ သမ္ပဇာနဓုသာဝါဒေါ၊
 သိလျက် ချွတ်ယွင်းသောစကား ဆိုခြင်းမည်သည်ကို။ အန္တရာယိကော၊
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော။ ဓမ္မော၊ အာပတ်
 ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပန ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရမာနေန၊ မိမိ၌
 ထင်ရှားရှိသော အာပတ်ကို သိသော။ အာပန္နေန၊ အာပတ်သင့်သော။
 ဝါ-အာပတ်မှ။ ဝီသုဒ္ဓါပေက္ခေန၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသော။
 ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိသော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကို။
 အာဝိကာတဗ္ဗာ၊ ထင်စွာ ပြုအပ်၏။ ဟိ-ထင်စွာပြုခြင်း၏အကျိုးကား။
 အာဝိကတာ အာဝိကတာယ၊ အာပတ်ကို ထင်စွာပြုသဖြင့်။ ဝါ-
 ထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဖာသု၊ ပထမဈာန်
 စသည်ကို ရခြင်းငှာ ချမ်းသာသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

နိဂုံး။ ။အာယသ္မန္တော၊ တို့။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌ်ခေါ၊
 သရုပ်အားဖြင့် ပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနိဒါန်း၌။
 အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ ပုစ္ဆမိ၊ ငါမေး၏။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။
 တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကုန်သည်။
 အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော့။ ဝါ-ကစ္စိ၊ နည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဒါန်း၌။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြကုန်၏လော့။
 ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပုစ္ဆမိ၊ ဧ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တုမေ၊
 တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ လော့။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။
 ပုစ္ဆမိ၊ ဧ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။

အတ္ထ၊ လော့။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဒါန်း၌။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တုဏှိ၊ မမြွက်သံချေ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ ဧဝံ-လူမိနာ
 တုဏှိဘာဝေန၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဧတံ ပရိသုဒ္ဓဘာဝံ၊
 ထိုအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ၊ သိရ၏။

ဣတိ-ဣမိနာ အနတ္တမေန၊ ဤသို့သော သဒ္ဓါအစဉ်
 အနက်အစဉ်ဖြင့်။ ပထမော၊ သော။ နိဒါနဒ္ဓေသော၊ နိဒါနဒ္ဓေသသည်။
 သမတ္ထော၊ ပြီး၏။

အမှာ။ ။ဤ၌ “ယဿ သိယာ” စသော ဝါကျ၏ အနက်ကို ဥပမာ ဥပမေယျ
 ထင်ရှားအောင် ဆရာတို့ မသမ္မုန်ကြသောကြောင့် သောတုဇနတို့
 အဓိပ္ပာယ်ကို အသိခက်သည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မုန်ခဲ့သောအနက်ကို
 နှလုံးသွင်းရာ၏။ သမတ္ထောကား-သံရှေး အာရှေးရှိသော ဒါဓာတ်၊
 တပစ္စည်း။ ဘုဇာဒိဂိုဏ်း အတ္တမနောတိ ပီတိသုခါဒိဟိ ဂဟိတမနော၌
 အတ္တကဲ့သို့တည်း။ ပြီး၏ ဟူသည်မှာ အဓိပ္ပာယ်တော်။

ပါရာဇိကုဒ္ဓေသ

နိဒါန်း။ ။ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ယံပါတိမောက္ခံ၊
 ကို။ မယာ၊ သည်။ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီ။ တတြ-တသ္မံပါတိ
 မောက္ခေ၊ ထိုပါတိမောက်၌။ ဝါ-ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ၊ ဟူ၍။
 ယံ ဝစနံ အကြင် စကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တတြ-
 တသ္မံ ပါတိမောက္ခေ၊ ထိုပါတိမောက်၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော။ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိက အမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊

ပါတိမောက်]

ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ

၁၇

ဤအာပတ်တို့သည်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ သရုပ်အားဖြင့် ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

ပထမပါရာဇိက။ ။၁၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလတည်းဟူသော အဓိသီလသိက္ခာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသော သာဇီဝသို့ရောက်လျက်။ သိက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလတည်းဟူသော အဓိသီလသိက္ခာကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ မချ မူ၍။ ဒုဗ္ဗလျံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသော သာဇီဝ၌ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို။ အနာဝိကတွာ၊ ထင်စွာ မပြုမူ၍။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ တပ်ချင်းတူသော သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ပဋိသေဝေယျ၊ မှီဝဲငြားအံ့။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ တိရစ္ဆာနဂတာယပိ၊ တိရစ္ဆာန်မ၌လည်း။ ပဋိသေဝေယျ၊ မှီဝဲငြားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အသံဝါသော၊ ရဟန်း ကောင်းတို့နှင့်တကွ ကံကြီး ကံငယ်ဟု ဆိုအပ်သော တူသော ပေါင်းဖော်ခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မှတ်ဖွယ်။ ။ယထာ စေတ္ထ၊ ဧဝံ “ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနံ သိက္ခာ သာဇီဝ သမာပန္နော သိက္ခံအပ္ပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ ဂါမာ ဝါ အရညာ ဝါ အဒိန္နံ။ပ။ ယောပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနံ သိက္ခာ သာဇီဝ သမာပန္နော သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ သုဂတစိ ဝရပ္ပမာဏံ စီဝရံကာရောပေယျာ”တိ သဗ္ဗတ္ထယောဇေတဝံ။
(ကင်္ခါဋီကာဟောင်း)

အင်္ဂါ။ ။၁-မှီဝဲလိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၂-မဂ်ဖြင့် မဂ်သို့ သွင်းသည်လည်းဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါ ၂-ပါးရှိက အာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယပါရာဇိက။ ။၂၊ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။

သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော၊ လျက်။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ ဤ။ ဒုဗ္ဗလုံ၊ ကို။ ဤ။ ဂါမာဝါ၊ ရွာမှလည်းကောင်း။ အရညာဝါ၊ တောမှလည်းကောင်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ-ထေယျ သင်္ခါတေန၊ ခိုးလိုသော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော စိတ်အစုဖြင့်။ အာဒိယေယျ၊ ခိုးယူငြားအံ့။ ယထာရူပေ၊ အကြင်သို့ ပါဒ၊ ပါဒါရဟ၊ အတိရေကပါဒ သဘောရှိသော။ အဒိန္နာဒါနေ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကြောင့်။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဟနေယျံ ဝါ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲမှုလည်း ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ ဗန္ဓေယျံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်ရာ၏။ ပဗ္ဗာဇေယျံ ဝါ၊ တိုင်းပြည်မှမှုလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။ တံ၊ သင်ကား။ စောရော၊ ခိုးတတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ မိုက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မူဠော၊ တွေဝေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိ ဝစနေဟိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ဖြင့်။ ပရိဘာသေယျံ ဝါ၊ ဆဲရေးမှုလည်း ဆဲရေးကုန်ရာ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ ပါဒ၊ ပါဒါရဟ၊ အတိရေကပါဒ သဘောရှိသော။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး၏ဥစ္စာကို။ အာဒိယမာနော၊ ခိုးယူသော။ အယမ္ပိ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ အသံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပါတိမောက်]

ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ

၁၉

အင်္ဂါ။ ။၁-လူ၏ဥစ္စာ၊ ၂-လူ၏ဥစ္စာ ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-ခိုးလိုသောစိတ်၊
၄-ပါရာဇိကလောက်သောဝတ္ထု၊ ၅-ထိုဝတ္ထုကိုခိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

တတိယပါရာဇိက။ ။၃၊ယောပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊
တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော၊ လျက် ။ပ။ အနာဝိကတွာ၊ ဤ။
သဗ္ဗိစ္စ၊ သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်
လုံ့လပြု၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သောသူ၏ ကိုယ်ကို။ ဇီဝိတာ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချဉ်းအံ့။ အဿ၊ ထို လူဇာတ်ဖြစ်သော
သူ၏။ သတ္တဟာရကံ ဝါ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဓား
လက်နက်ကိုမူလည်း။ ဝါ၊ ဆောင်၍ ထားအပ်သော ဓားလက်နက်ကို
မူလည်း။ ပရိယေသေယျ၊ ရှာ၍ အနီး၌ ထားဉ်းအံ့။ မရဏဝဏ္ဏံ
ဝါ၊ သေခြင်း၏ ကျေးဇူးကိုမူလည်း။ သံဝဏ္ဏေယျ၊ ချီးမွမ်းဉ်းအံ့။
မရဏာယ ဝါ၊ သေခြင်းငှာမူလည်း။ ဝါ-သေခြင်း၏အကြောင်းကို
မူလည်း။ သမာဒပေယျ၊ ဆောက်တည်စေဉ်းအံ့။ အမ္ဘောပုရိသ၊
အို ယောက်ျား။ တုယံ၊ သင့်အား။ ပါပကေန၊ ယုတ်မာစွာသော။
ဣမိနာဒုဇ္ဈိဝိတေန၊ ဤမကောင်းသော အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊
ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဇီဝိတာ၊ အသက်ရှည်သော
ထက်။ မတံ၊ သေခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဣတိစိတ္တမနော၊ ဤသို့၊ သေစေလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ
စိတ္တသင်္ကပ္ပေါ၊ ဤသို့၊ ဆန်းကြယ်သော သေခြင်း၌ အမှတ်၊
သေခြင်း၌ စေတနာ၊ သေခြင်း၌ အလိုအကြံ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေက
ပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ မရဏဝဏ္ဏံ ဝါ၊ သေခြင်း၏
အကျိုးကိုမူလည်း။ သံဝဏ္ဏေယျ၊ အံ့။ အယမ္ပိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။
ပါရာဇိကော၊ သည်။ အသံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-လူဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ ၂-သတ္တဝါဟူသော အမှတ်။ ၃-သေစေ
 လိုသောစိတ်။ ၄-သတ်ခြင်း လုံ့လပယောဂ။ ၅-ထို ပယောဂဖြင့်၊
 သေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

စတုတ္ထပါရာဇိက။ ။၄၊ ယောပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊
 တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော၊ လျက် ။ပ။ အနာဝိကတွာ၊ ဤ။
 အနဘိဇာနံ-အနဘိဇာနန္တော၊ မိမိ၌ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မထင်ရှားရှိသည်ကို
 မသိဘဲ။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနံ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ
 စွမ်းနိုင်သော မြတ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၊
 လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ ဝါ၊ မြတ်ကုန်သော ဈာန်လာဘီအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ တရားကို။ အတ္တုပနာယိကံ၊ မိမိ၌ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို
 ဆောင်သည်ကို။ ဝါ၊ မိမိကိုယ်ကို ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၌ ဆောင်
 သည်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဣတိ ဇာနာမိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့် ငါ သိ၏။
 ဣတိ ပဿာမိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့် ငါ မြင်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 သမုဒါစရေယျ၊ ပြောဆိုငြားအံ့။ တတော၊ ထိုပြောဆိုပြီးမှ။ အပရေန၊
 တစ်ပါသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဝါ၊ သူတစ်ပါး
 တို့ မေးစိစစ်အပ်သော်လည်းကောင်း။ အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဝါ၊
 သူတစ်ပါးတို့ မမေးစိစစ်အပ်သော်လည်းကောင်း။ အာပန္နော၊
 အာပတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ပေက္ခော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ အဇာနံ-အဇာနန္တော၊ မသိဘဲ။ ဇာနာမိ၊ ငါသိ၏။
 အပဿံ-အပဿန္တော- မမြင်ဘဲ။ ပဿာမိ၊ ငါမြင်၏။ ဧဝံ၊

ပါတိမောက်]

ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ

၂၁

ဤသို့။ အဝစံ။ ဆိုမိ၏။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသော။ မုဿ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဝိလပိ၊ ဆိုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အဓိမာနာ၊ ရနိုးခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ အယမ္ဗိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ပါရာဇိ ကော၊ သည်။ အသံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မှတ်ဖွယ်။ ။ “အဝစံ”၌ ဝစဇာတ်၊ အံဝိဘတ်၊ အ ကားအာဂုံ၊ ထို့ကြောင့် အ-နှင့် ဝစကို ခွဲခြား၍ ရွတ်။

အင်္ဂါ။ ။ ၁-မိမိ၌ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ ထင်ရှားမရှိခြင်း၊ ၂-ယုတ်မာ သော အလိုဖြင့် ထိုဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မကို ကြားခြင်း၊ ၃-သူတစ်ပါးကို မညွှန်းခြင်း၊ ၄-အကြင်သူအား ကြား၏၊ ထိုသူ၏ လူဇာတ်ဖြစ်ခြင်း၊ ၅-ထိုကြားသောစကား၌ သိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

နိဂုံး။ ။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပါရာဇိကော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ အာပတ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ ခေါ၊ သရုပ်အားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။ (ယေသံ-ယော+ဇေသံ) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဇေသံ၊ ထိုလေးပါးသော ပါရာဇိကတို့တွင်။ အညတရံဝါ အညတရံဝါ၊ တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကသို့လည်း။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ ဝါ-ရောက်သောကြောင့်။ ဝါ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပုရေ၊ ရှေးလူသာမဏေဖြစ်သောအခါ၌။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ကံကြီးကံငယ်ဟုဆိုအပ်သော ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ နလဘတိယထာ၊ မရသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ နလဘတိ၊ မရ။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ အသံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ပါရာဇိကတို့၌။ အာယသ္မန္တော၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၂

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

မှတ်ဖွယ်။ ။ “အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ” ခွံ “ဂါမေ ဂါမေသတံ ကုမ္ဘာ” ခွံ
 ကဲ့သို့၊ ဒဗ္ဗဝိဇ္ဇာဖြစ်၍ “ဒုတ္တံ ဝိဇ္ဇာယ မေကဿ၊ နေကတ္ထဿ
 နိပါတနာ” ဟူသောဘောဒစိန္တာနှင့်အညီ တစ်ခုသော “အညတရံ
 ဝါ” ပုဒ်ကိုတည်၍ သုတ်ကြီးဖြင့် နှစ်ပုဒ်ပြု၊ ထို့ကြောင့် တစ်ပုဒ်စီ
 ခွဲ၍ မသမ္ပန်အပ်၊ တစ်ပေါင်းတည်းသာ သမ္ပန်အပ်၏။ ထိုသို့
 အရာ၌ ဤနည်းချည်း။

သံဃာဒိဿေသုဒ္ဓေသ

နိဒါန်း။ ။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေရသ၊ တစ်ဆယ့်သုံးပါး
 ကုန်သော။ ဣမေ ခေါပန ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။

ပထမ။ ။ ဝ၊ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။
 သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ လျက်။ ပ။ အနာဝိကတွာ၊ ၍။ သုပိနန္တာ၊
 အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ သဉ္ဇေတ
 နိကာ၊ လွတ်စေလိုသော စေတနာထင်ရှားရှိသော။ ဝါ၊ လွတ်စေလိုသော
 စေတနာရှိသော။ ယာ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ အကြင်သုက်လွတ်ခြင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ ဤသုက်လွတ်ခြင်းသည်။
 သံဃာဒိဿေသော၊ သံဃာဒိသိသ် အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိနိကာယော၊
 အာပတ်အပေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။ ဝ-လွတ်စေလိုသော စေတနာ၊ ၂-လုံ့လဖြူခြင်း၊ ၃-လွတ် ခြင်း၊ အင်္ဂါ
 ၃-ပါး။

ဒုတိယ။ ။ ၂၊ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပ။
 အနာဝိကတွာ၊ ၍။ ဩတိဇ္ဈော၊ ရာဂ တည်းဟူသော တွင်းသို့။

ပါတိမောက်]

သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသ

၂၃

သကံဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရာဂတည်းဟူသော ဘီလူးသည် သကံဝင်
 အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပရိဏတေန၊ ဖောက်ပြန်၍တည်သော။ စိတ္တေန၊
 စိတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စိတ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန-ဝိပရိဏ
 တစိတ္တော ဟုတွာ၊ ဖောက်ပြန်၍ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မာတု
 ဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကိုယ်လက်
 နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ငြားအံ့။ ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ၊
 လက်ကို ကိုင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဝေဏ္ဍဂ္ဂါဟံဝါ၊ ဆံထုံးကို
 ကိုင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ အညတရဿ ဝါ အညတရဿ ဝါ၊
 တစ်ပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂံဿ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ ပရာမသနံ၊
 သုံးသပ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။
 သံဃာဒိသေသော၊ သော။ အာပတ္တိနိကာသော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧါ။

အမှာ။ “ဘိက္ခုနံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော” စသည်ကို သိက္ခာပုဒ်တိုင်း
 လိုက်စေရမည်။

အင်္ဂါ။ ၁-လူမိန်းမ၊ ၂-မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ၃-ကာယသံသဂ္ဂရာဂ၊ ၃-
 ထိုရာဂဖြင့် လုံ့လဖြူခြင်း၊ ၅-ဟတ္ထဂ္ဂါဟ စသည်သို့ ရောက်ခြင်း၊
 အင်္ဂါ ၅-ပါး။

တတိယ။ ၁၊ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ဩတိဏ္ဏော၊ ၍။ ဝါ၊
 ၍။ ဝိပရိဏတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ မာတုဂါမံ၊
 ကို။ ဒုဗ္ဗုလ္လာဟိ၊ ရန်ရင်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ ဝစ္စမင်္ဂ၊ ပဿာဝမင်္ဂနှင့်
 စပ်ကုန်သော စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသေယျ၊ ပြောဆိုငြားအံ့။
 ယုဝါ၊ လုလင်ပျိုသည်။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ မေထုနုပသံဟိတာဟိ၊

မေထုန်နှင့်စပ်သော စကားတို့ဖြင့်။ ဩဘာသေယျ ယထာ၊ သကဲ့သို့။
 တံ-တထာ၊ ထိုအတူ။ ဩဘာသေယျ၊ အံ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊
 အား။ သံဃာဒိသေသော၊ သော။ အာပတ္တ နိကာယော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-လူမိန်းမ၊ ၂-လူမိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ၃-ဒုဗ္ဗလ္လဝါစာ၌
 သာယာသောရာဂ၊ ၄-ထိုရာဂဖြင့်ဆိုခြင်း၊ ၅-ထိုခဏ၌ သိခြင်း၊
 အင်္ဂါ ၅-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဩတိဏ္ဍော၊၍။
 ဝါ၊၍။ ဝိပရိဏတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။
 သန္တိကေ၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ မေထုန်
 အကျင့်တည်းဟူသော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝါ၊
 မိမိသည် အလိုရှိအပ်သော မေထုန်အကျင့်တည်းဟူသော ကာမဂုဏ်ဖြင့်
 လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။
 “ဘဂိနိ၊ နမ။ ယာ ဣတ္ထိ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ သီလဝန္တံ၊ သီလ
 ရှိသော။ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော။ ဗြဟ္မစာရိ၊
 မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သောသူကို။
 ဧတေန ဓမ္မေန၊ ထိုမေထုန် အကျင့်ဖြင့်။ ပရိစရေယျ၊ လုပ်ကျွေး
 ရာ၏။ တဿာဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ယာ အယံ ပါရိစရိယာနာမ၊
 အကြင်မေထုန်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ-
 သော ပါရိစရိယာ၊ ထိုမေထုန်အကျင့်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။
 ပါရိစရိယာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတကာတို့ထက်။ အဂ္ဂံ-အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။
 ဝါ၊ ပါရိစရိယာနံ၊ တို့တွင်။ ဧတေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ပရိစရေယျ၊
 ၏။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ဧတံ-သော ပါရိစရိယာ၊ သည်။

အဂ္ဂ-အဂ္ဂါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ မေထုနပသံဟိတေန၊ မေထုန်နှင့် စပ်သော စကားဖြင့်။ ဘာသေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-လူမိန်းမ၊ ၂-လူမိန်းမ ဟူသော အမှတ်၊ ၃-အတ္တကာမ ပါရိ စရိယ ဌိ တပ်ခြင်း ရာဂ၊ ၄-ထိုရာဂဖြင့် ကျေးဇူးဆိုခြင်း၊ ၅-ထိုခဏ၌ သိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ပဉ္စမ။ ၁၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သဉ္စရိတ္တံ၊ မိန်းမ ယောက်ျား နှစ်ပါး၏ အကြား၌ သွားလာလေ့ရှိသော အောင်တမန် သည်၏အဖြစ်သို့။ သမာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအား မူလည်း။ ပုရိသမတိ၊ ယောက်ျား၏အလိုကို။ ဇာယတ္တေန ဝါ၊ မယားဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုရိသဿ ဝါ၊ ယောက်ျားအားမူလည်း။ ဣတ္ထိမတိ၊ မိန်းမ၏အလိုကို။ ဇာရတ္တနေ ဝါ၊ လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ တဇ်ဏိကာယပိ၊ ထိုခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ် သော မိန်းမအားလည်း။ အာရောစေယျ၊ ကြားငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ဝါ၊ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ လည်း။ ပုရိသမတိ၊ ကို။ ဇာယတ္တနေ ဝါ၊ အမြဲမယားဖြစ်စေလို၍လည်းကောင်း။ ဇာယတ္တ နေဝါ၊ အခိုက်အတန့် မယားဖြစ်စေလို၍လည်းကောင်း။ အာရောစေယျ၊ အံ့။ ပုရိသဿ ဝါ၊ လည်း။ ဣတ္ထိမတိ၊ ကို။ ဇာယတ္တနေ ဝါ၊ အမြဲ လင်ဖြစ်စေလို၍လည်းကောင်း။ ဇာယတ္တနေ ဝါ၊ သယောက်လင်ဖြစ်စေ လို၍လည်းကောင်း။ အာရော စေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-အကြင်သူတို့၏ အကြား၌ သွား၏။ ထိုသူတို့၏ လူဇာတ်ဖြစ်ခြင်း၊ ၂-အောင်တမန်သွားခြင်းငှာ ထိုက်ခြင်း၊ ၃-ဝန်ခံခြင်း၊ ၄-စုံစမ်းခြင်း၊ ၅-တစ်ဖန်ပြန်၍ ကြားခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ။ ၆။ သညာစိကာယ။ ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော
 အဆောက်အအုံဖြင့်။ အဿာမိကံ။ ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ မရှိ
 သော။ အတ္တုဒ္ဓေသံ။ မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။
 ကုဋိံ။ ကုဋိကို။ ကာရယ မာနေန၊ ပြုစေလိုသော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊
 သည်ကား။ ပမာဏိကာ၊ အတိုင်းအရှည်နှင့်ယှဉ်သော ကုဋိကို။
 ကာရေတဗ္ဗာ၊ ပြုစေအပ်၏။ တတြ-တဿာ ကုဋိယာ၊ ထိုကုဋိ၏။
 ဣဒံ-ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်တည်း။
 ဒီဃသော၊ အလျားမှ။ သုဂတ ဝိဒတ္ထိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 လက်သန်းအထွာတော်ဖြင့်။ ဒွါဒသ ဝိဒတ္ထိယော၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ
 တို့ကို။ မိနေတဗ္ဗာ၊ အပစ္စန်းဖြင့် တာအပ်ကုန်၏။ တိရိယံ၊ အနံမှ။
 သတ္တ၊ ခုနစ်ထွာတို့ကို။ အန္တရာ-အပ္ပန္တရိမေန၊ အတွင်းစွန်းဖြင့်။
 မိနေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊
 ကုဋိရာကို ကြားစေခြင်းငှာ။ အဘိနေတဗ္ဗာ၊ ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်၏။
 တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အနာရမ္ဘံ၊ ပိုးရွှံ့ခြပုန်းစသော
 တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ၊ နွားနှစ်ခု
 က၊ သော လှည်းဖြင့် လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော။ ဝတ္ထု၊
 ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာရမ္ဘေ၊
 ပိုးရွှံ့ခြပုန်း စသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဘေးရန်ရှိသော။
 အပရိက္ကမနေ၊ နွားနှစ်ခု က၊ သော လှည်းဖြင့် လှည့်လည်လောက်သော
 ဥပစာမရှိသော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကုဋိရာ၌။ သညာစိကာယာ၊ ဖြင့်။ ကုဋိံ၊
 ကို။ စေကာရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုစေငြား အံ့။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊
 ငှာ။ ဘိက္ခု ဝါ၊ တို့ကိုမူလည်း။ စေ အနဘိနေယျ၊ အကယ်၍

မပင့်ဆောင်ငြားအံ့။ ပမာဏံ ဝါ၊ အလျားနှစ်ဆယ့်ခုနစ်တောင် အနံ
တစ်ဆယ့်ခုနစ်တောင်တစ်မိုက် ပမာဏကို မူလည်း။ အတိက္ကာမေယျ၊
အကယ်၍ လွန်စေသည်ဖြစ်အံ့။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ထွာသည် မဇ္ဈိမပုရိသတစ်တောင့်ထွာ ရှိ၏။
မဇ္ဈိမ ပုရိသ တစ်တောင်သည် ပကတိပုရိသ တစ်တောင့်ထွာရှိ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဥလ္လိတ္တ၊ အဝလိတ္တ၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တ ကုဋ်သုံးပါးတွင် တစ်ပါးပါး
အဖြစ်၊ ၂-ညောင်စောင်း လှည့်လည်လောက်သော ဟေဋ္ဌိမ ပမာဏ၏
ဖြစ်သင့်ခြင်း၊ ၃-အဒေသိတ ဝတ္ထုကအဖြစ်၊ ၄- ပမာဏာတိက္ကန္တအဖြစ်၊
၅-အတ္ထုဒ္ဓေသိကအဖြစ်၊ ၆-ဝါသာဂါရအဖြစ်၊ ၆-လေပဃဋနအဖြစ်၊
အင်္ဂါ ၆-ပါး၊ ၇-ပါး။

သတ္တမ။ ။၇၊ သဿာမိကံ၊ ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာရှိသော။
အတ္ထုဒ္ဓေသံ၊ သော။ မဟလ္လကံ၊ ကြီးစွာသော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။
ကာရယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပန၊ သည်ကား။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊
ကျောင်းရာကို ကြားစေခြင်းငှာ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဘိနေတဗ္ဗာ၊
ကုန်၏။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အနာရမ္ဘံ၊ သော။
သပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ ကျောင်းရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ၏။
ဘိက္ခု၊ သည်။ သာရမ္ဘေ၊ သော။ အပရိက္ကမနေ၊ သော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊
၌။ မဟလ္လကံ၊ သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ စေ ကာရေယျ၊ အံ့။
ဝတ္ထုဒေသနာယ၊ ကျောင်းရာကို ကြားစေခြင်းငှာ။ ဘိက္ခု ဝါ၊
တို့ကိုမူလည်း။ စေ အနဘိနေယျ၊ အံ့။ ။ပ။

အင်္ဂါ။ ။ပမာဏ မရှိခြင်းသာ ရှေးသိက္ခာပုဒ် အင်္ဂါမှ ထူး၏။

အဋ္ဌမ။ ။၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည်
ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသော၊ သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်

ဖြစ်၍။ အပ္ပတိတော၊ ပီတိသုကတိ၊ သည် မကပ်အပ်သည်ဖြစ်၍။
ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသောရဟန်းကို။ အမူလကေန၊ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊
ရွံရှာခြင်း အရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေန ဓမ္မေန၊ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်။
အနန္တသေယျ၊ စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးငြားအံ့။ နံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။
ဣမမှာ ဗြဟ္မစရိယာ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်မှ။ အပ္ပေဝနာမစာဝေယျ၊
ရွေ့လျောစေနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန၊
ဤသို့သော အလိုဖြင့်။ အနန္တသေယျ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုစွပ်စွဲနှိပ်စက်
ဖျက်ဆီးပြီးသည်မှ၊ အပရေန၊ တစ်ပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။
သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါ၊ သူတစ်ပါးတို့ မေးစိစစ် အပ်သော်လည်း
ကောင်း။ အသမနုဂ္ဂါ ဟိယမာနော ဝါ၊ သူတစ်ပါးတို့ မမေးစိစစ်
အပ်သော်လည်းကောင်း။ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုအာပတ္တာဓိကရဏ်း
သည်။ အမူလကဇ္ဇေဝ၊ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း အရင်းမရှိ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဘိက္ခုစ၊ စွပ်စွဲ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးသော
ရဟန်းသည်လည်း။ ဒေါသံ၊ မိမိ စွပ်စွဲ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးသောအပြစ်ကို။
ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဝန်ခံ၍ တည်၏။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-အကြင်သူအား စောဒနာ၏၊ ထိုသူ၏ ပဉ္စင်းဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်း၊ ၂-ထိုသူ၌ စင်၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-အကြင် ပါရာဇိကဖြင့်
စောဒနာ၏၊ ထိုပါရာဇိက၏ အမူလကဖြစ်ခြင်း၊ ၄-သာသနာတော်မှ
ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့် မျက်မှောက်၌ စောဒနာ ခြင်း၊ ၅-ထိုခဏ၌သိခြင်း၊
အင်္ဂါ ၅-ပါး။

နိဝေ။ ၁။ ဤယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဋ္ဌော၊ ၍။ ဒေါသော၊
၍။ အပ္ပတိတော၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အညဘာဂိယဿ၊ တစ်ပါးသော
အဖို့ရှိသော။ အဓိကရဏဿ၊ တည်ရာ၏။ ကိဉ္စိဒေသံ၊ တစ်စုံတစ်ခု

ကို ရည်၍ ညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တံ၊ အမြွက်မျှကို။ ဥပါဒါယ၊
စွဲ၍။ ပါရာဇိကေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေယျ၊ အံ။ နံ ဘိက္ခု၊ ကို။
ဣမမှာ ဗြဟ္မစရိယာ၊ မှ။ အပ္ပေဝနာမ စာဝေယျ၊ မသိ။ ဣတိ
ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေယျ၊ အံ။ တတော၊ မှ။
အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ဌံ။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဝါ၊
သော်လည်းကောင်း။ အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။
တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုတည်ရာသည်။ အညဘာဂိယဉ္ဇေဝ၊ တစ်ပါးသော
အဖိုရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောစိဒေသော၊ တစ်စုံတစ်ခုကို
ရည်၍ ညွှန်းအပ်သော။ လေသမတ္တော၊ အမြွက်မျှသည်။ ဥပါဒိန္နော၊
ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုစ၊ စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးသော
ရဟန်းသည်လည်း။ ဒေါသံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပ။
အမှာ။ ။အင်္ဂါတို့၌ လေသမတ္တ အင်္ဂါသည် ရှေ့သိက္ခာပုဒ်ထက် လွန်၏။

ဒသမ။ ။၁၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဂ္ဂဿ၊ ကိုယ်
စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါ၊ အညိအညွတ်ဖြစ်သော။ သံဃဿ၊
၏။ ဘောဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှာ။ ပရက္ကမေယျ၊ လုံ့လပြုငြားအံ။
ဘောဒနသံဝတ္တနိကံ၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဓိကရဏံ
ဝါ၊ အကြောင်းကိုမူလည်း။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။
ပဂ္ဂယ၊ ချီးမြှောက်၍။ တိဋ္ဌေယျ၊ အံ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။
ဘိက္ခုဟိ၊ မြင်ကုန်၊ ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ရဟန်းကောင်းတို့က ပြောပုံ။ ။“အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။
သမဂ္ဂဿ၊ အညိအညွတ်ဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဘောဒါယ၊

ငှာ။ မာ ပရက္ကမိ၊ လုံ့လမပြုလင့်။ ဘောဒနသံဝတ္တနိကံ၊ သော။
 အဓိကရဏံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမာဒါယ၊ ဤ။ ပဂ္ဂယု၊ ဤ။ မာ အဋ္ဌာသိ၊
 မတည်လင့်။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သံဃေန၊ သံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 သမေတု။ အယူသီလ တူမျှသောအဖြစ်သို့ ရောက်စေ လော့။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်၊ စိတ်နှင့်
 တကွဖြစ်သော။ ဝါ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သော။ သံဃော၊ သည်။ သမ္မောဒ
 မာနော၊ သီလစသည် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။
 အဝိဝဒမာနော၊ ဓမ္မ၊ အဓမ္မ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း မရှိ သည်ဖြစ်၍။
 ဧကုဒ္ဒေသော၊ တူသောပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဖာသု၊
 ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမေတု၊ လော့။

ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီဇော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝဉ္စ၊
 ဤသို့လျှင်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ မြင်ကုန်၊ ကြားကုန်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။
 တထေဝ၊ ထိုရေးအတူသာလျှင်။ ပဂ္ဂဇ္ဈေယျံ၊ ချီးမြှောက်ငြားအံ့။
 သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအယူကို။
 ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ စွန့်စေခြင်းငှာ။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။
 သမန ဘာသိတဗ္ဗော၊ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ယာဝ
 တတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိယမာနော၊ ဥတ်၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်
 ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအယူကို။ စေ ပဋိနိဿဇ္ဈေယျ၊
 အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံ-ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့အယူကို စွန့်ခြင်း
 သည်။ ကုသလံ-သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ကုသလံ-အနုပဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။
 နော စေ ပဋိဿဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်ငြားအံ့။ပ။

ပါတိမောက်]

သံဃာဒီသေသုဒ္ဓေသ

၃၁

အင်္ဂါ။ ။၁-ကွဲစိမ့်သောလုံ့လပြုခြင်း၊ ၂-ဓမ္မကံဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာ ပြီးဆုံးခြင်း၊ ၄-မစွန့်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ဧကောဒသမ။ ။၁၁၊ တဿေဝ ခေါ် ပန ဘိက္ခုဿ၊ ထိုသံဃာ ကွဲပြားအောင် လုံ့လပြုသော ရဟန်း၏သာလျှင်။ အနုဝတ္တကာ၊ အယူကို ယူသဖြင့် အတုလိုက်ကြကုန်သော။ ဝဂ္ဂဝါဒကာ၊ မညီညွတ်သော အဖို့ဖြစ်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော။ ဧကော ဝါ၊ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သော။ ဒွေ ဝါ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တယော ဝါ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုအနု ဝတ္တကာ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

ဇောဒါနဝတ္တကတို့က ပြောပုံ။ ။“အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဧတံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ မာ-အဝစုတ္တ၊ မဆိုကြကုန်လင့်။ ဒေသော ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဓမ္မဝါဒီစ၊ တရားကိုလည်း ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဒေသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိနယဝါဒီ စ၊ ဝိနည်းကိုလည်း ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဒေသော ဘိက္ခု၊ သည်။ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဆန္ဒန္တု၊ အလိုကိုလည်း ကောင်း။ ရစိန္တု၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေါဟရတိ၊ ဆို၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဆန္ဒန္တု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ရစိန္တု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘာသတိ၊ ဤသို့ပြုအံ့ဟုဆို၏။ ဧတံ၊ ထိုရဟန်း၏ အယူကို။ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။”

ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထို အနုဝတ္တကာ

ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ မြင်ကုန်၊ ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
ဧဝံ သို့။ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ရဟန်းကောင်းတို့က ပြောပုံ။ ။“အာယသ္မန္တော၊ တို့။
တုမေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ သို့။ မာ-အဝစုတ္တ၊ လင့်။ ဧသောဘိက္ခု၊
သည်။ န စ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားကိုလည်း ဆိုလေ့မရှိ။ ဧသော ဘိက္ခု၊
သည်။ န စ ဝိနယဝါဒီ၊ ဝိနည်းကိုလည်း ဆိုလေ့မရှိ။ အာယသ္မန္တာ
နမ္မိ၊ အရှင်တို့အားလည်း။ သံဃဘောဒေါ၊ သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းကို။
မာ ရုစိတ္တ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ သံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမေတု၊ တူမျှသော အဖြစ်သို့
ရောက်စေလော့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
သမဂ္ဂေါ၊ သော။ သံဃော၊ သည်။ သမ္မောဒမာနော၊ ရှိ။ ဖာသု၊ စွာ။
ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမေတု၊ လော့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်၏။
ဧဝန္တု၊ လျှင်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။
တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျံ၊ အံ။ တေဘိက္ခု၊
တို့ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊
ငှာ။ ယာဝ တတိယံ၊ အောင်။ သမနုဘာသိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ယာဝ
တတိယံ၊ အောင်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ တံ၊ ထိုအယူကို။ စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျံ၊ အံ။ ဣစ္စေတံ-
ဣတိဇေတံ၊ သည်။ ကုသလံသုန္နရံ၊ ကောင်း၏။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊
အပြစ်မရှိ။ နောစေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျံ၊ အံ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုအန
ဝတ္တက ရဟန်းတို့အား။ ပ။

ပါတိမောက်]

သံဃာဒိသေသုဒ္ဒေသ

၃၃

အင်္ဂါ။ ။၁-အတုလိုက်ခြင်း၊ ၂-ဆုံးမခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာဆုံးခြင်း၊ ၄-မစွန့်ခြင်း၊

အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ဒွါဒသမ။ ။၁၂၊ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဒုဗ္ဗစ ဇာတိကော၊ ဆိုနိုင်ခက်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသ ပရိယာပနောသု၊ ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ သဟဓမ္မိကံ-သဟဓမ္မိကေန၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဝစနီယံ၊ မဆိုအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

ဒုဗ္ဗစ ရဟန်းက ပြောပုံ။ ။“အာယသ္မာန္တော၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ကလျာဏံ ဝါ၊ ကောင်းသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပါပကံ ဝါ၊ မကောင်းသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ မာ အဝစတ္ထ၊ မဆိုကြကုန်လင့်။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ အာယသ္မာန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ ကလျာဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပါပကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကိဉ္စ၊ မျှ။ နဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့။ အာယသ္မာန္တော၊ တို့၊ တုမေ၊ တို့သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းမှ။ ဝိရမထ၊ ကြဉ်ကြကုန်လော့။

ဣတိ၊ သို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အဝစနီယံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဒုဗ္ဗစရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။

ရဟန်းကောင်းတို့က ပြောပုံ။ ။“အာယသ္မာ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အဝစနီယံ၊ ကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ အာယသ္မာ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝစနီယမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ အာယသ္မာပိ၊ သည်လည်း။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သဟဓမ္မေန၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဝဒတု၊ ဆိုလော့။ ဘိက္ခုပိ၊ တို့သည်လည်း။

အာယသ္မန္တံ၊ ကိ။ သဟဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊
 သို့။ ယဒိဒံ-ယေန အညမညဝစနေန၊ အကြင်အချင်းချင်း ဆိုဆုံးမ
 ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဆုံးမခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ ယေန အညမည ဝုဠာပနေန၊
 အကြင်အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ထစေခြင်းကြောင့်။
 တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။
 သံဝနာဟိ-သံဝနာဧဝ၊ သီလ စသည်ဖြင့် ပွားသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။”

ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝဉ္စ၊ လျှင်။
 ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ဒုဗ္ဗစ
 ရဟန်းသည်။ တထေစ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျံ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊
 ထိုဒုဗ္ဗစရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအယူကို။
 ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှာ။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိတဗ္ဗော၊
 ၏။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမန ဘာသိယမာနော၊ သော်။ တံ၊
 ထိုအယူကို။ စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိဧတံ၊ သည်။
 ကုသလံ-သုန္တရံ၊ ၏။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊ မရှိ။ နောစေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊
 အံ့။ ။ပ။

အင်္ဂီ။ ၁-မဆိုအပ်သည်ကိုပြုခြင်း၊ ၂-ဆုံးမခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာဆုံးခြင်း၊ ၄-
 မစွန့်ခြင်း၊ အင်္ဂီ ၄-ပါး။

တေရသမ။ ၁၁၃၊ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ရဟန်းသည်သာလျှင်။
 အညတရံ၊ တစ်ပါးပါးသော။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာကိုလည်းကောင်း။ နိဂမံ
 ဝါ၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ကုလဒူသကော၊
 ပန်းပေးခြင်း စသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီး

သည်ဖြစ်၍။ ပါပသမာစာရာ၊ ပန်းပင်ငယ်စိုက်ပျိုးခြင်း စသော
ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ
ခေါ၊ ထိုရဟန်း၏သာလျှင်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သမာစာရာ၊
ပန်းပင်ငယ် စိုက်ပျိုးခြင်း စသော အကျင့်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေ၊
မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏။
တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒုဋ္ဌာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလာနိစ၊
အမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေ၊ ကုန်၏။ သုယုန္တိစ၊ ကုန်၏။
သောဘိက္ခု၊ ထိုကုလဒူသကရဟန်းကို။ ဘိက္ခုတိ၊ မြင်ကုန် ကြားကုန်
သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။

ရဟန်းကောင်းတို့က ပြောပုံ။ “အာယသ္မာ၊ သည်။ ခေါ၊
စင်စစ်။ ကုလဒူသကော၊ ပန်းပေးခြင်း စသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့၏
သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပါပ သမာစာရာ၊ ပန်းပင်ငယ်
စိုက်ပျိုးခြင်းစသော ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏။ အာယသ္မတော၊
အရှင်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ သမာစာရာ၊ တို့ကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။
ဒိဿန္တိစေ၊ ကုန်၏။ သုယုန္တိစ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မတာ၊ သည်။
ဒုဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ကုလာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဣမမှာ အာဝါသာ၊
ဤကျောင်းမှ။ ပက္ကမတု၊ ဖဲလေလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ဣဓ၊ ဤ
ကျောင်း၌။ ဝါသေန၊ နေသဖြင့်။ အလံ၊ မသင့်။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝူ၊
လျှင်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနေ၊ သော။ သောဘိက္ခု၊
ထိုကုလဒူသကရဟန်းသည်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုပဗ္ဗာဇနိယကံ ပြုသော
ရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

ကုလဒူသကရဟန်းက ပြောပုံ။ ။ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဆန္ဒဂါမိ
 နောစ၊ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့လည်း လားကုန်၏။ ဘိက္ခု။
 တို့သည်။ ဒေါသဂါမိနောစ၊ အမျက်ထွက်သဖြင့် မလား အပ်သည်
 သို့လည်း လားကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘယဂါမိနောစ၊ ကြောက်
 သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့လည်း လားကုန်၏။ တာဒိသိ ကာယ၊
 ထိုသို့ သဘောရှိသော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။
 ဧကစ္စံ၊ အချို့သောသူကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ဧကစ္စံ၊ ကို။
 န ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ မနှင်ထုတ်ကုန်။

ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဆန္ဒဂါမိနော
 စသည်ကို ဆိုသော ရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။

ရဟန်းကောင်းတို့က ပြန်ပြောပုံ။ ။“အာယသ္မာ၊ သည်။
 ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ န စ ဆန္ဒ
 ဂါမိနော၊ ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကုန်။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ န
 စ ဒေါသဂါမိနော၊ ဒေါသာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကုန်။ ဘိက္ခု။
 တို့သည်။ န စမောဟဂါမိနော၊ မောဟာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကုန်။
 ဘိက္ခု။ တို့သည်။ န စ ဘယဂါမိနော၊ ဘယာဂတိသို့လည်း
 မလိုက်ကုန်။ အာယသ္မာခေါ၊ သည်သာလျှင်။ ကုလဒူသကော၊ ၏။
 ပါပသမာစာရော၊ ၏။ အာယသ္မာတော၊ ၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။
 သမာစာရာ၊ တို့ကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒိဿန္တိစေဝ၊ ကုန်၏။ သုယုန္တိ စ၊
 ကုန်၏။ အာယသ္မာတာ၊ သည်။ ဒုဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ကုလာနိ စ၊
 တို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေဝ၊ ကုန်၏။ သုယုန္တိ စ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မာ၊

သည်။ ဣမမှာ အာဝါသာ၊ မှ။ ပက္ကမတု၊လော့။ တေ၊ အား။
ဣဓ၊ ခြံ။ ဝါသေန၊ ဖြင့်။ အလံ၊ မသင့်။

ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝဉ္စ၊ လျှင်။
ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဆန္ဒဂါမိနော
စသည်ကိုဆိုသော ရဟန်းသည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊ အံ့။
သော ဘိက္ခု၊ ထိုဆန္ဒဂါမိနော စသည်ကိုဆိုသော ရဟန်းကို။
ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုဆန္ဒဂါမိစသောအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊
ငှာ။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယာဝတတိယံ၊
အောင်။ သမနဘာသိယမနော၊ သော်။ တံ၊ ထို ဆန္ဒဂါမိစသော အယူကို။
စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဣစ္စေတံ- ဣတိဇေတံ၊ သည်။ ကုသလံ-
သုန္ဒရံ၊ ၏။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊ မရှိ။ နော စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ။ပ။

ကုလဒူသန စ-ပါး

ပုပ္ဖံ ဖလံ စုဏ္ဍံ၊

မတ္တိကာ ဒန္တကဋ္ဌံ။

ဝေဠု ဝေဇ္ဇံ ပေသနန္တိ၊

အာဂတာ ပဒဘာဇေန။

အနက်။ ။ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပေးခြင်း။ ဖလံ၊ သစ်သီးပေးခြင်း။ စုဏ္ဍံ၊ ကသယ်မှုန့်၊
ပေးခြင်း။ မတ္တိကာ၊ မြေဖြူ၊ မြေနီ စသည်ပေးခြင်း။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ တံပူ
ပေးခြင်း။ ဝေဠု၊ ဝါးပေးခြင်း။ ဝေဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်း။ ပေသနံ၊ အစေ
အပါးခံခြင်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤကုလဒူသန ရှစ်ပါးတို့သည်။ ပဒဘာဇေန၊
ပဒဘာဇနီ၌။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဆန္ဒာဂတိ စသည်သို့ ရောက်စေခြင်း။ ၂-ဆုံးမခြင်း။ ၃-ကမ္မဝါစာ
ပြီးဆုံးခြင်း။ ၄-မစွန့်ခြင်း။ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

နိဂုံး။ ။အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ပဌမာပတ္တိကာ၊ ရှေးဦးစွာ
လွန်ကျူးဆဲဇာတိ၌ ရောက်ခြင်းရှိကုန်သော။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော
သံဃာဒိသိသံတို့လည်းကောင်း။ ယာဝတတိယကာ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမသည်၏အဆုံး၌ ရောက်ခြင်းရှိကုန်
သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသံတို့လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ တေရသာ၊ တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ ခေါ၊ တည်း။

သံဃာဒိသိသံ ကုစားနည်း။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧသံ၊
ထိုတစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသံတို့တွင်။ ဝါ၊ ဘိက္ခု၊
သည်။ ယေသံ၊ အကြင်တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသံ
တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ တစ်ပါးတစ်ပါးသော သံဃာ
ဒိသိသံသို့လည်း။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရှိ။ ဝါ၊ ကြောင့်။

၁ ယာဝတီဟံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ရက်တို့ပတ်လုံး။
ဇာနိ-ဇာနန္တော၊ အာပတ်သင့်မှန်းသိလျက်။ ပဋိစ္စာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။
တာဝတီဟံ၊ ထိုမျှလောက် ဖုံးလွှမ်းသော ရက်တို့ပတ်လုံး။ တေနဘိက္ခု
နာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အကာမာ၊ အလိုမရှိဘဲ။ ပရိတ္တဗ္ဗံ၊ ပရိဝါသ်
နေအပ်၏။

၂ ပရိဂုတ္တပရိဝါသေန၊ ပရိဝါသ် နေပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊
ရဟန်းသည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘိက္ခုမာနတ္ထာယ၊ ရဟန်းတို့၏
မြတ်နိုးသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာ။ ဆာရတ္ထံ၊
ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မာနတ် ကျင့်အပ်၏။

၃ ဘိက္ခု-ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ စိဏ္ဏမာနတ္ထော စိဏ္ဏ

ပါတိမောက်]

သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသ

၃၉

မာနတ္တတ္တာ၊ ခြောက်ရက် မာနတ် ကျင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်သိမ်၌။ ဝိသတိဂဏော၊ နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ သိယာအတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသိမ်၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အဗ္ဘေတဗ္ဗော၊ သွင်းအပ်၏၊ ခေါ်အပ်၏။

ဧကေနပိ၊ တစ်ပါးဖြင့်လည်း။ ဦနော၊ လျော့သော။ ဝိသထိဂဏော၊ သော။ ဘိက္ခု သံဃော၊ သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ စေအဗ္ဘေယျ၊ အကယ်၍ သွင်းငြားအံ့၊ ခေါ်ငြားအံ့။ သော စ ဘိက္ခု၊ ကိုလည်း။ အနတ္တိတော၊ သွင်းအပ်၊ ခေါ်အပ်သည်မမည်။ တေ စ ဘိက္ခု၊ ထိုသွင်းသော ခေါ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဂါရယှာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဝါ-တေစ ဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ ဂါရယှာ၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်ကုန်၏။

အယံဝိမိ၊ ဤ “ယေသံ ဘိက္ခု” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော အစီအရင်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာဒိသိသံ အာပတ်သင့်ရာ၌။ သာမိစိ၊ ကျင့်ရာသောဝတ်တည်း။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာ တရားအား လျော်သော အကျင့်တည်း။ ဝါ-အယံ၊ ဤ နှစ်ကျိပ် အရေအတွက် ရှိသော သံဃာသည် အဗ္ဘာန် သွင်းခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမာနတ် ကျင့်ပြီးသော ရဟန်း၌။ သာမိစိ၊ တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုတစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသံအာပတ်၌။ အာယသ္မန္နေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။ပ။ ဓာရယာမိ၊ ၏။

မှတ်ဖွယ်။ “စိက္ခမာနတ္ထော”၌ ဟေတွတ္တပဌမာ၊ ဘိက္ခု၌ သမ္ပန္နပဌမာ၊

လေကေဌ်ကား “ယောဘိက္ခု” စိတ္တမာနတ္တော၊ ယောဘိက္ခု အတ္တေတဗ္ဗော၊
 ဝါ-ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တမာနတ္တော၊ မာနတ်ကျင့် လတ်ပြီ။ ဤသို့
 နှစ်နည်းသမ္ပန်၏။ “စိတ္တမာနတ္တယဘိက္ခုနိယာ” ဟူသော ဘိက္ခုနီ
 ပါတိမောက် အလိုကား လက္ခဏတ္ထ ပဌမာလည်း သင့်၏။

သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသော တတိယော။

အနိယတုဒ္ဓေသ

နိဒါန်း။ ။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ဒွေနစ်ပါးကုန်သော။ အနိယတာ၊
 အနိယတ အမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ပန ဓမ္မော၊ တို့သည်။
 ဥဒ္ဓေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ပထမ အနိယတ။ ။ ၁။ ဧကော၊ တစ်ယောက်တည်းသော။
 ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကာယ၊ တစ်ယောက်တည်းသော။
 မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝါ-ယော ပနဘိက္ခု၊
 သည်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဧကော ဧကာယ၊ တစ်ယောက်
 ချင်းချင်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ နံရံ စသည်ဖြင့်
 ဖုံးလွှမ်းသော။ အလံကမ္မနိယေ၊ မေထုန်အမှုကို ပြုခြင်းငှာ ခန့်သော။
 အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသဇ္ဇံ၊ ထိုင်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုငြားအံ့။
 တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သဒ္ဓေယျဝစသာ၊ ယုံကြည်အပ်သော စကား
 ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ အရိယာဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ပါရာဇိကေန ဝါ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 သံဃာဒိသေသေန ဝါ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ပါစိတ္တိယေန ဝါ၊ ပါစိတ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍံ ဓမ္မာနံ၊

သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တစ်ပါးပါးသော
 အာပတ်ဖြင့်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ နိသန္ဓံ၊ ထိုင်ခြင်းကို။ ပဋိဇာန
 မာနော၊ ဝန်ခံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပါရာဇိကေန ဝါ၊
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံဃာဒိသေသေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ပါစိတ္တိယေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။
 အညတရေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ယေန ဝါ ဓမ္မေန၊
 အကြင် အာပတ်ဖြင့်လည်း။ သဒ္ဓေယျဝစသာ၊ သော။ သာဥပါသိကာ၊
 ထိုအရိယာဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တေန
 ဓမ္မေန၊ ထိုအာပတ်ဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဝန်ခံသော ရဟန်းကို။
 ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုတိုင်း ဝန်ခံတိုင်း ပြုအပ်သော
 အာပတ်သည်။ အနိယတော၊ ဤ အာပတ်သာဟူ၍ မမှတ်အပ်သော။
 ဝါ၊ အမြဲမရှိသော။ ဓမ္မော၊ အာပတ်တည်း။

ဒုတိယ အနိယတ။ ။၂၊ အာသနံ၊ နေရာသည်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ နံရံ
 စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ အလံကမ္မနိယံ၊ မေထုန်အမှုကို
 ပြုခြင်းငှာ ခန့်သည်။ နဟော ခေါ်ပန ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒုဋ္ဌုလ္လာဟိ၊ ရန်ရင်းကုန်သော။
 ဝါစာဟိ၊ ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်နှင့် စပ်သော စကားတို့ဖြင့်။
 ဩဘာသိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ အလဉ္စ ခေါ်၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာဂူပေ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 ကွ။ ဧကော ဧကာယ၊ တစ်ယောက်ချင်းချင်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်
 ရာ၌။ နိသန္ဓံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ တမေနံ၊ ကို။ သဒ္ဓေယျဝစသာ၊

သော။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သံဃာဒိသေသေန ဝါ၊ ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိယေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒွိန္ဒုဓမ္မာနံ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ဝဒေယျ၊
 ၏။ နိသန္ဓံ၊ ကို။ ပဋိဇာနဗ္ဗာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သံဃာဒိသေသေန
 ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိယေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဒွန္ဒု ဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။
 ယေန ဝါ ဓမ္မေန၊ ဖြင့် လည်း။ သဒ္ဓေယျဝစသာ၊ သော။ သာ
 ဥပါသိကာ၊ သည်။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊
 ကို။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤဆိုတိုင်း ဝန်ခံတိုင်း ပြုအပ်သော
 အာပတ်သည်လည်း။ အနိယတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

နိဂုံး။ ။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
 အနိယတော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာခေါ၊ တည်း။ တတ္ထ၊
 ထိုအနိယတ အာပတ်၌။ အာယသ္မန္တော၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ကစ္စိ၊
 နည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ လော။ ပ။ ဓာရယာမိ၊ ၏။

အနိယတုဒ္ဓေသော စတုတ္ထော။

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိ (ကထိနဝဂ်)

၄၃

ဝိတ္ထာရဒ္ဓေသ
နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ်
၁-ကထိန ဝဂ် *

နိဒါန်း။ ။အာယသ္မန္တော၊ တုံ။ တိံသ၊ သုံးဆယ်ကုန်သော။
 နိဿဂ္ဂိယ၊ စွန့်အပ်သော သင်္ကန်း စသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော။ ဝါ၊
 စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိကုန်သော။ ပါစိတ္တိယ၊ ပါစိတ်အမည်ရှိကုန်
 သော။ ဣမေ ခေါ ပန ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။

ပထမ။ ။၁၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ နိဋ္ဌိတ စီဝရသ္မိံ၊
 သင်္ကန်း၌ ပြုအပ်သော ပလိမောဓ ပြီးသည်ရှိသော်။ ကထိနေ၊
 ခင်းအပ်သော ကထိန်ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ မာတိကာ ရှစ်ပါးအကြား၌
 နုတ်ခြင်းဖြင့် နုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒသာဟ ပရမံ၊ ဆယ်ရက်
 အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။ အတိရေက စီဝရံ၊ အဓိဋ္ဌာန်
 ဝိကပ္ပနာ ပြုသော သင်္ကန်းမှ လွန်သော သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊
 ဆောင်အပ်၏။ တံ၊ ထိုဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလကို။
 အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင်္ကန်း
 ဟူသော စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုရှိသော။ ဝါ၊ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။
 ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဝါ-နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင်္ကန်းကိုလည်း
 စွန့်အပ်၏။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ် အာပတ်လည်း သင့်၏။
အမှာ။ ။အထက်သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း “နိဿဂ္ဂိယံ” အရကို ထိုထို သိက္ခာပုဒ်၌
 လာသော ဝတ္ထုကို ဖော်၍ ဆိုလေ။

“* စီဝရဝဂ်”，ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဇာတ်ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော သင်္ကန်း၏ မိမိဥစ္စာ၏အဖြစ်၊ ၂-
 နေ့အရေအတွက်လောက်သောအဖြစ်၊ ၃-ပလိဗောဓပြတ်ခြင်း၊ ၄-
 အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာမပြုခြင်း၊ ၅-ဆယ်ရက်လွန်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၂၊ ဘိက္ခု-ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ၊
 သင်္ကန်း၌ပြုအပ်သော ပလိဗောဓပြီးပြီးသော်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊
 သော်။ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ၊ ရဟန်းတို့၏ ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် သမုတ်
 ခြင်းကို။ ဝါ၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကို။ အညတြဌပေတွာ၊ ဤ။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကရတ္တမ္ပိ၊ တစ်ညဉ့်မျှလည်း။ တိစီဝရေန၊
 တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်းနှင့်။ စေ ဝိပ္ပဝသေယျ၊ ကင်း၍
 နေခြင်းအံ့။ ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်း၏အဖြစ်၊ ၂-
 ကထိန်မခင်းခြင်း၊ ၃-သမ္မုတိမရခြင်း၊ ၄-သင်္ကန်းနှင့်ကင်း၍ အရုဏ်
 တက်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

တတိယ။ ။၃၊ ဘိက္ခုနာ-ဘိက္ခုနော၊ ၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ၊
 သော်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ သော်။ ဘိက္ခုနော ပနေဝ၊
 ရဟန်းအားသာလျှင်။ အကာလစီဝရံ၊ သင်္ကန်းကာလမှ အပဉ္စ
 လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ အာကခံမာနေန၊
 အလိုရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊
 ခံပြီး၍။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာ ဆယ်ရက်အတွင်း၌သာလျှင်။ ကာရေတဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်၏။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်သည်။ နော စဿ-နော စေ
 အဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊
 ကို။ မာသပရမံ၊ တစ်လအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။
 ဦနဿ၊ ယုတ်သော သင်္ကန်းကို။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိ (ကထိနဝဂ်)

၄၅

ပစ္စာသာယ၊ သင်္ကန်းလျာပုဆိုး ရနိုးခြင်းသည်။ သတိယာ၊ ရှိလတ်သော်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်၏။ ပစ္စာသာယ၊ သည်။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ တတော၊ ထိုတစ်လထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စေနိက္ခိပေယျ၊ အကယ်၍ ထားငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါကား ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ ဆက်ရက်လွန်ခြင်း၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ တစ်လလွန်ခြင်း၊ ဤမျှသာ ထူး၏။

စတုတ္ထ။ ။၄၊ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတိကာယ၊ အမျိုးမတော်သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား။ ပုရာဏစီဝရံ၊ သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ဓောဝါပေယျ ဝါ၊ ဖွပ်မှုလည်း ဖွပ်စေငြားအံ့။ ရဇာပေယျ ဝါ၊ ဆိုးမှုလည်း ဆိုးစေငြားအံ့။ အာကောဋ္ဌာပေယျဝါ၊ နယ်မှုလည်း နယ်စေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သင်္ကန်းဟောင်း၏အဖြစ်၊ ၂- ဥပစာ၌တည်၍ ဘိက္ခုနီမအား စေခိုင်းခြင်း၊ ၃-ဘိက္ခုနီမ၏ ဖွပ်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ပဉ္စမ။ ။၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရိဝတ္တကာ၊ ဖလှယ်သည်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏေယျ။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဝိကပ္ပနာ လောက်သောသင်္ကန်းအဖြစ်၊ ၂- ဖလှယ်ခြင်း မရှိခြင်း၊ ၃-အမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီမလက်မှ ခံခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ။၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတကံ၊ အမျိုးမတော်သော။ ဂဟပတိံ ဝါ၊ ဒါယကာသို့လည်းကောင်း။ ဂဟပတာနိံ ဝါ၊ ဒါယိကာမသို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ သမယာ၊ အခါကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။

ဝိညာပေယျ၊ တောင်းငြားအံ့။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကန်းကို တောင်းရာ၌။
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သမယော၊ အခါတည်း။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ အစ္ဆိန္ဒစီဝရော ဝါ၊ ခိုးသူ လုယက်သော သင်္ကန်းရှိသည်
 လည်းကောင်း။ နဋ္ဌစီဝရော ဝါ၊ ပျောက်သောသင်္ကန်းရှိသည် လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တတ္ထ၊
 ထိုသင်္ကန်းကို တောင်းရာ၌။ သမယော၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ၁-ဝိကပ္ပနာလောက် သင်္ကန်းအဖြစ်၊ ၂-အခါမရှိခြင်း၊ ၃-အမျိုး
 မတော်သောသူကို တောင်းခြင်း၊ ပလိဗောဓပြတ်ခြင်း၊ ၄-တောင်း
 သဖြင့်ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

သတ္တမ။ ၁၇၊ တံ၊ ထိုသူခိုးလုယက်သော သင်္ကန်းရှိသော
 ရဟန်းကို။ အညာတကော၊ ဆွေမျိုးမတော်သော။ ပဟပတိ ဝါ၊
 ဒါယကာသည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတာနိ ဝါ၊ ဒါယိကာမသည်
 လည်းကောင်း။ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော။ စီဝရေဟိ၊ သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။
 အဘိဟဋ္ဌ-ဂဏှိတုံ၊ ခံယူစိမ့်သောငှာ။ ဝါ-အဘိဟဋ္ဌ၊ အဘိဟရိတ္တာ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍။ ပဝါရေယျ၊ ဖိတ်ငြားအံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
 တတော၊ ထိုရှေးရှုဆောင်အပ်သော သင်္ကန်းမှ။ သန္တရတ္တရပရမံ၊
 သင်းပိုင်နှင့်တကွ ကိုယ်ဝတ်အပိုင်းအခြားရှိသော။ စီဝရံ၊ ကို။
 သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏။ တတော၊ ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက်။
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ စေ သာဒိယေယျ၊ အကယ်၍ သာယာငြားအံ့။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ၁။ ဤ၌ “အဘိဟဋ္ဌ” ပုဒ်ကို ဂဏှိ၊ ဝိသောဓန လောဓဆရာ တို့
 အထူးထူး ဆုံးဖြတ်ကြသော်လည်း ရူပသိဒ္ဓိ၌ “အဘိဟဋ္ဌ”ဟု စီရင်၍
 ရှိလေပြီ။

အင်္ဂါ။ ၁-သင်းပိုင်၊ ကိုယ်ဝတ်ထက်လွန်ခြင်း၊ ၂-အစွန္တ စသောအကြောင်းကြောင့်
 လှူခြင်း၊ ၃-အမျိုးမတော်ရာ၌ တောင်းခြင်း၊ ၄-တောင်းသဖြင့် ရခြင်း။
 အင်္ဂါ ၄-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ၁။ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ရည်၍။ အညာတကဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ ဝါ၊ ဒါယကာသည်
 လည်းကောင်း။ ဂဟပတာနိယာ ဝါ၊ ဒါယိကာမသည်လည်းကောင်း။
 စိဝရစေတာပန္နံ၊ သင်္ကန်းဖိုးကို။ ဝါ၊ သည်။ ဥပက္ခဋ်-သဇ္ဇိတံ၊
 စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမိနာ စိဝရစေတာပန္နေန၊
 ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့်။ စိဝရံ၊ ကို။ စေတာပေတွာ၊ ဝယ်၍။ ဣတ္ထန္နာမံ၊
 ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ အစ္စာဒေဿာမိ၊
 ဖုံးလွှမ်းအံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နလုံးပြု၍။ ဥပက္ခဋ်၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသင်္ကန်းဖိုးကို စီရင်သော ဒါယကာအိမ်သို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌။ အပ္ပဝါရိတော၊
 မဖိတ်ဘဲ။ စိဝရေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပံ-အဓိကဝိဓာနံ၊ အလွန်စီရင်ခြင်းသို့။
 စေ အာပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ရောက်ငြားအံ့။ “အာယသ္မာ၊ ဒါယကာ။
 သာဓု-အာယာစာမိ၊ ငါ တောင်းပန်၏။ ဝတ၊ ကြံအောက်မေ့လော့။
 တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဣမိနာ စိဝရစေတာပန္နေန၊ ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့်။
 ဝေရူပံဝါ ဝေရူပံဝါ၊ ဤသို့ အလျားရှည်ခြင်းသဘော၊ ဤသို့ အနံ
 ပြန့်ခြင်း စသော သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိဝရံ၊ ကို။
 စေတာပေတွာ၊ ဝယ်၍။ အစ္စာဒေဟိ၊ လှူလော့” ဣတိ၊ သို့။
 ကလျာဏ ကဗျတံ၊ ကောင်းသည်၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဥပါဒါယ ဂဟေတွာ၊ စိတ်ဖြင့် ယူ၍။ ဝိကပ္ပံ-အဓိကဝိဓာနံ၊ သို့။

အင်္ဂါ။ ။၁-သင်္ကန်းများကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်၊ ၂- အမျိုးမစပ်သောသူကို
တောင်းခြင်း၊ ၃-တောင်း၍ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ။၉၊ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ကိုသာလျှင်။-ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ဥဘိန္နံ၊
နှစ်ဦးကုန်သော။ အညာတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဂဟပတိနံ ဝါ၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပနာနိနံ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။
ပစ္စေက စီဝရစေတာပန္နာနိ၊ သင်္ကန်းဖိုးတို့ကို။ ဥပက္ခဋ္ဌာနိ၊ စီရင်အပ်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမေဟိ ပစ္စေက
စီဝရ စေတာပန္နေဟိ၊ ဤအသီးသီးသော သင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့်။ ပစ္စေက
စီဝရာနိ၊ အသီးသီးသောသင်္ကန်းတို့ကို။ စေတာပေတွာ၊ ၍။ ဣတ္ထန္နာမံ၊
သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ စီဝရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အစ္စာဒေဿာမ၊ ကုန်အံ့။
ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ဥပက္ခဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
တတြ၊ ထိုသင်္ကန်းဖိုးကို စီရင်သော ဒါယကာအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
၍။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အပ္ပဝါရိတော၊ ဘဲ။ စီဝရေ၊
ဌ။ ဝိကပ္ပံ၊ သို့။ စေ အာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ “အာယသ္မန္တော၊
ဒါယကာတို့။ သာဓု-အာယာစာမိ၊ ၏။ ဝတ၊ ကြံအောက်မေ့ကုန်
လော့။ တုမေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဣမေဟိ ပစ္စေက စီဝရ
စေတာပန္နေဟိ၊ ဤအသီးသီးသော သင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့်။ ဧဝရူပံဝါ
ဧဝရူပံဝါ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ စေတာပေတွာ၊ ၍။ သန္တာ၊ သူတော်
ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သင်္ကန်းဖိုးထင်ရှားရှိကုန်သော။ ဥဘောဝ၊
နှစ်ယောက်တို့သည်သာလျှင်။ ဧကေန၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊
ကုန်၍။ အစ္စာဒေထ၊ လှူကုန်လော့” ဣတိ၊ သို့။ ကလျာဏကမျတံ၊
ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဝိကပ္ပံ၊ သို့။ စေ အာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။

ပါတိမောက္ခါ

နိဿဂ္ဂိ (ကထိနဝဂ်)

၄၉

ဒဿမ။ ။ ဘဝ၊ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ဤ။ ရာဇဝါ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ ဝါ၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်ရှိသော အမတ်သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိကော ဝါ၊ သူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဒူတေန၊ တမန်ဖြင့်။ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို။ ပဟိဏေယျ၊ စေရာ၏။ ဣမိနာစိဝရစေတာပန္နေန၊ ဖြင့်။ စိဝရံ၊ ကို။ စေတာပေတွာ၊ ဤ။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထဒေဟိ၊ ဖုံးလွှမ်းချေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏေယျ၊ ၏။ သော ဒူတော၊ ထိုတမန်သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ ဧဝံ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ဤ။ ဣဒံ ခေါ စိဝရ စေတာပန္နံ၊ ဤသင်္ကန်းဖိုးကို။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ အာယသ္မာ၊ သည်။ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သောဒူတော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ “အာဝုသော၊ ဒါယကော၊ မယံ၊ တို့သည်။ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ကို။ န ခေါ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ မခံကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော။ စိဝရဉ္စခေါ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ သောဒူတော၊ သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ “အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ဝေယျာဝစ္စကဓော၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသောသူသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စီဝရတ္ထိကေန၊ သင်္ကန်းကို အလိုရှိသော။
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာရာမိကော ဝါ၊ အရံစောင့်ကိုလည်းကောင်း။
ဥပါသကောဝါ၊ သီတင်းသည်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝုသော၊
ဒါယကာ။ ဧသောခေါ၊ ဤသူသည်လျှင်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝေယျာ
ဝစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုသောသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေယျာ
ဝစ္စကာရော၊ ကို။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗော၊ ညွှန်းအပ်၏။ သော ဒူတော၊
သည်။ တံဝေယျာဝစ္စကရံ၊ ထိုအမှုကြီးငယ်ကိုပြုသော သူကို။
သညာပေတွာ၊ သိစေ၍။ တံဘိက္ခု၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊
သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။

“ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ယံခေါ
ဝေယျာဝစ္စကရံ၊ အကြင်အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသောသူကို။ နိဒ္ဒိသိ၊
ညွှန်းတော်မူ၏။ သောဝေယျာဝစ္စကရော၊ ကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
သညတ္တော၊ သိစေအပ်ပြီး။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ကာလေန၊
လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်တော်မူလော့။ တံ၊
အရှင်ဘုရားကို။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထဒေသတိ၊ ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့။”
ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စီဝရတ္ထိကေန၊ သော။
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။
“အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ အတ္တော၊
အလိုရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒုတ္တိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ စောဒေ
တဗ္ဗော၊ တောင်းအပ်၏။ သာရေတဗ္ဗော၊ အောက်မေ့စေအပ်၏။
ဒုတ္တိက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ စောဒယမာနော၊ တောင်းအပ်သည်ရှိသော်။
သာရယမာနော၊ အောက်မေ့စေသည်ရှိသော်။ တံစီဝရံ၊ ကို။ စေ

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိ (ကထိနဝဂ်)

၅၁

အဘိနိပ္ပာဒေယျ၊ အကယ်၍ ပြီးစေငြားအံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပြီးစေခြင်းသည်။ ကုသလံ သုန္တရံ၊ ၏။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊ မရှိ။

နောစေ အဘိနိပ္ပာဒေယျ၊ အံ့။ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်။ ဆက္ခတ္တံပရမံ၊ ခြောက်ကြိမ်အတိုင်းအရှည်။ တုဏှိဘူတေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်ရာ၏။ စတုက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ကြိမ်။ ဆက္ခတ္တံပရမံ၊ ရှည်။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ တိဋ္ဌမာနော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ တံစီဝရံ၊ ကို။ စေ အဘိနိပ္ပာဒေယျ၊ အံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိဇေတံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသုံးကြိမ်တောင်းခြင်း၊ ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်းထက်။ ဥတ္တတိ၊ အလွန်။ ဝါယာမမာနော၊ လုံ့လ ပြုသည်ဖြစ်၍။ တံစီဝရံ၊ ကို။ စေ အဘိနိပ္ပာဒေယျ၊ အံ့။ တဿ၊ ဘိက္ခုနော။ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

နောစေ အဘိနိပ္ပာဒေယျ၊ အံ့။ ယတော၊ အကြင် မင်း၊ မင်း၏အမတ် စသည်မှ။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ စီဝရ စေတာပန္နံ၊ ကို။ အဘာတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမင်းစသောသူ၏ အထံသို့။ သာမံဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏၊ သွားသင့်၏၊ သွားထိုက်၏၊ သွားကောင်း၏၊ သွားရမည်၊ သွားလေ။ ခူတောဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပါပေတဗ္ဗော၊ စေအပ်၏၊ စေသင့်၏၊ စေထိုက်၏၊ စေကောင်း၏၊ စေရမည်၊ စေလေ။ “အာယသ္မန္တော၊ ဒါယကာတို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ယံဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ စီဝရ စေတာပန္နံ၊ ကို။ ပဟိဏိတ္ထ၊ စေကုန်၏။

တံ စိဝရစေတာပန္နံ၊ ထို သင်္ကန်းဖိုးသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။
 ကိစ္ဆိအတ္ထံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအကျိုးကို။ န အနဘောတိ-န သာဓေတိ၊
 မပြီးသေး။ အာယသ္မန္တော၊ ဒါယကာတို့သည်။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။
 ယုဉ္ဇန္တိ၊ တောင်းကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သကံ၊ မိမိ
 ဥစ္စာကို။ မာ ဝိနဿ၊ မပျက်စေကုန်လင့်။” ဣတိ၊ သို့။ သာမဝါ၊
 လည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားလေ။ ဒုတောဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပါဟေတဗ္ဗော၊
 စေလေ။ အယံ၊ ဤသို့။ ကိယံတိုင်သွားခြင်း၊ တမန်စေခြင်းသည်။
 တတ္ထ၊ ထို သင်္ကန်းကို မပြီးစေရာ၌။ သာမိစိ၊ ကျင့်ရာသော ဝတ်တည်း။
 ဝါ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး အားလျော်သော အကျင့်တည်း။

ဆောင်ပုဒ်

ရဟန်းညွန့်ပြ၊ လေးယောက်မျှ၊ ဒုတ ညွန်းလေးဖြာ။
 အနိဒ္ဓိဋ္ဌ၊ ဒုဝိဓ၊ ပေါင်းက တစ်ကျိပ်သာ။
 တစ်ဦးမျက်မှောက်၊ ကွယ်သုံးယောက်၊ ညွန်းမြှောက်ရဟန်းမှာ။
 ရှေ့အပ်ပြန်ကြား၊ စေ၍ကြား၊ မှာထားသွားသည်သာ။
 တမန်ညွန်းလည်း၊ လေးပါးတည်း၊ ဤနည်းယူလေပါ။
 ရှေ့အပ်မကြား၊ ကွယ်အပ်သွား၊ နှစ်ပါးမညွန်းရာ။
 ရာဇမေတ္တာ၊ အညာတ၊ ကျင့်ရစဉ်တိုင်းသာ။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ကပ္ပိယကာရကသည် နိဒ္ဓိဋ္ဌ၊ အနိဋ္ဌ ဟူ၍ နှစ်ပါး၊ နိဒ္ဓိဋ္ဌကား
 ရဟန်းညွန်း၊ တမန်ညွန်းနှစ်ပါး၊ ရဟန်းညွန်းရာ၌ ရှေ့တွင်
 ညွန်းတစ်ယောက်၊ မျက်ကွယ်ညွန်းသုံးယောက် ဟူ၍ လေး
 ယောက်တွင် ရှေ့၌ သင်္ကန်းအဖိုးကို အပ်ပြီးလျှင် ရဟန်းအား
 ကြား၍သွားသောသူ တစ်ယောက်၊ ရွာတွင်း၌ ညွန်းသည်ကို
 အပ်နှံခဲ့၍ မိမိပြန်၍ ကြားခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို စေ၍ ကြားစေခြင်း၊
 သွားရင်းကပင် ထိုသူလက်၌ အပ်နှံခဲ့ဟု မှာထား၍ သွားခြင်းအားဖြင့်

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိ (ကောသိယဝဂ်)

၅၃

သုံးယောက်၊ ပေါင်းလေးယောက်၊ တမန်ညွှန်းရှည်လည်း ဤနည်း
ယူ။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ကပ္ပိယကာရကပြုသည်ကို ရှေ့တွင်
အပ်၍ မပန်ကြားဘဲ သွားခြင်း၊ ကွယ်ရာ၌ အပ်ပြီးလျှင် မပန်
ကြားဘဲသွားခြင်းဟူ၍ အနိဒ္ဓိဋ္ဌနှစ်ယောက်၊ ပေါင်းတစ်ကျိပ်တွင်
ရဟန်းညွှန်းလေးယောက်၌ မေဏှကသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း၊ အနိဒ္ဓိဋ္ဌ
နှစ်ယောက်၏ အညာတက၊ အပ္ပဝါရိတကဲ့သို့ ကျင့်အပ်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ကပ္ပိယကာရကကို ရဟန်းညွှန်းခြင်း၊ ၂-တမန်သည်အပ်နှံခြင်း၊
၃-သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း၊ ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်းထက် အလွန်လုံ့လပြုခြင်း၊
၄-ထိုလုံ့လဖြင့် ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

၂-ကောသိယဝဂ် *

ပထမ။ ။၁၁၊ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ကောသိယမိဿကံ၊
ပိုးချည်နှင့်ရောသော။ သန္တတံ၊ အခင်းကို။ ကာရာပေယျ၊ ပြုစေငြားအံ့။
တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သော အခင်းရှိသော။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပိုးချည်၏အဖြစ်၊ ၂-မိမိအကျိုးငှာ ပြုခြင်း၊ပြုစေခြင်း၊ ၃-ရခြင်း၊
အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၁၂၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဒ္ဓကာဠကာနံ၊
အမည်းသက်သက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဠကလောမာနံ၊ သိုးမွေးတို့၏။
သန္တတံ၊ ကို။ ကာရာပေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သုဒ္ဓကာဠကအဖြစ်၊ ၂-ပြုခြင်း၊ ပြုစေခြင်း၊ ၃-ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

တတိယ။ ။၁၃၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တတံ၊ ကို။ ကာရ
ယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ သုဒ္ဓကာဠကာနံ၊
ကုန်သော။ ဇဠကလောမာနံ၊ တို့၏။ ဒွေဘာဂါ၊ နှစ်ဖို့တို့ကို။

* “ဇဠကလောမဝဂ်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

အာဒါတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ သြဒါတာနံ၊ ဖြူကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောအဖို့ကို။ ဂေါစရိယာနံ၊ ကြောင်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဒ္ဓကာဠကာနံ၊ ကုန်သော။ ဧဋ္ဌကလောမာနံ၊ တို့၏။ ဒွေဘာဂေါ၊ နှစ်ဖို့တို့ကို။ သြဒါတာနံ၊ တို့၏။ တတိယံ၊ ကို။ ဂေါစရိယာနံ၊ တို့၏။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ အနာဒါ၊ မယူမူ၍။ နဝံ၊ သော။ သန္တတံ၊ ကို။ စေ ကာရာပေယျ၊ အံ။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-နဝန္တတ၏အဖြစ်၊ ၂-ပြုခြင်း၊ ပြုစေခြင်း၊ ၃-ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၁၄၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ နဝံ၊ သော။ သန္တတံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ ပန၊ ပြုစေပြီး၍ကား။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဆန္တံ ဝဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်တို့၏။ သြရေန၊ အတွင်း၌။ တံ သန္တတံ၊ ထိုပြုအပ်ပြီးသော အခင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဝါ၊ စွန့်၍လည်းကောင်း။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ ဝါ၊ မစွန့်မူ၍လည်းကောင်း။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ နဝံ၊ သော။ သန္တတံ၊ ကို။ စေ ကာရာပေယျ၊ အံ။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ သမ္ပုတိ ရသော ရဟန်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ပ။

အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါ ၃-ပါး ရှေ့နည်း။

ပဉ္စမ။ ။၁၅၊ နိဿိဒနသန္တတံ၊ နိဿိဒိုင်အခင်းကို။ ကာရယ မာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပန၊ သည်ကား။ ပုရာဏသန္တတဿ၊ အခင်းဟောင်း၏။ သာမန္တာ-ဧကပဿတော၊ နံပါးတစ်ဖက်မှ။ သုဂတဝိဒတ္ထိ၊ မြတ်စွာဘုရား လက်သန်းထွာပမာဏမျှလောက်သော အရပ်ကို။ ဆိန္ဒိဝ္ဇ္ဇာ၊ ဖြတ်၍။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏာယ၊ အဆင်းပျက်ခြင်းကို

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိ (ကောသိယဝဂ်)

၅၅

ပြခြင်းငှာ။ အာဒါတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရာဏသန္တတဿ၊
၏။ သာမန္တာ-ဧကပဿတော၊ မှ။ သုဂတဝိဒတ္ထိံ၊ ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊
၍။ အနာဒါ၊ မယူမူ၍။ နဝံ၊ သော။ နိသီဒနသန္တတံ၊ ကို။ စေ
ကာရာပေယျ၊ အံ။ပ။

အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါ ၃-ပါး ရှေ့နည်း။

ဆတ္တမ။ ။၁၆၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးသို့၊
သွားသော။ ဘိက္ခုနော ပနေဝ၊ ရဟန်းအားသာလျှင်။ ဧဠကလောမာနိ၊
သိုးမွေးတို့သည်။ စေ-ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။
အာကင်္ခမာနေန၊ အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊
ခံအပ်ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟာရကေ၊ ဆောင်သောသူသည်။
အသန္တေ၊ မရှိလတ်သော်။ တိယောနေပရမံ၊ သုံးယူနော အပိုင်း
အခြားရှိသော အရပ်တိုင်အောင်။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဟရိတဗ္ဗာနိ၊
ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဟာရကေ၊ သည်။ အသန္တေ ပိ၊ သော်လည်း။
တတော၊ ထိုသုံးယူနောထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စေ ဟရေယျ၊ အံ။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သိုးမွေးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ၏ အဖြစ်၊ ၂-ရှေးဦးစွာရခြင်း၊
၃-မိမိယူ၍ လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးမသိစဉ် ယာဉ်၌ ထည့်၍
လည်းကောင်း၊ သုံးယူနောကို လွန်စေခြင်း၊ ၄-အသွားအပြန် ဆောင်ခြင်း
၏ မရှိခြင်း၊ ၅-ရောက်ရာကျောင်း၌ မနေလိုခြင်း။ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

သတ္တမ။ ။၁၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတိကာယ၊
သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ ဧဠကလောမာနိ၊ တို့ကို။ ဓောဝါပေယျ၊
ဖွပ်မှုလည်း ဖွပ်စေငြားအံ့။ ရဇာပေယျ ဝါ၊ ဆိုးမှုလည်း ဆိုးစေငြား
အံ့။ ဝိဇ္ဇာပေယျဝါ၊ ရှုပ်ထွေးသည်ကို ဖြေမှုလည်း ဖြေစေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-စီဝရ ဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ။၁၈၊ ယောပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာတရူပရဇေတံ၊
 ရွှေငွေကို။ ဥဂ္ဂဏှေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း ခံငြားအံ့။ ဥဂ္ဂဏှာပေယျ
 ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုမူလည်း ခံစေငြားအံ့။ ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ၊ အနီးသို့
 ဆောင်၍ လှူအပ်သည်ကိုမူလည်း။ သာဒိသေယျ၊ သာယာငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ရွှေငွေ၏အဖြစ်၊ ၂-မိမိကိုညွှန်းအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ၃-ခံခြင်း၊
 ခံစေခြင်း၊ သာယာခြင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါး၏အဖြစ်၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ။၁၉၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ နာနပ္ပကာရကံ၊
 ခုတ်လုပ်ပြီး၊ မခုတ်လုပ်သေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် အထူးထူးအပြား
 ပြား များစွာသော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ၊ ရွှေငွေကို ဖလှယ်ခြင်းသို့။
 သမာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အကြင်ဝတ္ထုကို မိမိဥစ္စာဖြင့် ဖလှယ်၏၊ ထိုဝတ္ထု၏လည်းကောင်း၊
 မိမိဥစ္စာ၏လည်းကောင်း ရွှေငွေ၏အဖြစ်၊ ၂-ဖလှယ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-
 ပါး။

ဒသမ။ ။၂၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ နာနပ္ပကာရကံ၊
 သင်္ကန်း စသော ကပ္ပိယဘဏှာအားဖြင့် များစွာသော။ ကယဝိက္ကယံ၊
 ဝယ်ခြင်း၊ ရောင်းခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အကြင်ဝတ္ထုကို မိမိ၏ဥစ္စာဖြင့် ဖလှယ်၏၊ ထိုဝတ္ထု၏
 ကပ္ပိယဝတ္ထု၏အဖြစ်၊ ၂-သီတင်းသုံးဖော် မဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ ၃-
 ကယဝိက္ကယသို့ ရောက်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

၃။ ပတ္ထဝဂ်

ပထမ။ ။၂၁၊ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလမတ်လုံး။ အတိရေက ပတ္တော၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာပြုသော သပိတ်မှ လွန်သော သပိတ်ကို။ ဓာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆယ် ရက်ကို။ အတိက္ကာမယတော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သော သပိတ်ဟူသော ဝတ္ထုရှိသော။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။ “အဟံခေါပန ဥဒါယိအပ္ပေကဒါ ဣမိနာပတ္တေန သမတတ္ထိကမ္ပိ ဘုဉ္ဇမိ”ဟု မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား သပိတ်တော်ကား ဘုဉ်းပေးတော်မူမြဲ ဆွမ်းတော်ဆုံရုံသာ တည်း၊ သမတိတ္ထိကမ္ပိဘုဉ္ဇမိ-ကို၊ ပကတိကာလကို၊ ဘိယျောပိ ဘုဉ္ဇမိကို၊ ဒေသစာရီ ကြွတော်မူခါနီးကို ရည်၍ မိန့်တော်မူသည်။ ရဟန်းတို့လည်း မျှလောက်ရုံသာ၊ ဆွမ်းဆုံရုံသပိတ်ကို ဆောင်ကုန် ရာသည်။ ဤအကြောင်းကို ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဝေတ္ထုဖြင့် သိအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ခွက်ကွမ်းစား ပြည်ကွမ်းစားကို ယူကြသည်တွင် ခွက်ကွမ်း စားသာ သင့်လျော်သကဲ့သို့ ရှိ၏။

အင်္ဂါ။ ။ဇာတ်ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော သပိတ်၏ မိမိဥစ္စာ၏အဖြစ်၊ ၂- အရေအတွက်လောက်သောအဖြစ်၊ ၃-ဖုတ်ခြင်း၊ ၄-ပလိဗောဓပြတ် ခြင်း၊အဓိဋ္ဌာန်၊ဝိကပ္ပနာမပြုခြင်း၊ ၅-ဆယ်ရက်လွန်ခြင်း၊အင်္ဂါ၅-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၂၂၊ ဥိနပဉ္စဗန္ဓနေန၊ ယုတ်သော ငါးဖွဲ့ရှိသော။ ဝါ၊ ငါးဖွဲ့ မပြည့်သော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ လက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သော။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝါ-ဥိနပဉ္စ ဗန္ဓနေန ပတ္တေန-ဥိနပဉ္စဗန္ဓနပတ္တော ဟုတွာ၊ ယုတ်သော ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ နဝံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ ကို။ စေတာပေယျ၊ တောင်းငြားအံ့။ပ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။

သောပတ္တော၊ တိုတောင်းသော သပိတ်ကို။ ဘိက္ခုပရိသာယ၊ ရဟန်း
 ပရိသတ်၌။ နိဿန္တိတဗ္ဗော၊ စွန့်အပ်၏။ တဿ ဘိက္ခုပရိသာယ၊
 ထိုရဟန်း ပရိသတ်၌။ ယောစ ပတ္တော၊ အကြင်သပိတ်သည်လျှင်။
 ပတ္တပရိယန္တော၊ အယုတ်ဆုံး သပိတ်တည်း။ သော ပတ္တပရိယန္တော၊
 ထိုအယုတ်ဆုံးသပိတ်ကို။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုသပိတ်ကို တောင်းသော
 ရဟန်းအား။ ပဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ
 တယာ၊ သင်သည်။ အယံပတ္တော၊ ဤသပိတ်ကို။ ယာဝ ဘေဒနာယ၊
 ကွဲသည်တိုင်အောင်။ ဓာရေတဗ္ဗော၊ ဆောင်ရမည်၊ ဆောင်လေ။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ဆို၍
 အယုတ်ဆုံးသပိတ်ကို ပေးခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသပိတ်ကိုတောင်းသော
 ရဟန်း သပိတ်ကို စွန့်ရာ၌။ သာမိစိ၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ၁-အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်၏ ငါးဖွဲ့ မပြည့်ခြင်း၊ ၂-မိမိကို
 ညွှန်းခြင်း၊ ၃-အမျိုးမစပ်၊ မဖိတ်ရာ၌ တောင်းခြင်း၊ ၄-တောင်းသဖြင့်
 ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

တတိယ။ ။၂၃၊ ယာနိ ခေါ ပန တာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ အကြင်
 ဆေးတို့ကို။ ဂိလာနာနံ၊ နာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ပဋိသာယနိယာနိ၊ လျက်အပ်ကုန်၏။ ဣဒံ-ဣမာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊
 ဤဆေးတို့သည်။ သေယျာထာ-ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 အဘယ်မျှတို့နည်း။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်။ နဝနီတံ၊ ဆီဦး။ တေလံ၊
 ဆီ။ မခု၊ ပျား။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲ။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
 ဤမျှတို့တည်း။ တာနိ၊ ထိုဆေးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။
 သတ္တာဟပရမံ၊ ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။
 သန္နိမိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ပရိဘုတ်အပ်

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိ (ပတ္ထဝဂ်)

၅၉

ကုန်၏။ တံ၊ ထိုခုနစ်ရက်ကို။ အတိက္ကာမယတော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
စွန့်အပ်သော ဆေးဝတ္ထုရှိသော။ပ။

ဆောင်ပုဒ်

သေယျထိဒံ၊ နှစ်ပုဒ်ပြွမ်းက၊ တတ်စွမ်းသောလျောက်၊ နောက်
စကားကို၊ မှတ်သားကိုင်ကာ ငင်ယူပါ။

သေယျတာနောက်၊ လိင်ဂုဏ်ထောက်၍၊ ထပ်လျှောက်လေပါ
ကတမာ တစ်ပုဒ်တည်းလည်း ရံတစ်ခါ။

အင်္ဂါ။ ၁၀-ဆေး၏ မိမိဥစ္စာအဖြစ်၊ ၂-နေ့ အရေအတွက် လောက်သောအဖြစ်၊
၃-ဆေးဖြင့်ပြုအပ်သော ပလိဗောဓပြတ်ခြင်း၊ ၄-ဦးခေါင်း သုတ်စရာ
ဆီ စသည်အမျိုးငှာ မဆောက်တည်ခြင်း၊ ၅-ခုနစ်ရက်လွန်ခြင်း၊
အင်္ဂါ ၅-ပါး။

စတုတ္ထ။ ၂၄၊ ဂိမ္မာနံ၊ နွေဥတုတို့၏။ မာသော၊ အဆုံးတစ်လ
သည်။ သေသော၊ ကြွင်းသေး၏။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနာ၊
သည်။ ဝဿိကသာဠိက စီဝရံ၊ မိုးရေခဲသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊
ရှာအပ်၏။ ဂိမ္မာနံ၊ တို့၏။ အဗုမာသော၊ အဆုံးလခွဲသည်။
သေသော၊ ၍။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ကတွာ၊ ချုပ်ဆို၍။
နိဝါသတဗ္ဗံ၊ ဝတ်အပ်၏။ ဂိမ္မာနံ၊ တို့၏။ မာသော၊ သည်။ သေသော၊
၏။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ဩရေန၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်
တစ်ရက်နေ့မှစ၍ နယုန်လပြည့်နေ့တိုင်အောင် ခုနစ်လအတွင်း၌။
ဝဿိကသာဠိကစီဝရံ၊ မိုးရေခဲသင်္ကန်းကို။ စေ ပရိယေသေယျ၊ အံ့။
ဂိမ္မာနံ၊ တို့၏။ အဗုမာသော၊ သည်။ သေသော၊ ၍။ ဣတိမနသိ
ကတွာ၊ ၍။ ဩရေန၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှစ၍

၆၀

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

နယုန်လကွယ်နေ့တိုင်အောင် ခုနစ်လ အတွင်း၌။ ကတွာ၊ ချုပ်ဆို၍။
စေ နိဝါသေယျ။ အကယ်၍ ဝတ်အံ့။ပ။

မှတ်ချက်။ ။ဤ၌ ဩရေန စေ၏နောက်၌ “ဘိက္ခု” ရှိသည်။ မလိုဟူ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-မိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ မိမိကိုညွှန်းအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ၂-
အခါမဟုတ်သည့်၌ ရှာခြင်း၊ ၃-ရှာသဖြင့် ရခြင်း၊ (ဤကား ပရိယေသန
အာပတ်၌ အင်္ဂါ ၃-ပါး)

၁-မိမိသင်္ကန်း၏အဖြစ်၊ ၂-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၃-မိုးရေခဲသင်္ကန်း
၏ မိမိဥစ္စာ၏အဖြစ်၊ ၄-အခါမဟုတ်သည့်၌ ဝတ်ခြင်း၊ (ဤကား
နိဝါသနအာပတ်၌ အင်္ဂါ ၄-ပါး)

ပဉ္စမ။ ။၂၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။
သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကုပိတော၊
အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။
အစ္စိန္တေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း လုယက်ငြားအံ့။ အစ္စိန္တာပေယျ ဝါ၊
သူတစ်ပါးကိုမူလည်း လုယက်စေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်း၏အဖြစ်၊ ၂-ကိုယ်တိုင်ပေးခြင်း၊
၃-မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၄-ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၅-အမျက်၏အစွမ်းဖြင့်
လုခြင်း၊ လုစေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ။၂၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သာမံ၊ တိုင်။ သုတ္တံ၊
ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ၊ ရက်ကန်းသည်
တို့ကို။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝါယာပေယျ၊ ရက်စေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သင်္ကန်းအကျိုးငှာ တောင်းအပ်သောချည်၊ ၂-မိမိကို ညွှန်းသည့်
အဖြစ်၊ ၃-မအပ်သော ရက်ကန်းသည်ကို မအပ်သော တောင်း
ခြင်းဖြင့် ရက်စေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

သတ္တမ။ ။၂၇၊ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ကိသာလျှင်။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ဤ။
 အညာတကော၊ သော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ ဒါယကာသည်လည်းကောင်း။
 ဂဟပတာနိ ဝါ၊ ဒါယိကာမသည်လည်းကောင်း။ တန္တဝါယေဟိ၊
 တို့ကို။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝါယာပေယျ၊ ရက်စေငြားအံ့။ တတြ၊ ထို
 ရက်ကန်းသည်တို့၏ရွာ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။
 အပ္ပဝါရိတော၊ မပိတ်ဘဲ။ တန္တဝါယေ၊ ရက်ကန်းသည်တို့သို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ။ စီဝရေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပံ၊ အလွန်စီရင်ခြင်းသို့။ စေ
 အာပဇ္ဇေ ယျ၊ အံ့။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ မံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ဤ။ ဝိယျတိ၊ ရက်အပ်၏။
 အာယတဉ္စ၊ အလျားရှည်သည်ကိုလည်း။ ကရောထ၊ ပြုအပ်ကုန်
 လော့။ ဝိတ္တတဉ္စ၊ အနံပြန့်သည်ကိုလည်း။ ကရောထ၊ လော့။
 အပ္ပိတဉ္စ၊ တစ်ခဲနက်ထူသည်ကိုလည်း။ ကရောထ၊ လော့။ သုဝိတဉ္စ၊
 ကောင်းစွာရက်အပ်သည်ကိုလည်း။ ကရောထ၊ လော့။ သုပ္ပဝါယိတဉ္စ၊
 ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သည် ကိုလည်း။ ကရောထ၊ လော့။ သုဝိလေခိတဉ္စ၊
 ကောင်းစွာ နယ်ဖြင့် ကန်သည်ကိုလည်း။ ကရောထ၊ လော့။
 သုဝိတစ္ဆိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာ ဘီးဖြင့် ဖြီးသည်ကိုလည်း။ ကရောထ၊
 လော့။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဒါယကာတို့အား။
 ကိဉ္စိမတ္တံ၊ စိုးစဉ်း မျှသော ပေးကမ်းဖွယ်ကို။ အပ္ပေဝနာမ
 အနုပဒဇ္ဇေယျာမ၊ ပေးကမ်း ရကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝိကပ္ပံ၊ သို့။ စေ အာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လျှင်။ သော
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်။ ပိဏ္ဏပါတမတ္တမ္ပိ၊ ဆွမ်းမျှလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိမတ္တံ၊
 စိုးစဉ်းမျှသော ပေးကမ်းဖွယ်ကို။ အနုပဒဇ္ဇေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အမျိုးမစပ် မဖိတ်သောသူတို့၏ ရက်ကန်းသည်တို့သို့ ကပ်၍
 အလွန်စီရင်ခြင်း၊ ၂-သင်္ကန်း၏ မိမိကို ညွှန်းသည်၏အဖြစ်၊ ၃-
 ထိုရဟန်း၏စကားကြောင့် ချည်ကို ပွားစေခြင်း၊ ၄-သင်္ကန်းကိုရခြင်း၊
 အင်္ဂါ ၄-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ။၂၈၊ ဒဿဟာနာဂတံ၊ ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေး
 သော။ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်တိုင်အောင်
 သောနေဌ်။ ၀၊ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံ။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့
 သို့။ ဒဿဟာနာဂတံ၊ ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော သတင်း
 ကျွတ်လဆန်းငါးရက်မှ စ၍ ဖြစ်သော နေ့ဌ်။ ဘိက္ခုနော ပနေဝ၊
 ရဟန်းအားသာလျှင်။ အစ္စေကစီဝရံ၊ အဆောတလျင် ရှောင်တခင်လူ
 အပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အစ္စေကံ၊ အဆောင်တလျင်
 ရှောင်တခင် လူအပ်သော သင်္ကန်းဟူ၍။ မညမာနေန၊ သိသော။
 ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ယာဝ စီဝရကာလ သမယံ၊
 သင်္ကန်းကာလ ကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင်သော အခါပတ်လုံး။
 နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်၏။ တတော၊ ထို သင်္ကန်းကာလထက်။
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စေ နိက္ခိပေယျ၊ အကယ်၍ ထားငြားအံ့။ ပ။
အင်္ဂါ။ ။ပထမ ကထိန သိက္ခာပုဒ် အင်္ဂါ ၅-ပါးတွင် ကာလလွန်ခြင်း အင်္ဂါမျှ
 ထူး၏။

နဝမ။ ။၂၉၊ ဥပဝဿံ ခေါ ပန၊ ပုရိမ ဝါကပ်၍နေပြီး၍
 သာလျှင်။ သာသင်္ကသမ္ပတာနိ၊ ရွှေ့ပြောင်းသွားရာသို့ သမုတ်အပ်ကုန်သော။
 သပ္ပဋိဘယာနိ၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ အာရညကာနိ၊
 တော၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိခေါ ပန တာနိ သေနာသနာနိ၊
 အကြင်ကျောင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့။

သဘောရှိကုန်သော။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမံ၊
 တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သော ကာလပတ်လုံး။
 ဝိဟရန္တော၊ နေလိုသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာကခံမာနော၊ အလိုရှိသည်
 ရှိသော်။ တိဏ္ဍိ စီဝရာနံ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ
 စီဝရံ၊ တစ်ထည်ထည်သောသင်္ကန်းကို။ အန္တရယရေ၊ ရွာအတွင်း၌။
 နိက္ခိပေယျ၊ ထားရာ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တေန စီဝရေန၊
 ထိုရွာတွင်း၌ထားသော သင်္ကန်းနှင့်။ ဝိပွဝါသာယ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့
 သွားသဖြင့် ကင်း၍နေခြင်းငှာ။ ကောစိဒေဝ ပစ္စယော၊ တစ်စုံတစ်ခု
 သာလျှင် ဖြစ်သောအကြောင်းသည်။ သိယာစအတ္ထိ၊ ရှိငြားအံ့။
 ဆာရတ္ထပရမံ၊ ခြောက်ညဉ့်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။
 တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုအရပ်တစ်ပါးသို့သွားသော ရဟန်းသည်။
 တေန စီဝရေန၊ ထိုရွာအတွင်း၌ ထားသောသင်္ကန်းနှင့်။ ဝိပွဝသိတဗ္ဗံ၊
 ကင်း၍နေအပ်၏။ ဘိက္ခုသမ္ပတိယာ၊ ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။
 တတော၊ ထိုခြောက်ညဉ့်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စေ ဝိပွဝသေယျ၊
 အကယ်၍ အရပ်တစ်ပါး၌ ကင်း၍နေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-တိစီဝရိတံ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ကန်း၏အဖြစ်၊
 ၂-သမ္ပတိမရခြင်း၊ ၃-ကင်း၍နေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒသမ။ ၁၃၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဏတံ၊ သံဃာ
 သို့၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ညွတ်လေပြီးသော။ သံဃိကံ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်
 သော။ လာဘံ၊ ရုပ်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်း စသော ဝတ္ထုကို။ ဇာန-
 ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ ပရိဏာမေယျ၊ ညွတ်စေ
 ငြားအံ့။ပ။

၁၆၄

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

အင်္ဂါ။ ။၁-သံဃာ၌ ညွတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်၊ ၂-ထိုလားကို သိလျက် မိမိသို့
 ညွတ်စေခြင်း၊ ၃-ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။
 နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ္တိယာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓပါစိတ်

နိဒါန်း။ ။အာသုန္နောတို့၊ ဒွေနဂုတိ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။
 ပါစိတ္တိယာ၊ သုဒ္ဓပါစိတ် အမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ပန ဓမ္မာ၊
 တို့သည်။ ၃ဒွေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ မုသာဝါဒဝဂ်

ပထမ။ ။၁၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။
 သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ လျက်။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ ဤ။
 ဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ အနာဝိကတွာ၊ ဤ။ သမ္ပဇာန မုသာဝါဒေ၊ သိလျက်
 ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်
 သင့်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ချွတ်ယွင်းခြင်းသို့ ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်၊ ၂-ချွတ်ယွင်းသောစိတ်ဖြင့်
 အကြင်အနက်ကို ဆိုလို၏၊ ထိုအနက်ကို ထိုပုံဂျိလ်အား သိစေခြင်းငှာ
 ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် လုံ့လပြုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၂၊ ဩမသဝါဒေ၊ နှုတ်လုံ့ထိုးခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ နား၊
 နှလုံးကို ထိုးကျင့်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

ဆဲရေးခြင်း ၁၀-ပါး

ဇာတိ နာမ ဂေါတ္တ ကမ္မံ၊

သိပ္ပံ အာဗာဓ လိဂီကံ။

ကိလေသာပတ္တိ အက္ခောသော၊

ဒသိမောမာသဝါဒကာ။

အနက်။ ။ဇာတိ၊ ယုတ်၊မြတ်သော အမျိုး။ နာမ၊ ယုတ်၊မြတ်သောအမည်။
 ဂေါတ္တ၊ ယုတ်၊မြတ်သောအနွယ်။ ကမ္မ၊ ယုတ်၊မြတ်သောအမှု။ သိပ္ပံ၊
 ယုတ်၊မြတ်သောအတတ်။ အာဗာဓ၊ ယုတ်၊မြတ်သော အနာ။ လိဂိကံ၊
 ယုတ်၊မြတ်သော သဏ္ဌာန်အသွင်။ ကိလေသာ၊ ယုတ်၊မြတ်သော
 ကိလေသာ။ အာပတ္တိ၊ ယုတ်၊မြတ်သော အာပတ်။ အက္ခောသော၊
 ယုတ်၊မြတ်သော ဆဲရေးခြင်း။ ဣမေဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည်။
 ဩမသဝါဒကာ၊ ဩမသဝါဒ မည်ကုန်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-အကြင်သူကို ဆဲရေး၏၊ ထိုသူ၏ ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၂-သူတစ်ပါးကို
 မရည်ညွှန်းဘဲ ဇာတ် စသည်ဖြင့် ဆဲရေးခြင်း၊ ၃-ဆဲရေး၏ဟု သိခြင်း၊
 ၄-အနက်ကို ရှေးရှုခြင်း၊ ပါဠိကို ရှေးရှုခြင်း၊ ဆုံးမခြင်းကို ရှေးရှုခြင်း၏
 မရှိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

တတိယ။ ။၃၊ ဘိက္ခုပေသုညေ၊ ရဟန်းတို့ကို ချောမစ်
 ကုန်းတိုက်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဇာတ်နာမ် စသော ဝတ္ထုဆယ်ပါးဖြင့် သူတစ်ပါး မညွှန်းဘဲ ဆဲရေး
 သော ရဟန်း၏စကားကိုကြား၍ ရဟန်းအထံသို့ ဆောင်ခြင်းတို့တွင်
 တစ်ပါးပါး၏အဖြစ်၊ ၃-ထိုစကားကို ထိုရဟန်း၏ သိခြင်း၊ အင်္ဂါ
 ၃-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နံ၊
 လူသာမဏေကို။ ပဒသော၊ ပုဒ်ပြိုင်။ ဝါ၊ ပဒ၊ အနုပဒ၊ အနုက္ခရ၊
 အနုဗျဉ္ဇနတို့တွင် တစ်ခုခုသော အဖို့အစုအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ
 ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ တရားကို။ ဝါစေယျ၊ တစ်ပြိုင်နက် ပို့ချငြားအံ့။
 တဿ ဘိက္ခုနေ၊ အား။ ပဒါဒိဂဏနာယ၊ ပုဒ် စသော အရေအတွက်
 ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

ဆောင်ပုဒ်

အချီအချ၊ တူပြိုင်မှ၊ ပဒ မည်သည်သာ။

အသီးချီချ၊ တူပြိုင်ချ၊ ပဒ အနုမှာ။

ရူပံ အနိစ္စံ၊ သင်္ခရုတ်အံ၊ ဆုံးတံရူမှာ၊ နှုက္ခရာ။

ရူပံ အနိစ္စံ၊ သင်္ခရုတ်အံ၊ ပညာလျင်ထွေ၊

ဝေဒနာ အနိစ္စာ၊ တူစွာရုတ်မှု၊ အမှတ်ပြု၊ အနုဗျဉ္ဇနာ။

လေးပါးလုံးတွင်၊ ရုတ်တိုင်းပင်၊ ပြိုင်လျှင် သင့်သည်သာ။

အင်္ဂါ။ ။၁-လူသာမဏေ၏အဖြစ်၊ ၂-ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတရားကို ပုဒ်ပြိုင်ချခြင်း၊
၃-တစ်ပြိုင်နက်ဆုံးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ပဉ္စမ။ ။၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နေန၊
လူသာမဏေနှင့်။ ဥတ္တရိဒိရတ္တတိရတ္တံ၊ နှစ်ညဉ့်၊ သုံးညဉ့်ထက် အလွန်။
သဟဿေယျံ၊ တစ်မိုးတစ်ယံတည်းသော ကျောင်း၌တကွ အိပ်ခြင်းကို။
ကပ္ပေယျ၊ ပြုအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အလုံးစုံအမိုး အလုံးစုံ အရံရှိခြင်း၊ များသောအမိုးများသော
အရံရှိခြင်းကြောင့် ပါစိတ်ဝတ္ထု ဖြစ်လောက်သောကျောင်း၊ ၂-ထိုကျောင်း၌
သာမဏေနှင့်တကွ အိပ်ခြင်း၊ ၃-လေးရက်မြောက်၌ နေဝင်ခြင်း၊
အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဆဋ္ဌမ။ ။၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။
သဟဿေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပါစိတ်ဝတ္ထုလောက်သောကျောင်း၊ ၂-ထိုကျောင်း၌ မာတုဂါမနှင့်တကွ
အိပ်ခြင်း၊ ၃-နေဝင်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

သတ္တမ။ ။၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိညနာ၊ သိကြား
လိမ္မာသော။ ပုရိသဝိဂ္ဂဟေန၊ လူဖြစ်သော ယောက်ျားကို။ အညတြ-
ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ မာတုဂါမဿ၊ အား။ ဥတ္တရိဆပ္ပဉ္စ ဝါစာဟိ၊

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(မုသာဝါဒဝဂ်)

၆၇

ငါးပုဒ်၊ ခြောက်ပုဒ်တက် လွန်သော စကားတို့ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတရားကို။ ဒေသေယျ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့် ဟောငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတရားကို ခြောက်ပုဒ်ထက် အလွန်ဟောခြင်း၊ ၂-သိကြား လိမ္မာသော မာတုဂါမ၊ ၃-ဣရိယာပုတ် မပြောင်းခြင်း၊ ၄-သိကြား လိမ္မာသော ယောကျ်ား၊ ၅-ပြဿနာကို ဖြေရှင်းခြင်း၏ မရှိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ၁။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ လူသာ မဏေအား။ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မံ၊ ကို။ ဝါ၊ ကို။ အာရောစေယျ၊ အံ့။ ဘူတသ္မိံ၊ ဟုတ်မှန်သည်ရှိသော်။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ဥတ္တရိမနဿဓမ္မံ၏ ထင်ရှားရှိခြင်း၊ ၂-လူသာမဏေအား ကြားခြင်း၊ ၃-ထိုခဏ၌ သိခြင်း၊ ၄-သူတစ်ပါးကို မရည်ညွှန်းအပ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

နဝမ။ ၁။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ၊ အပလောကနက်ဖြင့် သမုတ်ခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဒုဠုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းသော။ အာပတ္တိံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ အာရောစေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ရဟန်း၏ဝတ္ထုနှင့် တကွသော သံဃာဒိသိသ်၊ ၂-လူသာမဏေအား ကြားခြင်း၊ ၃-သမ္ပုတိမရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒသမ။ ၁။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ပထဝီ၊ မြေစစ်ဖြစ်သော ဇာတပထဝီကို။ ခဏေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း တူးငြားအံ့။ ခဏာပေယျ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုမူလည်း တူးစေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-မြေစစ်၊ ၂-မြေစစ်ဟူသော အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-တူးခြင်း၊ တူးစေ ခြင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါး၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

၆၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

၂။ ဘူတဂါမဝဂ်

ပထမ။ ။၁၁၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ကြီးပွားဆဲ ကြီးပွားပြီးသော မြက်သစ်ပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။
မှတ်ဖွယ်။ ။ပါတိမောက္ခဂဏ္ဍိ ဆရာကား တဗျပစ္စည်းကို ဘောအနက်၌ စီရင်၏။ သဒ္ဒနီတိ ဆရာမြတ်ကား ဘော၊ ကံ၊ ကတ္တာအနက်၌ စီရင်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဘူတဂါမံ၊ ၂-ဘူတဂါမဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-ဖျက်ခြင်း၊ ဖျက်စေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၁၂၊ အညဝါတကေ၊ မေးအပ်သည်မှတစ်ပါးသော စကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဖျင်းဖျင်းဆိုခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဝိဟေသကေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သံဃာကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဓမ္မကံဖြင့် အညဝါဒက၊ ဝိဟေသကကံသို့ တင်ခြင်း၊ ၂-အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း စိစစ်ခြင်း၊ ၃-ဖုံးလွှမ်းလိုသဖြင့် အဖျင်းဖျင်းပြုခြင်း၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

တတိယ။ ။၁၃၊ ဥဇ္ဈာပနကေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ခိယျနကေ၊ ရှုတ်ချခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဓမ္မကံဖြင့် သမုတိအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ၂-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၃-အဂတိသို့ လိုက်ခြင်းမရှိခြင်း၊ ၄-ထိုသူ၏ကျေးဇူးမဲ့ကို အလိုရှိခြင်း၊ ၅-အကြင်သူ၏အထံ၌ ဆို၏၊ ထိုသူ၏ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၆-ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်း၊ အင်္ဂါ ၆-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၁၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကံ၊ သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဉ္ဇူ ဝါ၊ ညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌံဝါ၊ အင်းပျင်ကိုလည်းကောင်း။ ဘိသိံဝါ၊ ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ဘူတဂါမဝဂ်)

၆၉

ကောစွံ ဝါ၊ ခတ်အခင်းကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ဟင်းလင်း
 အပြင် လွင်တီးခေါင်အရပ်၌။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ မိမိခင်း၍လည်းကောင်း။
 သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုခင်းစေ၍လည်းကောင်း။ တံ၊
 ထိုညောင်စောင်းစသည်ကို။ ပက္ကမန္တော၊ အရပ်တစ်ပါးသို့၊ ဖဲသည်
 ရှိသော်။ နေဝဥဒ္ဓရေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း မသိုမှီးငြားအံ့။ န ဥဒ္ဓရာ
 ပေယျ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုမူလည်း မသိုမှီးစေငြားအံ့။ အနာပုစ္ဆံ ဝါ၊
 မပန်ကြားမူ၍လည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားငြားအံ့။

အင်္ဂါ။ ၁-ညောင်စောင်း စသည်၏ သံဃိက၏အဖြစ်၊ ၂-အဇ္ဈောကာသ၌
 ခင်းခြင်း၊ ခင်းစေခြင်း၊ ၃-နှိပ်စက်ခြင်း မရှိခြင်း၊ ၄-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊
 ၅-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိခြင်း၊ ၆-ခဲတစ်ကျကိုလွန်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၆-ပါး။

ပဉ္စမ။ ၁၁၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကေ၊ သံဃာ၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ သန္တရိတွာ
 ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ တံ၊
 ထိုအိပ်ရာနေရာကို။ ပက္ကမန္တော၊ သော်။ နေဝဥဒ္ဓရေယျ၊ အံ့။ န
 ဥဒ္ဓရာပေယျ၊ အံ့။ အနာပုစ္ဆံ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ဘုံလျှို့ စသော အိပ်ရာဆယ်ပါး၊ ၂-ထိုအိပ်ရာ၏ သံဃာဥစ္စာ၊ ၃-
 သံဃိကကျောင်း၌ ခင်းခြင်း၊ ခင်းစေခြင်း၊ ၄-နှိပ်စက်ခြင်း၊ မရှိခြင်း၊
 ၅-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၆-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ ဖဲခြင်း၊ ၇-ဥပစာရသိမ်ကို
 လွန်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၇-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ၁၁၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကေ၊ သော။
 ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သီတင်းကြီး၊ သူနာ၊ သံဃာပေးသော
 သူဟု သိလျက်။ ပုဗ္ဗပဂတံ၊ ရှေးဦးစွာ ကပ်လင့်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။

အနုပဓဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုငြားအံ့။
ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပက္ကမိဿတိ၊
ဖဲလတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ၍။ ဧတဒေဝ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်း၍
ဖဲလှိုခြင်းကိုသာလျှင်။ ပစ္စယံ ကရိတွာ၊ အကြောင်းပြု၍။ အနညံ၊
အကြောင်းတစ်ပါးမရှိဘဲ။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သံဃိကကျောင်း၊ ၂-မထစေအပ်သောသူဟု သိခြင်း၊ ၃-
ကျဉ်းမြောင်းစေလိုခြင်း၊ ၄-အနီး၌ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

သတ္တမ။ ။၁၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။
ကုပိတော၊ ၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ သံဃိကာ၊ သော။ ဝိဟာရာ၊ မှ။
နိက္ကမေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း နှင်ထုတ်ငြားအံ့။ နိက္ကမာပေယျ ဝါ၊
သူတစ်ပါးကိုမူလည်း နှင်ထုတ်စေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သံဃိကကျောင်း၊ ၂-ပဉ္စင်း၏ ဘဏ္ဍနာကာရက စသော အဖြစ်မှ
ကင်းခြင်း၊ ၃-အမျက်ဖြင့် ထုတ်ခြင်း၊ ထုတ်စေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ။၁၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကော၊ သော။
ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဥပရိဝေဟာသကုဋိယာ၊ အထက်ဆင့်တွင် ပျဉ်မခင်း၍
ဟင်းလင်းအပြင်ရှိသော ကုဋိဌ။ ဝါ၊ ဝေဟာသကုဋိယာ၊ ပျဉ်
မခင်း၍ ဟင်းလင်းအပြင်ရှိသော ကုဋိ၏။ ဥပရိ၊ အထက်ဘုံ ယက်မ
ဆင့်သား၏ အထက်၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ အာဟစ္စပါဒကံ၊
အပေါင်၌ အခြေတပ်သော။ မဉ္ဇူဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ အဘိနိသီဒေယျ ဝါ၊ ဖိ၍မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့။
အဘိနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ဖိ၍မူလည်း အိပ်ငြားအံ့။

မှတ်ဖွယ်။ ။ဤ၌ “သဟဿ” ရှိသည်၊ မလို ဟူ၏။

ဝေဟာသကုဋိ။ ။ “ဝေဟာသကုဋိ” ဟူသည်ကား ဘုံနှစ်ဆင့်ရှိသောကျောင်း၌ ဒုတိယဘုံတွင် ယက်မလျှို၍ ဆင့်သားခံပြီးလျှင် ကြမ်းပျဉ် မခင်းမစိဘဲ ညောင်းစောင်း အင်းပျဉ်တင်၍သာ သုံးဆောင်သော ကုဋိတည်း။ ဘုံသုံးဆင့်ရှိရာ၌လည်း နည်းတူပင်၊ ထိုဘုံဆင့်လည်း အမြင့်အားဖြင့် မဇ္ဈိမပုရိသ၏ ဦးခေါင်းမထိအောင် မြင့်သည်ကို လိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ကင်္ခါ၌ “ဥပရိဝေဟာသကုဋိယာတိ ဥပရိ အစ္ဆန္နတလာယ ဒွိဘူမိကကုဋိယာ ဝါ၊ တိ ဘူမိကကုဋိယာ ဝါ၊ ပဒဘာဇနေ ပန ဣဓ အဓိပ္ပေတံ ကုဋိဒဿေတုံ မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿ အသီသဃဇ္ဇာတိ ဝုတ္တာဟု မိန့်အပ်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-သံဃိကကျောင်း၊ ၂-ဦးခေါင်းမထိသော ဝေဟာသကုဋိ၊ ၃-အောက်၌ သုံးဆောင်ကောင်းခြင်း၊ ၄-စရွေး၌ ကလန်မနက်သော အပေါင်၌ အခြေစွပ်သော ညောင်းစောင်းအင်းပျဉ်၌ ထိုင်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဂမ။ ။၁၉၊ မဟလ္လကံ၊ သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပန၊ သည်ကား၊ ယာဝဒ္ဓါရကောသာ၊ တံခါးဘောင်၏ နှစ်တောင့်ထွာအရပ်တိုင်အောင်။ အဂ္ဂဠုပနာယ၊ တံခါးဘောင်နှင့်တကွ တံခါးအိမ်ကို မြဲမြံစွာ ထားခြင်းငှာ။ အာလောကသန္တိ ပရိကမ္မာယ၊ အထက်လေသာပြတင်းကို အပြေအပြစ် ပြုခြင်းငှာ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ လေပေတဗ္ဗော၊ လိမ်းကျံအပ်၏။ ဆဒနဿ၊ အမိုး၏။ ဒွတ္တိပရိယာယံ၊ နှစ်စဉ် သုံးစဉ် မိုးခြင်းကို။ အပ္ပဟရိတေ၊ စိမ်းသော ကောက်ပဲ မရှိရာ၌၊ ဌိတေန၊ ရပ်သဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာ တဗ္ဗံ၊ စီရင်အပ်၏။ တတော၊ ထိုနှစ်စဉ် သုံးစဉ် အမိုးထက်။

ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အပ္ပဟရိတော၊ စိမ်းသောကောက်ပဲ မရှိရာ၌။
ဌိတော- ရပ်လျက်။ စေ အဓိဋ္ဌပေယျ၊ အကယ်၍ စီရင်ငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ကြီးသော ကျောင်း၊ ၂-မိမိနေရာ၏အဖြစ်၊ ၃-အလွန်စီရင်ခြင်း၊
အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒသမ။ ။၂၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္ဒော၊
သိလျက်။ သပ္ပါဏကံ-သပ္ပါဏကေန၊ ပိုးရွှရှိသော။ ဥဒကံ-
ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ တိဏံ ဝါ၊ မြက်ကို လည်းကောင်း။ မတ္တိကံ ဝါ၊
မြေကိုလည်းကောင်း။ သိဇ္ဈေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း သွန်ငြားအံ့။
သိဇ္ဈာပေယျ ဝါ၊ သူ့ကိုမူလည်း သွန်စေငြားအံ့။ တဿ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊
၏။ ဝါ-သပ္ပါဏကံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ ကို။ တိဏံ ဝါ၊ မြက်၌
လည်းကောင်း။ မတ္တိကံ ဝါ၊ မြေ၌လည်းကောင်း။ပ။ ဝါ-ဥဒကံ၊
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဗဟိ၌။ သိဇ္ဈေယျ၊အံ့။ တမိံ စ ဥဒကော၊
ထိုရေ၌လည်း။ တိဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကံဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ပက္ခိပေယျ၊ အံ့။ပ။

မှတ်သားဖွယ်

သပ္ပါဏကံ သပ္ပါဏကေန၊ တိဏံ သိဇ္ဈာယျဝါ ပန။
သပ္ပါဏကံ ဂဟေတွာန၊ တိဏမိ သိဇ္ဈာပေယျ ဝါ။
သပ္ပါဏကံ ဂဟေတွာန၊ ဗဟိ ဆဇ္ဈေယျ တမိံ စ။
တိဏာဒိ ဝါ ဟရိတွာန၊ ပက္ခိပေယျတိ ယောနော။

အင်္ဂါ။ ။၁-ရေ၏ ပိုးရှိသောအဖြစ်၊ ၂-သွန်သဖြင့် ပိုးသေလတ္တံ့ဟု သိခြင်း၊
၃-ထိုပိုးရှိသော ရေ၊၃-ထိုသို့ သဘောရှိသောရေကို ဝဓက စေတနာနှင့်
ကင်း၍ တစ်စုံတစ်ခုပြုဖွယ်ဖြင့် မြက်စသည်ကိုသွန်ခြင်း၊အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်)

၇၃

၃။ ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်

ပထမ။ ။၂၁။ ယော ပန ဘိက္ခု။ သည်။ အသမ္မတော၊ သမ္မတိ
မရဘဲ။ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ သြဝဒေယျ။ ဂရုဓမ္မ
ရှစ်ပါးဖြင့် ဆုံးမငြားအံ့။ပ။

သီလံ သုတဉ္စ သွာဂတံ၊ ဝါစော ပိယော ပဋိဗလော။

နဇ္ဈာပန္နော ဝိသာမိကော၊ ဘိက္ခုနောဝါဒ ကင်္ဂီမေ။

အနက်။ ။သီလံ၊ သီလရှိခြင်း၊ သုတဉ္စ၊ အကြားအမြင်များခြင်း။ သွာဂတံ၊
ဝိဘင်းနှင့်တကွ နှစ်ပါးသော မာတိကာ နှုတ်၌ လာခြင်း။ ဝါစော၊
ကောင်းသော စကားရှိခြင်း။ ပိယော၊ များသောအားဖြင့် ဘိက္ခုနီမတို့
ချစ်ခြင်း။ ပဋိဗလော၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား ဆုံးမခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်း။
နဇ္ဈာပန္နော၊ လူဖြစ်သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့၌ ကာယ သံသဂ္ဂသို့၊
သိက္ခ မာန် သာမဏေမတို့၌ မေထုနသံဝါသသို့ မရောက်ဖူးခြင်း။
ဝိသာမိကော၊ ဝါနစ်ဆယ်၊ ဝါနစ်ဆယ်ထက် အလွန်ရှိခြင်း။ ဣမေ၊
ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကင်္ဂီ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက
သမ္မတိရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

ဂရုဓမ္မ စ-ပါး

ဝဿသတမဘိက္ခုကံ၊ ပစ္စာသီသာ ပဝါရဏာ။

မာနတ္ထု ပသမ္ပဒေသာ၊ နက္ကောသော သြဝဒော ဂရ။

အနက်။ ။ဝဿသတံ၊ ဝါတစ်ရာရသော ဘိက္ခုနီမသည် ထို့နေ့ ပဉ္စင်းခံသော
ရဟန်းကို ရှိခိုးရခြင်း။ အဘိက္ခုကံ၊ ဘိက္ခုနီမသည်
ရဟန်းမနီးသောကျောင်း၌ ဝါမဆိုရခြင်း။ ပစ္စာသီသာ၊ လခွဲတိုင်း
ရဟန်းသံဃာမှ ဥပုသ်မေးခြင်း၊ ဆုံးမခံယူခြင်းငှာ ကပ်ခြင်း၊
တရားနှစ်ပါးတို့ တောင့်တရခြင်း။ ပဝါရဏာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးခါ
သံဃာနှစ်ပါး၌ သုံးပါးသော အကြောင်းဖြင့် ဖိတ်ရခြင်း။ မာနတ္ထု၊
သံဃာဒီသိသ်သို့ ရောက်သောအခါ သံဃာနှစ်ပါး၌ ပက္ခမာနတ်

ကျင့်ရခြင်း။ ဥပသမ္ပဒေသာ၊ ၂-နှစ်ပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော
 တရားတို့၌ ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိသော သိက္ခာမာန်အား
 နှစ်ပါးသော သံဃာ၌ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို ရှာရခြင်း။ နက္ကော သော၊
 တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းနှင့် ရဟန်းကို မဆဲရေးရခြင်း။ ဩဝဠော၊
 ဘိက္ခုနီမတို့အား ဘိက္ခုတို့၌ ဆိုခြင်း၏အကြောင်းကို မြစ်ခြင်း၊
 ဘိက္ခုတို့အား ဘိက္ခုနီမတို့၌ ဆိုခြင်း၏အကြောင်းကို မမြစ်ခြင်း။
 ဣမေ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ ဂရ၊ ဂရုဓမ္မမည်ကုန်၏။

အင်္ဂါ။ ၁၁-သမ္မုတိမရခြင်း၊ ၂-ဘိက္ခုနီမ၏ ပြည့်စုံသော ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၃-
 ဆုံးမခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် အဋ္ဌဂရုဓမ္မကို ဟောခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒုတိယ။ ၂၂၊ သမ္မုတော၊ သမ္မုတိရသော။ ဘိက္ခုပိ၊ သည်လည်း။
 သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္တင်္ဂတေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနီယော၊
 တို့ကို။ စေ ဩဝဒေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁၁-နေဝင်ခြင်း၊ ၂-ပြည့်စုံသော ပဉ္စင်းဖြစ်ခြင်း၊ ၃-ဆုံးမခြင်း၊ အင်္ဂါ
 ၃-ပါး။

တတိယ။ ၂၃၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမယာ၊
 အခါကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ရှိ။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမ
 ကျောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ဘိက္ခုနီယော၊ တို့ကို။ ဩဝဒေယျ၊
 အံ့။ တဿ၊ ၂။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့
 သွား၍ ဆုံးမရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သမယော၊
 တည်း။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဂိလာနာ၊ နာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းသို့
 သွား၍ ဆုံးမရာ၌။ သမယော၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ၁၁-ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ ကပ်ခြင်း၊ ၂-ပြည့်စုံသော ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၃-
 အခါမရှိခြင်း၊ ၄-ဂရုဓမ္မဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်)

၇၅

စတုတ္ထ။ ။၂၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အာမိသဟေတု၊ သင်္ကန်း စသော အာမိသ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ထေရာ၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၂-တရားသဖြင့် သမ္မုတိကို ရခြင်း၊ ၃-အာမိသကို ငဲ့သော စိတ်မရှိခြင်း၊ ၄-ကျေးဇူးမဲ့ကို လို၍ ဤသို့ ဆိုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ပဉ္စမ။ ။၂၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမအား။ ပါရိဝတ္တကာ၊ ဖလယ်ကြသည်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အင်္ဂါကို စီဝရ ပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ သိအပ်၏။

ဆဋ္ဌ။ ။၂၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ စီဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း ချုပ်အံ့။ သိဗ္ဗာပေယျ ဝါ၊ သူ့ကိုမူလည်း ချုပ်စေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အမျိုးမစပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏ ဥစ္စာ၏အဖြစ်၊ ၂-ဝတ်ရုံလောက် သည်၏အဖြစ်၊ ၃-ချုပ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

သတ္တမ။ ။၂၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမယာ၊ ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝိဇာယ၊ တိုင်ပင်ညီညွတ်၍။ ဧကဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ တစ်ကြောင်းတည်းသော အခွန် ရှည်သော ခရီးသို့။ ဝါ၊ တစ်ပေါင်းတည်း အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇေဇျ၊ သွားငြားအံ့။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂါမန္တရံပိ၊ ရွာတစ်ပါး သို့လည်း။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီမနှင့် တိုင်ပင်၍ ခရီးသွားရာ၌။ အယံ၊ ကား။ သမယော၊ တည်း။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်။

၇၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

သတ္တဂနီယော၊ ကုန်သည်နှင့်တကွသွားအပ်သည်။ သာသကံ သမ္မတော၊ ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သည်။ သပ္ပဋီဘယော၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ တတ္ထ၊ ဌ်။ သမယော၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ၁-နှစ်ဦးတိုင်ပင်၍ ခရီးသွားခြင်း၊ ၂-ကာလမချွတ်ယွင်းခြင်း၊ ၃- အခါမရှိခြင်း၊ ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၄-ရွာတစ်ပါးသို့ သက်ခြင်း၊ ၅- ယူဇနာခွဲကို လွန်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ၂၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ တိရိယံ တရဏာယ၊ ဖီလာကူးခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနိယံ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝိဇာယ၊ ၍။ ဥဒ္ဓံဂါမိနိံ ဝါ၊ အထက်အညာသို့ ဆန်သွား သည်လည်းဖြစ်သော။ အဓောဂါမိနိံ ဝါ၊ အောက်အကြေသို့ စုန်သွား သည်လည်းဖြစ်သော။ ဧကံနာဝံ၊ တစ်စင်းတည်းသောလှေကို။ အဘိရဟေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ရှေးသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

နဝမ။ ၂၉၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရေ၊ ဘိက္ခုနီမစီရင်သည်မှ ရှေးဌ်။ ဂိဟိသမာရဗ္ဗာ၊ လူတို့ စီရင်ခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနိပရိပါစိတံ၊ ဘိက္ခုနီမသည် စီရင်အပ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဇာနံ ဇာနန္တော၊ လျက်။ ဘုဠေယျ၊ စားငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ဘိက္ခုနီမ စီရင်ခြင်း၊ ၂-စီရင်သည်ကို သိခြင်း၊ ၃-လူတို့ မစီရင်ခြင်း၊ ၄-ဩဒန စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါး၊ ၅-ဇိုကိုမျိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ဒသမ။ ၃၀၊ ဧကော၊ သော။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။

ဧကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဟော၊ ဆိတ်
ကွယ်ရ၌။ နိသန္ဓံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

အမှာ။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်ကား ဒုတိယ အနိယတနှင့်လည်းကောင်း၊ အထက်
ဥပနန်၏ စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်နှင့်လည်းကောင်း တူသော အပိုင်းအခြားရှိ၏။

၄။ ဘောဇနဝဂ်

ပထမ။ ။၃၁။ အဂိလာနေန၊ မနာမဖျားသော။ ဘိက္ခုနာ၊
သည်။ ဧကော၊ တစ်ကြိမ်။ အာဝသထပိဏ္ဏော၊ ဧည့်သည်တို့
တည်းခိုရာဧရိယာသော ဆွမ်းကို။ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ စားအပ်၏။
တတော၊ ထိုတစ်ကြိမ်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စေ ဘုဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အာဝသထပိဏ္ဏ၏ အဖြစ်၊ ၂-အဂိလာန အဖြစ်၊ ၃-နေ့တိုင်း နေ၍
စားခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၃၂။ သမယော၊ ခုနစ်ပါးသော အခါကို၊ အညတြ-
ဌပေတွာ၊ ၍။ ဂဏဘောဇနေ၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့်။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဂဏဘောဇဉ်ကို စားရာ၌။ အယံ၊ ကား။
သမယော၊ တည်း။ ဝိဂိလာနသမယော၊ နာသောအခါ။
ဝိစိရဒါနသမယော၊ သင်္ကန်းလှူသောအခါ။ ဝိစိရကာရသမယော၊
သင်္ကန်းချုပ်သောအခါ။ အဒ္ဓါနဂမနသမယော၊ အခွန်ရှည်သော
ခရီးသို့သွားသောအခါ။ နာဝါဘိရဟနသမယော၊ လှေစီးသောအခါ။
မဟာသမယော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းစည်းဝေးအခါ။
သမဏဘတ္တသမယော၊ ရဟန်းတို့ ဆွမ်းလှူသောအခါ။ အယံ၊
ကား။ တတ္ထ၊ ထို ဂဏဘောဇဉ်ကို စားရာ၌။ သမယော၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ။၁-လေးပါးထက် အလွန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ထမင်းဖြင့်
ဖိတ်သောဂဏဘောဇဉ်၏အဖြစ်၊ ၂-အခါမရှိခြင်း၊ ၃-မျိုးခြင်းအင်္ဂါ ၃-ပါး။

တတိယ။ ။၃၃၊ သမယော၊ ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ဤ။
 ပရမ္မရဘောဇနေ၊ ရှေးဖိတ်သောသူ၏ဆွမ်းကို မစား၊ တစ်ပါးပါးသော
 သူ၏ ဆွမ်းကိုစားခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပ။ တတ္ထ၊ ထိုပရမ္မရ
 ဘောဇဉ်ကို စားရ၌။ အယံ၊ ကား။ သမယော၊ တည်း။ ဂိလာန
 သမယော၊ ခါ။ စီဝရဒါနသမယော၊ ခါ။ စီဝရကာရသမယော၊ ခါ။
 အယံ၊ ကား။ တတ္ထ၊ ၌။ သမယော၊ တည်း။

မှတ်ဖွယ်။ ။ “စီဝရကာလ”ဟု ရှိရာ၌ “ရ”ကို “လ”ပြုသည်။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပရမ္မရဘောဇဉ်၏အဖြစ်၊ ၂-အခါမရှိခြင်း၊ ၃-မျိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၃၄၊ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော။
 ဘိက္ခုပနေဝ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ပူဝေဟိဝါ၊ လက်ဆောင်အကျိုးငှာ
 စီရင်အပ်သော မုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မန္တေဟိဝါ၊ ရိက္ခာအကျိုးငှာ
 စီရင်အပ်သော မုန့်ကြွက်ကျစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိဟဋ္ဌ-
 ဂဏှိတုံ၊ ငှာ။ ဝါ၊ အဘိဟဋ္ဌ-အဘိဟရိတွာ၊ ဤ။ ပဝါရေယျ၊ အံ့။
 အာကင်္ခမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒုတ္တိပတ္တပူရာ၊ နှစ်သပိတ်၊
 သုံးသပိတ်ပြည့်သော မုန့်တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ခံအပ်ကုန်၏။
 တတော၊ ထိုနှစ်သပိတ်၊ သုံးသပိတ်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ စေ ပဋိဂ္ဂဏေယျ၊
 အံ၊ တဿ။ ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဒုတ္တိပတ္တပူရေ၊ နှစ်သပိတ်၊ သုံးသပိတ်၊
 ပြည့်သော မုန့်တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဤ။ တတော၊ ထိုခံရာအရပ်မှ။
 နီဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝိဘဇိတဗ္ဗံ၊
 ဝေဖန်အပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့။ ဝေဖန်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်သပိတ်၊
 သုံးသပိတ်ပြည့်သော မုန့်ကိုခံရာ၌။ သာမိစိ၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ။၁-လက်ဆောင်ရိက္ခာအလိုငှာ စီရင်အပ်သော ပူဝေမန္တ၏အဖြစ်၊ ၂-
 လက်ဆောင်ရိက္ခာမှ အကြွင်းမဟုတ်၊ ၃-သွားခြင်း၏ မငြိမ်းခြင်း၊ ၄-
 အမျိုးမစပ်ခြင်း၊ ၅-အလွန်ခံခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ဘောဇနဝဂ်)

၇၉

ပဉ္စမ။ ။၃၅၊ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတော၊ တန်ပြီဟု
 မြစ်မိသော။ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ အနတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ
 မပြုသော။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံ ဝါ၊
 ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒေယျ ဝါ၊ ခဲမှုလည်း၊ ခဲငြားအံ့။
 ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ စားမှုလည်း၊ စားငြားအံ့။ပ။

ပဝါရိတ် အင်္ဂါ ၅-ပါး

အသနံ ဘောဇနံ တတ္ထ-

ပါသေ ဌိတောဘိဟရတိ။

ပညာယတိ ပဋိက္ခေပေါ၊

ပဉ္စင်္ဂေဝံ ပဝါရဏာ။

အနက်။ ။အသနံ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တစ်ပါးပါးကို စားခြင်းသည်။
 ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဘောဇနံ၊ ပဝါရဏာလောက်သော ဘောဇဉ်
 သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသံ
 အတွင်း၌။ ဌိတော၊ ဘောဇဉ်ကို ယူ၍ အကပ်ခံအံ့ဟု ရပ်ခြင်းသည်။
 ပညာယတိ၊ ၏။ အဘိဟရတိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်။
 ပညာယတိ၊ ၏။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ကိုယ် နှုတ်ဖြင့် ပယ်ခြင်း
 မြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်
 သင့်ခြင်းသည်။ ပဉ္စင်္ဂါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏။

ဆောင်ပုဒ်

ကံနှင့်ကတ္တာ၊ နှစ်ပါးလုံးပင်၊ အာချာတ်တွင်၊ ထင်၏မှတ်လေမင်း။
 ကံမိမှာမိ၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ သတိကတ္တာသွင်းဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ
 “အဘိဟရတိ” ဟူသော အာချာတ်သည် ကတ္တာပဓာန ဖြစ်၏။

ဆောင်။ ။“စားခြင်း၊ ဘောဇဉ်၊ နှိမ့်တွင်ရပ်ခြင်း၊ ဆောင်းလျှင်း---“မြစ်ပယ်၊
 ဤငါးသွယ် သင့်ဖွယ်ပဝါရိတ်။

ဤအင်္ဂါငါးပါးညီ၍ ပဝါရိတ်သင့်သော် ဣရိယာပုတ် ပျက်ပြီး
သော နောက်၌ စားလိုသည်ရှိသော် ဝိနည်းမရှိအထဲ၌ အတိရိတ်
ဝိနည်းကံပြု၍ စားအပ်၏။ ထိုအတိရိတ်အင်္ဂါကား ခုနစ်ပါးတည်း။

အတိရိတ် အင်္ဂါ ၇-ပါး

ကပ္ပိယံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊

ဥစ္စာရိတံ ဟတ္ထပါသေ။

ဘုတ္တာဝိနာနုဋ္ဌိတေန၊

အလမေတန္တိ သတ္တဓာ။

အနက်။ ။ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိပြီးသော သစ်သီးစသည်ကို အတိရိတ်ပြုခြင်း၊ အပ်
သောအသား အပ်သောဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံပြီးသော ဝတ္ထုကိုအတိတ်ရိတ်ပြုခြင်းလည်း
ကောင်း။ ဥစ္စာရိတံ၊ အတိရိတ်ပြုခြင်းငှာ လာသောရဟန်းသည်
သပိတ်ခွက်ကို ဝိနည်းမရှိသို၊ ချီရွှေသည်ကို အတိရိတ်ပြုခြင်းလည်း
ကောင်း။ ဘုတ္တာဝိနာ၊ ပဝါရိတ်လောက်သော ဘောဇဉ်ကို ဝိနည်းမရှိ
စား၍ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ အနုဋ္ဌိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်း
သည် နေရာမှမထဘဲ တစ်ပါးရဟန်း၏ ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်
ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဇေသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ အလံ၊ ငါတန်ပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိရိတ္တံ၊
အတိရိတ် ဝိနည်းကံပြုခြင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိ၏။

မှတ်ဖွယ်။ ။ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် ကပ္ပိအပ်သော သစ်သီး စသည်ကို
ကပ္ပိခြင်း စသည်ကိုပြု၍ ဝိနည်းမရှိသို၊ ကပ်၍ “အတိရိတ္တံကရော
ထာန္တေ” ဟု ဆိုအပ်၏။ သူနာ၏ဥစ္စာ၊ သူနာ၏အကြွင်း ဖြစ်မှုကား
အတိရိတ် မပြုဘဲပင် အပ်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဝါရိတ်သင့်ခြင်း၊ ၂-အာမိသ၏ အတိရိတ်မပြုခြင်း၊ ၃-ကာလ ၌
မျှခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ။၃၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘုတ္တာဝိ၊ စဉ်။ ပဝါရိတံ၊

တန်ပြီဟုမြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ လျက်။ အာသာဒနာ
 ပေက္ခော၊ အရှိန်အစော် မရှိခြင်းကို ဝေပသည့်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 ဟန္တ၊ တိုက်တွန်း၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ။ ခါဒဝါ၊ ခဲမူလည်း ခဲလော့။
 ဘုဉ္ဇ ဝါ၊ စားမူလည်းစားလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အနတိရိတ္တေန၊
 အတိရိတ် ဝိနည်းကံမပြုသော။ ခါဒနိယေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဘောဇနိယေန ဝါ၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိဟဋ္ဌံ-ဂဏှိတုံ၊ ငှာ။
 ဝါ၊ အဘိဟဋ္ဌံ-အဘိဟရိတွာ၊ ၍။ ပဝါရေယျ၊ ဖိတ်ငြားအံ့။
 ဘုတ္တသ္မိံ၊ ဖိတ်အပ်သော ရဟန်း စားသည်ရှိသော်။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ပဝါရိတ်သင့်ခြင်း၊ ၂-သင့်၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-အာသာဒနကို
 ဝေပခြင်း၊ ၄-အနတိရိတ္တ ဘောဇနကို ဆောင်၍ ဖိတ်ခြင်း၊ ၅-စား၍
 ပြီးဆုံးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

သတ္တမ။ ၂၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ၁-ဝိကာလေ၊
 နေလွဲသောအခါ၌။ ခါဒနိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံ
 ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒေယျ ဝါ၊ အံ့။ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ဝိကာလ၊ ၂-ယာဝကာလိက၊ ၃-မျိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ၂၈၊ ယော ပန၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္နိဓိကာရကံ၊
 သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍။ ခါဒနိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနိယံ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒေယျ ဝါ၊ အံ့။ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ဝိကာလ၊ ၂-ယာဝကာလိက၊ ၃-မျိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ၂၉၊ ယာနိ ခေါ ပန တာနိ ပဏီတဘောဇနာနိ၊
 အကြင် မွန်မြတ်ကုန်သော ထောပတ် စသည်နှင့် ရောနှောအပ်သော
 ဘောဇနတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣဒံ-ဣဓာနိ ပဏီတဘောဇနာနိ၊
 ဤဘောဇနနှင့် ရောနှောအပ်သော မွန်မြတ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။

သေယျထာ-ကတမာနိ၊ ကား။ သံပ္ပိ၊ ထောပတ်။ နဝနီတံ၊ ဆီဦး။
 တေလံ၊ ဆီ။ မဓ၊ ပျား။ ဖာဏီတံ၊ တင်လဲ။ မစ္ဆော၊ ငါး။ မံသံ၊
 အမဲ။ ခီရံ၊ နီရည်။ ဒဓိ၊ နီဓမ်း။ ဣမာနိ၊ ဤကိုးပါးတို့တည်း။
 ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝရူပါနိ၊ ဤသို့၊ သဘောရှိကုန်သော။
 ပဏီတ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဂိလာဇော၊ မနာဘဲ။ အတ္တဇော၊
 မိမိ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဇ္ဇေယျ၊
 အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ပဏီတ ဘောဇနံ၊ ၂-တောင်း၍ရခြင်း။ ၃-မျိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒသမ။ ၁၄၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဒကဒန္တပေါဏာ၊
 ရေ၊ တံပူကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ အဒိန္နံ၊ အကပ်မခံအပ်သော။
 အာဟာရံ၊ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို။ မုခဒ္ဒါရံ၊ ခံတွင်းဝသို့။
 အာဟာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့။ပ။

အကပ်မြောက် အင်္ဂါ ၅-ပါး

ဥစ္စာရဏံ ဟတ္ထပါသော၊
 ဘိဟာရော ဒေဝတာဒိဒေါ၊
 ပဋိဂ္ဂဟောတိ ဂါဟော၊
 ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ ရူဟတိ။

အနက်။ ၁။ ဥစ္စာရဏံ၊ အားလျစ်လျူရှိသောသူ ချီနိုင်လောက်သော ဝတ္ထု။
 ဟတ္ထပါသော၊ ဟတ္ထပါသ်၌ တည်ခြင်း။ အဘိဟာရော၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ရှေးရှုဆောင်ခြင်း။ ဒေဝတာဒိဒေါ၊ လူ၊နတ်၊တိရစ္ဆာန်တို့၊
 ကိုယ်၊ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု လွတ်လိုက်၍ပေးခြင်း။ ပဋိဂ္ဂဟော၊
 ရဟန်းသည် ကိုယ်၊ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ခံခြင်း။ ဣတိ၊ ဧဝံ၊
 သို့။ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့ဖြင့်။ ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်း
 သည်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-အကပ်ခံခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုအပ်သောအဖြစ်၏မရှိခြင်း၊ ၃-
အဗ္ဗောဟာရိက၏ မရှိခြင်း၊ ၄-မျိုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

၅။ အစေလကဝဂ်

ပထမ။ ။၄၁၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အစေလကဿ ဝါ၊
အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းအား လည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗာဏေဿ
ဝါ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ ဝါ၊ ပရိဗိုဇ်မအား
လည်းကောင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ခါဒနိယံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဒေယျ၊
ပေးငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အညတိတ္တိ၏အဖြစ်၊ ၂-ခွင့်ပြုခြင်းမရှိခြင်း၊ ၃-မျိုအပ်သော ဝတ္ထုကို
မျိုစိမ့်သောငှာ မိမိလက်ဖြင့် ပေးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၄၁၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း။
နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။
ပဝိသိဿာမ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်၍။ တဿ၊
ထိုရဟန်းအား။ ဒါပေတွာ ဝါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အာမိသကိုပေး၍
လည်းကောင်း။ အဒါပေတွာ ဝါ၊ မပေးမူ၍လည်းကောင်း။ ဥယျော
ဇေယျ၊ လွှတ်လိုက်ငြားအံ့။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ မေ၊
အား။ ဇာယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာ ဝါ၊ စကားဆိုခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ နိသဇ္ဇာ ဝါ၊ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဗာသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧကကဿ၊ တစ်ယောက်ထီး
တည်း။ မေ၊ အား။ ကထာဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိသဇ္ဇာ ဝါ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဗာသု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊

ဤသို့ဆို၍။ ဧတဒေဝ၊ ထိုယုတ်မာသော အကျင့်ကို ကျင့်လိုခြင်း
ကိုသာလျှင်။ ပစ္စယံ ကရိတွာ၊ အကြောင်းပြု၍။ အနညံ၊ အကြောင်း
တစ်ပါးမရှိဘဲ။ ဥယျောဇေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-အနာစာရကို ကျင့်လိုခြင်း၊ ၂-ထိုအကျိုးငှာ ဦးပဉ္စင်းကို လွှတ်
လိုက်ခြင်း၊ ၃-ထိုသူ၏ ဒဿနူပစာ၊ သဝနူပစာကို လွန်ခြင်း အင်္ဂါ
၃-ပါး။

တတိယ။ ။၄၃၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သဘောဇနေ၊
စည်းစိမ်ခံဖော်ရှိသော။ ဝါ၊ သဘောဇနေ-သဥဘောဇနေ၊ လင်မယား
နှစ်ယောက်ရှိသော။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ အနုပခဇ္ဇံ၊ အိမ်သို့ဝင်၍။
နိသဇ္ဇံ၊ ထိုင်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-မကင်းသော ရာဂရှိသော လင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏ အနား၌
နေသည်အဖြစ်၊ ၂-အိပ်ရာ တိုက်ခန်း၏အဖြစ်၊ ၃-အဖော် ရဟန်းမရှိခြင်း၊
၄-အတွင်းသို့ ဝင်နေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၄၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ရဟော၊ သော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသဇ္ဇံ၊
ကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၄၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဧကော ဧကာယ၊ ချင်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။
နိသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၄၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမယာ ကို။ အညတြ-
ဌပေတွာ၊ ၍။ နိမန္တိတော၊ ဘောဇဉ်ဖြင့် ဖိတ်အပ်သော။ သဘတ္တော
သမာနော၊ ဆွမ်းရှိသည်ဖြစ်လျက်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဘိက္ခု၊

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(အစေလကဝဂ်)

၈၅

ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍။ ပုရောဘတ္တံ ဝါ၊ ဖိတ်အပ်သော ဘတ်ကို စားသည်မှ ရှေ့၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တံ ဝါ၊ ဖိတ်အပ်သော ဘတ်ကို စားသည်မှ နောက်၌လည်းကောင်း။ ကုလေသု၊ ဖိတ်အပ်သောအိမ်မှ တစ်ပါးသော အိမ်တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လှည့်လည်သွားလာခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ငြားအံ့။ ပ။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်မှ တစ်ပါးသို့ သွားရာ၌။ အယံ၊ ကား။ သမယော၊ တည်း။ စီဝရဒါနသမယော၊ သင်္ကန်းလှူသောအခါ။ စီဝရကာရသမယော၊ သင်္ကန်းချုပ်သောအခါ။ အယံ၊ ကား။ တတ္ထ၊ ၌။ သမယော၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ၁-ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဖိတ်သည်ကို သာယာခြင်း၊ ၂-ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ခြင်း၊ ၃-ဖိတ်အပ်သောအိမ်မှ တစ်ပါးသောအိမ်သို့ ဝင်ခြင်း၊ ၄-မွန်းတည့်ကို မလွန်ခြင်း၊ ၅-အစာ၏လည်းကောင်း၊ ဘေးရန်၏လည်းကောင်း မရှိခြင်း။ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

သတ္တမ။ ၁-အဂီလာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ စတုမာသပ္ပစ္စယ ပဝါရဏာ၊ လေးလပတ်လုံး ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ခြင်းကို။ သာဒိတဗ္ဗာ၊ သာယာအပ်၏။ ပုန ပဝါရဏာယ၊ တစ်ဖန်ဖိတ်ခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ နိစ္စပဝါရဏာယ၊ အမြဲဖိတ်ခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုဖိတ်အပ်သော ညဉ့်အပိုင်းအခြား ဆေးအပိုင်းအခြားထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ စေ သာဒိယေယျ၊ အံ့။ ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-သံဃာကို ဖိတ်ခြင်း၊ ၂-ထိုဆေးကို တောင်းခြင်း၊ ၃-မနာခြင်း၊ ၄-အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ။ ၄၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာရူပပ္ပစ္စယာ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော အကြောင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ရှိ။
 ဥယျုတ္တံ၊ ပြည်မှထွက်သော။ သေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်ကို။
 ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။ ၁-ပြည်မှထွက်သော စစ်သည်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှာသွားခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုရာ
 အရပ်မှ တစ်ပါးသောအရပ်၌ ကြည့်ခြင်း၊ ၃-ထိုသို့သော အကြောင်း
 ၏လည်းကောင်း၊ ဘေးရန်၏လည်းကောင်း မရှိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ။ ၄၉၊ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သေနံ၊ စစ်သည်
 ဘောင်သို့။ ဂမနာယ၊ သွားခြင်းငှာ။ ကောစိဒေဝပစ္စယော၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသော အကြောင်းသည်။ သိယာစအတ္ထိ၊ ရှိငြားအံ့။ တေန
 ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဒိရတ္တတိရတ္တံ၊ နှစ်ည၌ သုံးည၌ပတ်လုံး။ သေနာ
 ယျ၊ ဌံ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ တတော၊ ထိုနှစ်ည၌ သုံးည၌ ထက်။
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စေဝသေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။ ၁-သုံးည၌ကို လွန်ခြင်း၊ ၂-စစ်သည်ဘောင်၌ နေဝင်ခြင်း၊ ၃-နာခြင်း
 စသည်၏မရှိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒသမ။ ။ ၅၀၊ ဒိရတ္တတိရတ္တံ၊ လုံး။ သေနာယ၊ ဌံ။
 ဝသမာနော၊ နေသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥယျောဒိကံ ဝါ၊ တက်၍
 တက်၍ ထိုးပစ်ရာသို့လည်းကောင်း။ ဗလဂ္ဂံ ဝါ၊ ဗိုလ်ပါရဲမက်ကို
 ရေတွက်ရာသို့လည်းကောင်း။ သေနာဗျူဟံ ဝါ၊ စစ်ဆင်ရာသို့လည်း
 ကောင်း။ အနိကဒဿနံ ဝါ၊ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊
 လက်နက်စွဲသောရဲမက်ကို ရှုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။ ၁-ဥယျုတ္တသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သုရာပါနဝံဂ်)

၈၇

၆။ သုရာပါနဝံဂ်

ပထမ။ ။၅၁၊ သုရာမေရယပါနေ၊ သေအရက်ကို
သောက်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

သုရာငါးပါး။ ။ပိဋသုရာ-မုန့်ညက်ဖြင့်ပြုသော သေ။ ပူသုရာ-မုန့်ဖြင့်ပြုသောသေ။
ဩဒနသုရာ-ထမင်းဖြင့်ပြုသော သေ။ ကိဏ္ဍ ပက္ခိတ္တ-
တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ။ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ-သဖန်း ခါး
စသော အဆောက်အအုံနှင့် ယှဉ်သော သေ။

ဆောင်။ ။ပိဋ, ပူဝ, ဩဒန, ကိဏ္ဍ, သမ္ဘာရာ။

မေရယငါးပါး။ ။ပုပ္ဖသဝ-ပန်းပွင့်ရည်ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဖလာသဝ-
သစ်သီးရည်ဖြင့်ပြုသောအရက်၊ မဇ္ဈသဝ-ပျားရည်ဖြင့် ပြုသော
အရက်၊ ဂုဠသဝ-ကြံရည် စသည်ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သမ္ဘာရ
သံယုတ္တာ-တိဖလစသော အဆောက်အအုံနှင့်ယှဉ်သောအရက်။

ဆောင်။ ။ပုပ္ဖ, ဖလာ၊ မဇ္ဈ, ဂုဠသမ္ဘာရ၊ ပဉ္စမေရယာ။

အင်္ဂါ။ ။၁-သေအရက်အဖြစ်၊ ၂-ထိုကိုသောက်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၅၂၊ အင်္ဂုလိပတောဒကေ၊ ချိုင်းထိုး၍ ကစားခြင်း
ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ရယ်မြူးလိုခြင်း၊ ၂-မိမိကိုယ်ဖြင့် ပဉ္စင်း၏ကိုယ်ကို သုံးသပ်ခြင်း၊
အင်္ဂါ ၂-ပါး။

တတိယ။ ။၅၃၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဟသဓမ္မေ၊ မြူးထူးကစားခြင်း
ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဖမျက် နှစ်လောက်သောရေ၊ ၂-မြူးထူးလိုသဖြင့် ကစားခြင်း အင်္ဂါ
၂-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၅၄၊ အနာဒရိယေ၊ ပုဂ္ဂလ ဓမ္မကို မရိသေ
ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဉ္စင်း၏ပညတ်တော်ဖြစ်ဆိုခြင်း၊ ၂-ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ် ထိုတရားကို
မရိမသေပြခြင်း။ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ပဉ္စမ။ ။၅၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိသု
ပေယျ၊ ခြောက်ငြားအံ့။ ဝါ၊ ကြောက်စေအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၂-ထိုသူ၏မြင်ကောင်း၊ ကြားကောင်းရာ၌
ကြောက်စိမ့်သောငှာ လုံ့လပြုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ဆဋ္ဌမ။ ။၅၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာရူပပ္ပစ္စယာ၊
ထိုသို့ ဆီမီးထွန်းခြင်း စသော အကြောင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊
၍။ အဂီလာနော၊ မနာဘဲ။ ဝိသိဗ္ဗနာပေက္ခော၊ လုံ့လိုသည်ဖြစ်၍။
ဇောတိ၊ မီးကို။ သမာဒဟေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း ညှိငြားအံ့။
သမာဒဟာပေယျ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုမူလည်း ညှိစေငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-မနာခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုသော အကြောင်းမရှိခြင်း၊ ၃-လုံ့လိုခြင်း၊ ၄-
ညှိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

သတ္တမ။ ။၅၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမယော၊ ကို။
အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ဩရေနဒ္ဓမာသံ၊ ရေချိုးသောနေ့မှ စ၍
လခွဲမပြည့်မီအတွင်း၌။ နဟာယေယျ၊ ရေချိုးငြားအံ့။ပ။ တတ္ထ၊
ထိုလခွဲမပြည့်မီ ရေချိုးရာ၌။ အယံ၊ ကား။ သမယော၊ တည်း။ ဂိမ္မာနံ၊
တို့၏။ သေသော၊ ကြွင်းသော။ ဒိယဒ္ဓေါမာသော၊ အခွဲနှင့်တကွ
နှစ်လ။ ဝါ၊ တစ်လခွဲ၊ ဣတိအယံ၊ ဤနေ့ဥတုအဆုံး တစ်လခွဲသည်။
ဥဏှသမယော၊ ပူသောအခါမည်၏။ ဝဿာနဿ၊ မိုးဥတု၏။
ပဌမောမာသော၊ ရှေးဦးစွာသောလ။ ဣတိအယံ၊ ဤမိုးဦးအစ
တစ်လသည်။ ပရိဠာဟသမယော၊ အိုက်သောအခါ မည်၏။
ဧတေ၊ ဤဥဏှသမယ၊ ပရိဠာဟသမယတို့သည်။ အဒ္ဓတေယျမာသာ၊
အခွဲနှင့်တကွ သုံးလတို့တည်း။ ဝါ၊ နှစ်လခွဲတို့တည်း။ ဥဏှသမယော၊
ပူသောအခါ။ ပရိဠာဟသမယော၊ အိုက်သောအခါ။ ဂိလာန

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သုရာပါနဝဂ်)

၈၉

သမယော၊ နာသောအခါ။ ကမ္မသမယော၊ တံမြက်လှည်းခြင်း
စသော အမှုလုပ်သောအခါ။ အဒ္ဓါန ဂမနသမယော၊ ယူနောခွဲခရီးသို့
သွားလတ္တံ့ သွားဆဲ၊ သွားပြီးအခါ။ ဝါတဂုဋ္ဌိသမယော၊ မြူနှင့်တကွ
လေပြင်းထ၍ မိုးကျသောအခါ။ အယံ၊ ကား။ တတ္ထ၊ ဌိ။
သမယောတည်း။

မှတ်ဖွယ်။ ။ ဤ၌-သမယ၏အရကို ပြတော်မူလိုရင်းကား တတ္ထာယံ သမယော
“ဥဏှာသမယော၊ ပရိဇ္ဈာဟသမယော။ပ။ သမယော” ဟူသည်တည်း။
ထိုသမယ ခြောက်ပါးတွင် “ဥဏှာ ပရိဇ္ဈာဟသမယ၏ သမယဝန္တ
သရုပ်နှင့်သင်္ချာနှင့်တကွ ပြတော်မူလို၍ “ဧတေ အဒ္ဓ တေယျမာသာ”
ဟူသော ပုဒ်ကို မိန့်တော်မူသည်။ ဥဏှာနှင့်ပရိဇ္ဈာဟသည် ပရိယာယ်ဖြစ်၍
အဒ္ဓတေယျမာသာသည် ဥဏှာလည်းမည်၏၊ ပရိဇ္ဈာဟလည်းမည်၏။
ယင်းကဲ့သို့ မည်ခဲသော် သမယခြောက်ပါး မဖြစ်ရာဟု ထင်ရန်
ရှိသောကြောင့် ဥဏှာသမယဝန္တ ပရိဇ္ဈာဟ သမယဝန္တကို ခွဲပြတော်
မူလိုရကား “ဒိယဒ္ဓေါ မသောသေသောဂိမှာနန္တိ”၌ ဣတိသဒ္ဓါ နာမဝါစကံ
ဝါ-ပရိသမာပနဟု ဂဏှိ၌ မိန့်၏။ လေခက၌ ဣတိသဒ္ဓါ မလို ဟူ၏။

အင်္ဂါ။ ။ ၁-မဇ္ဈိမအရပ်၊ ၂-လစွဲမပြည့်ခြင်း၊ ၃-သမယ၏လည်းကောင်း၊
မြစ်တစ်ဘက်သို့ သွားခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဘေးရန်၏လည်းကောင်း
မရှိခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဆဋ္ဌမ။ ။ ၅၈၊ နဝံ စိဝရလာဘောန၊ ရအပ်သော သင်္ကန်း
သစ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါး ကုန်သော။
ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏာနံ၊ အဆင်းပျက်ခြင်းကို ပြုခြင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊
တစ်ပါးပါးသော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏံ၊ အဆင်းပျက်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို။
အာဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ နီလံ ဝါ၊ စိမ်းညိုသောအဆင်းကို

၉၀

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

လည်းကောင်း။ ကဒ္ဒမံ ဝါ၊ ညွှန်ကိုလည်းကောင်း။ ကာဠုသာမံ ဝါ၊
မည်းသောအဆင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊
သည်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊
သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏံ၊ ကို။ အနာဒါ၊ မယူမူ၍။ နဝံ စီဝရံ၊
သင်္ကန်းသစ်ကို။ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊အံ။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။အလတ္တိတိ၊ လာဘော။ စီဝရံ၊ ကို။ အလတ္တိ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊
ကြောင့်။ တံ စီဝရံ၊ သည်။ လာဘော၊ မည်၏။ အလတ္တိ၊ ပုဒ်ကား
ကမ္မရုပ်တည်း။ အဇ္ဇတ္တနိ အတ္တနောပုဒ်၊ အာဝိဘတ်ကို ပရဿပုဒ်
ပြန်၍ အလတ္တိ ရှိသည်။ လာဘာတ်နောင်ဏပစ္စည်းကား ပုလ္လိင်၌
ဖြစ်သောကြောင့် စီဝရံ ဟူသော ဝါစ္စကို မင်းဘဲ “လာဘော” ဟု
ပြီးသည်။

အင်္ဂါ။ ။၁-ကပ္ပဗိန္န၊ မထိုးသောသင်္ကန်း၏အဖြစ်၊ ၂-သင်္ကန်းပျောက်ခြင်း
စသည်၏ မရှိခြင်း၊ ၃-ဝတ်ခြင်း၊ ရံခြင်း အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ။၅၉၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊
အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။
သိက္ခမာနာယ ဝါ၊ သိက္ခမာန်အားလည်းကောင်း။ သာမဏေရဿ
ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သာမဏေရိယာ ဝါ၊ သာမဏေမအားလည်း
ကောင်း။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပေတွာ၊ “ဣမံ
စီဝရံတုယံ ဝိကပ္ပေမိ”ဟု ဝိကပ္ပနာပြု၍။ အပစ္စုဒ္ဓါရဏံ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ်
မပြုဘဲ။ ဝါ၊ မယုံသန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇ ဝါ၊ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ၊ ယထာပစ္စယံ
ကရောဟိ” ဟု ဝိကပ္ပနာ မပြန်ဘဲ။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။ပစ္စုဒ္ဓါရ်သည် အဓိဋ္ဌာန်ချသော ပစ္စုဒ္ဓါရ်၊ ဝိကပ္ပနာပြန်သော ပစ္စုဒ္ဓါရ်
ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဤ၌၊ ဝိကပ္ပနာ ပြန်သော ပစ္စုဒ္ဓါရ်မည်၏။ အလျား

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သပ္ပါဏကဝဂ်)

၉၁

တစ်တောင့်ထွာ၊ အနံတစ်ထွာ၊ လက်ခြောက်သစ်ရှိသော သင်္ကန်းသည်
အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-ကိုယ်တိုင် ဝိကပ္ပနာပြုသော သင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ် မပြုခြင်း၊ ၂-
ဝိကပ္ပနာလောက်သောအဖြစ်၊ ၃-သုံးဆောင်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒဿမ။ ။၆၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။
ဟသာပေက္ခောပိ၊ ရယ်မြူးလို၍လည်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပတ္တံ ဝါ၊
အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ စီဝရံ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာ
လောက်သော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ နိသီဒနံ ဝါ၊ နိသီဒိုင်ကို
လည်းကောင်း။ သူစိဃရံ ဝါ၊ အပ်ကျည်ကိုလည်းကောင်း။ ကာယ
ဗန္ဓနံ ဝါ၊ ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း။ အပနိဓေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း
ဝှက်ငြားအံ့။ အပနိဒါပေယျ ဝါ၊ သူ့ကိုမူလည်း ဝှက်စေငြားအံ့။ ဟ
အင်္ဂါ။ ။၁-ပွင်း၏ဥစ္စာဖြစ်သော သပိတ် စသည်ကို ဝှက်ခြင်း၊ ဝှက်စေခြင်း၊
၂-ညှဉ်းဆဲလိုခြင်း၊ ရယ်မြူးလိုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

၇။ သပ္ပါဏကဝဂ်

ပထမ။ ။၆၁၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သဉ္စိစ္စ၊ သတ္တဝါ
ဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသော စေတနာဖြင့် လုံ့လပြု၍။
ပါဏံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယျ၊
အံ့။ ပ။

ဒုတိယ။ ။၆၂၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊
သောက်သဖြင့် သေလတ္တံ့ဟု သိလျက်။ သပ္ပါဏကံ၊ ဝိုးရှိသော။
ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။ ပ။

တတိယ။ ။၆၃၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊
လျက်။ ယထာဓမ္မ၊ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှာ ဟောတော်မူအပ်

သော တရားအားလျော်စွာ။ နိဟတာဓိကရဏံ၊ ငြိမ်းလေပြီးသော
အဓိကရဏ်းကို။ ပုနကမ္မာယ၊ တစ်ဖန် ကံဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဥက္ကာ
ဇေယျ-ဥစ္စာလေယျ၊ လှုပ်ခြောက်ငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ယထာဓမ္မနိဟတအဖြစ်၊ ၂-သိခြင်း၊ ၃-လှုပ်ခြောက်ခြင်း၊ အင်္ဂါ
၃-ပါး။

စတုတ္ထ။ ၆၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊
လျက်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းသော။ အာပတ္တိံ၊
သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို။ ပဋိစ္စာဒေယျ၊ ဖုံးလွှမ်းငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ၁-ပဉ္စင်း၏ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်ကိုသိခြင်း၊ ၂-ဖုံးလွှမ်းလိုသဖြင့် မကြားအံ့ဟု
ဝန်ချခြင်း။ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ပဉ္စမ။ ၆၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ- ဇာနန္တော၊
လျက်။ ဦနဝိသတိ ဝဿံ၊ ပဋိသန္ဓေမှစ၍ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော။
ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဥပသမ္မာဒေယျ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံငြားအံ့။ သော
စ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပဉ္စင်းခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အနုပသမ္ပန္နော၊
မဉ္စင်းမဖြစ်။ တေစဘိက္ခု၊ ထိုကာရကရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဂါရယှာ၊
ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၌။
ဣဒံပီတိတ္ထိယံ၊ ဤ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အင်္ဂါ။ ၁-အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ခြင်း၊ ၂-မပြည့်ဟု အထင်ရှိခြင်း၊ ၃-
ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ၆၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊
လျက်။ ထေယျသတ္ထေန၊ ကင်းကို ရှောင်လွှဲလိုသော ခိုးသူ
ကုန်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝိဓာယ၊ တိုင်ပင်ညီညွတ်၍။ ဧကဒ္ဒါနမဂ္ဂံ၊

တစ်ကြောင်းတည်းသော အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂါမန္တရမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ခိုးသူကုန်သည်၏အဖြစ်၊ ၂-သိခြင်း၊ ၃-တိုင်ပင်ခြင်း၊ ၄-မချွတ်ယွင်းသဖြင့် သွားခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

သတ္တမ။ ။၆၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဝိဓာယ၊ ရှိ။ ဧကဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂါမန္တရမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၆၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ အကြင် မေထုန် ပဋိသေဝန တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုမေထုနပဋိသေဝန တရားတို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ မှီဝဲအပ်သော ရဟန်းအား။ အန္တရာယာယ၊ နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ နာလံ-အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တထာ တေန ပကာရေန၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံ၊

သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မာ အဗ္ဘာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ အား။ အဗ္ဘက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်း သည်။ န ဟိ သာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ န ဟိ ဝဒေယျ၊ ဟောတော်မမူသည်သာတည်း။

“အာဂုသော၊ ရှင်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငှာ။ အလဉ္စပန- သမတ္တာဧဝ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝဉ္စပန၊ လျှင်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ သော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊ မြဲမြံစွာ ယူငြားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှာ။ ယာဝ တတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိယာမနော၊ သော်။ တံ၊ ထိုအယူကို။ စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိဧတံ ပဋိနိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ ကုသလံ-သုန္ဒရံ၊ ၏။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊ မရှိ။ နော စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။ပဉ္စနန္တရိကံသည် ကမ္မန္တရာယ်၊ နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိသည် ကိလေသန္တရာယ်၊ အဟိတပဋိသန္ဓေသည် ဝိပါကန္တရာယ်၊ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲခြင်းသည် အရိယူပဝါဒန္တရာယ်၊ ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးခြင်းသည် ပညတ္တိ ဝိတိက္ကမ္မန္တရာယ် မည်၏။ ဤငါးပါးတို့တွင် ပညတ္တိ ဝိတိက္ကမ္မန္တရာယ်ကို ရည်၍ “ယထာယေမေ” စသည်ကို ဆိုအပ်၏။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သပ္ပါဏကဝဂ်)

၉၅

ဆောင်ပုဒ်

၁ ကံ၊ ၂ ကိလေသ၊ ၃ ဝိပါက၊ ၄ ဝါဒ၊ ၅ တိက္ကမာ။
နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ဖိုလ်၊ဈာန်၊ ငါးတန် အန္တရာ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ဓမ္မကံအဖြစ်၊ ၂-ဆုံးမခြင်း၊ ၃-မစွန့်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ။၆၉၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊
ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းအဖြစ်ကို သိလျက်။ တထာဝါဒိနာ၊ ထိုသို့သော
မိစ္ဆာအယူရှိသော။ အကဋ္ဌာနုဓမ္မေန၊ မပြုအပ်သော သြသာရဏကံဟု
ဆိုအပ်သော တရားရှိသော။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဋ္ဌေန၊
မစွန့်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဘုဉ္ဇေယျဝါ၊ တကွမူလည်း
အာမိသ သမ္ဘောဂ ဓမ္မသမ္ဘောဂကို ပြုအံ့။ သံဝေသေယျဝါ၊ တကွမူလည်း
ကံကြီးကံငယ်ကိုပြုအံ့။ သဟဝါသေယျံ၊ တကွမူလည်း တစ်မိုး
တစ်ရံတည်းသောကျောင်း၌ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-မသွင်းခြင်း၊ ၂-သိခြင်း၊ ၃-သမ္ဘောဂ စသည်ကို ပြုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-
ပါး။

ဒသမ။ ။၇၀၊ သမဏုဒ္ဓေသောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။
ဧဝံ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။
အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာသိကာ၊
ကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊
တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငှာ။ နာလံ-
အသမတ္တာ၊ ကုန်။ တထာ တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သောသမဏုဒ္ဓေသော၊ ကို။

၉၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ဧ။
 “အာဂုသော သမဏုဒ္ဓေသ၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစ၊
 လင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ အဗ္ဘာစိက္ခိ၊ လင့်။ ဘဂဝတော၊ အား။
 အဗ္ဘက္ခာနံ၊ သည်။ န ဟိ သာဓု၊ တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 န ဟိ ဝဒေယျ၊ သာတည်း။ အာဂုသော သမဏုဒ္ဓေသ၊ ဧ။
 အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
 တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊
 ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊
 ငှာ။ အလဉ္စပန-သမတ္တာဧဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယော၊
 သည်။ အဿ၊ ဧ။

ဧဝဉ္စပန၊ လျှင်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ သော်။
 သောသမဏုဒ္ဓေသော၊ သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊ အံ။
 သော သမဏုဒ္ဓေသော၊ ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ဧ။ “အာဂုသော သမဏုဒ္ဓေသ၊ ဧ။
 အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ တေ တယာ၊ သင်သည်။ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သတ္တာ၊ ဆရာဟူ၍။ နစေဝ အပဒိသံ
 တဗ္ဗော၊ မညွှန်းအပ်သည်သာတည်း။ အညေ၊ သင်မှ တစ်ပါးကုန်သော။
 ယမ္ပိစ သမဏုဒ္ဓေသ၊ အကြင် သာမဏေတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ၊ ဒီရတ္တတိရတ္တံ၊ နှစ်ညဉ့်၊ သုံးညဉ့်ပတ်လုံး။
 သဟဿေယျ၊ တစ်မိုးတစ်ရံတည်းဟူသောကျောင်း၌တကွ အိပ်ခြင်းကို။
 လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ သာပိ သဟဿေယျ၊ ထိုတစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော
 ကျောင်း၌ တကွ အိပ်ခြင်းသည်လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ နတ္ထိ၊

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သဟဓမ္မိကဝဂ်)

၉၇

မရှိပြီ။ သာပိ သဟသေယျာ၊ ကိုလည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ တေ-
တယာ၊ နှင့်တကွ။ နတ္ထိ-နလဘတိ၊ မရအပ်။ ပိရေ-အမာမက၊
မမြတ်နိုးအပ်သော သာမဏေ။ စရ၊ ပြေးရှာလေလော့။ ဝိနုဿ၊
ပျောက်ပျက်လေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။

ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနိ-ဇာနန္တော၊ လျက်။
တထာနာသိတံ၊ ထိုသို့သော ဒဏ္ဍကမ္မနာသနဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော။
သမဏုဒ္ဓေသံ၊ ကို။ ဥပလာပေယျ ဝါ၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာ
ပေးအံ့၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ သင်အံ့ဟူ၍လည်း ဖြားယောင်း ငြားအံ့။
ဥပဋ္ဌာပေယျ ဝါ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို သာယာသဖြင့်မူ လည်း
လုပ်ကျွေးစေငြားအံ့။ သံဘုဇ္ဈေယျ ဝါ၊ တကွမူလည်း သုံးဆောင်စေငြား
အံ့။ သဟဝါသေယျ၊ တကွမူလည်း တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော
ကျောင်း၌ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ့။ပ။

၈။ သဟဓမ္မိကဝဂ်

ပထမ။ ။၇၁၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဟိ၊
တို့သည်။ သဟဓမ္မိကံ-သဟဓမ္မိကေန၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ “အာဝုသော၊ တို့။
အဟံ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ အညံ၊
သင်တို့မှတစ်ပါးသော။ ဗျတ္တံ၊ လိမ္မာသော။ ဝိနယဓရံ၊ ဝိနည်းကို
ဆောင်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ န ပရိပုစ္ဆာမိ၊ မမေးရသေး။ တာဝ၊ ထို
မမေးရသေးသမျှကာလပတ်လုံး။ ဧတသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။
နသိက္ခိသာမိ၊ မကျင့်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိက္ခမာနေန၊ ကျင့်လိုသော။ ဘိက္ခုနာ၊

၉၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု

သည်။ အညာတဗ္ဗံ၊ သိအောင်ပြုအပ်၏။ ပရိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အဖန်တလဲလဲ
မေးအပ်၏။ ပရိပုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အဖန်တလဲလဲ စဉ်းစားနှိုင်းချိန်အပ်၏။
အယံ၊ ဤသိအောင်ပြုခြင်း စသည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။
သာမိစိ၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ။ပ-ပဉ္စင်း၏ပညတ်တော်ဖြင့် ဆိုခြင်း၊ ၂-မကျင့်လိုသဖြင့် ဤသို့
ဆိုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၇၂၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါတိမောက္ခေ၊
ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ ဆိုမြွက်ရွတ်အံ ပြန်လှန်သုံးသပ်
အပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဓုဒ္ဓါနုဓုဒ္ဓကေဟိ၊
ငယ်ကုန်၊ အလွန်ငယ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေတိ၊ ရွတ်အံ သရဇ္ဈာယ်အပ်
ကုန်သော။ ဣမေဟိ သိက္ခာပဒေဟိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်။ ကိံပန
ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ယာဝဒေဝ၊ ရွတ်အံ သရဇ္ဈာယ်
ခြင်း ဖြစ်သမျှကာလအပိုင်းအခြား တိုင်အောင်လျှင်။ ကုက္ကုစ္စာယ၊
အပ်သလော၊ မအပ်သလောဟု အလိုလိုဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝိဟေသာယ၊
ပင်ပန်းခြင်းငှာ။ ဝိလေခါယ၊ နှလုံးအရေးအကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှာ။
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကုက္ကုစ္စာယ၊ ငှာ။ ဝိဟေသာယ၊ ငှာ။
ယာဝဒေဝ၊ အလွန်လျှင်။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊
အံ။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခာပဒဝိဝဏ္ဏကေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။ပ-ကဲ့ရဲ့လိုခြင်း၊ ၂-ပဉ္စင်း၏အထံ၌ သိက္ခာပုဒ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အင်္ဂါ
၂-ပါး။

တတိယ။ ။၇၃၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုဒ္ဓမာသံ၊

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓါပိစိတ်(သဟဓမ္မိကဝဂ်)

၉၉

လခွဲတိုင်း။ ပါတိမောက္ခေ၊ ကိ။ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့် ပြအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဣဒါနေ
 ဝခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အယမ္မိ
 ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်လည်း။ သုတ္တာဂတော ကိရ၊ ပါတိမောက်၌
 လာသတတ်။ သုတ္တပရိယာပန္နော ကိရ၊ ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်
 သတတ်။ အနုဒ္ဓမာသံ၊ တိုင်း။ ဥဒ္ဓေသံ၊ သရုပ်အားဖြင့် ပြအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ အာဂစ္ဆတိကိရ၊ ရောက်သတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊
 အံ။ တံဘိက္ခုံ၊ ထို မိုက်ယောင်မူသော ရဟန်းကို။ အညေ၊ တစ်ပါး
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စေ ဇာနေယျ၊ အကယ်၍ သိကုန်
 ငြားအံ့။ ကထံ ဇာနေယျ၊ အသို့၊ သိကုန်ရာသနည်း။

ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ ပြအပ်သည်
 ရှိသော်။ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ၊ ဤ မိုက်ယောင်မူသော ရဟန်းသည်။
 ဒုတ္တိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်။ နိသိန္နပုဗ္ဗံ၊ ရှေးအခါ ပါတိမောက်
 ပြရာအရပ်၌ နေဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဇာနေယျ၊ အံ။ တတော
 ယေဝ၊ ထိုသို့၊ သုံးကြိမ်သိပြီးဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်။ တဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ထို မိုက်ယောင်မူသော ရဟန်းအား။ အညာဏကေန၊
 မိုက်ယောင်မူကာမျှဖြင့်။ မုတ္တိ၊ အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊
 မရှိသည်သာတည်း။ ဘယျော၊ သုံးကြိမ်ထက်အလွန်။ နိသိန္နပုဗ္ဗကာယ၊
 နေဖူးသည်၏အဖြစ်၌။ ဝါဒေါ၊ အာပတ်မှ လွတ်၏ဟု ဆိုဖွယ်သည်။
 ကောပန အတ္ထိ၊ အတိမှာ ရှိအံ့နည်း။ နတ္ထေဝ၊ မရှိသည်သာတည်း။
 တတ္ထ တသ္မိံ အနာစာရေ၊ ထို မကျင့်အပ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်။
 ယဉ္စ အာပတ္တိံ၊ အကြင်အာပတ်သို့လည်း။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။

တဉ္စအာပတ္တိံ၊ ထိုအာပတ်ကိုလည်း။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ယထာဓမ္မော၊
 ဟုတ်မှန်သော သဘော စောဒနာ သာရဏာ ဝိနည်းတည်တိုင်း။
 ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုစေအပ်၏။ ဥတ္တရိ စ၊ ထိုထက် အလွန်လည်း။
 အဿ၊ ထိုမိုက်ယောင်မှုသောရဟန်းအား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တဿ
 တေ၊ ထို သင်အား။ အလာဘာ၊ လူအဖြစ်ကို အရမတော်။ တဿ
 တေ၊ အား။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို မကောင်းသဖြင့် ရအပ်၏။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ယံယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ တွံ၊
 သည်။ ပါတိမောက္ခေ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ သော်။ သာဓုကံ၊
 ကောင်းစွာ။ အဋ္ဌိကတွာ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုပြု၍။ န မန သိကရောသိ၊
 နှလုံးမသွင်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိန္ဒိတွာ၊
 ကဲ့ရဲ့၍။ မောဟော၊ မိုက်ရာသို့။ အာရောပေတဗ္ဗော၊ ဥတ္တိဒုတိယ
 ကံဖြင့် တင်အပ်၏။ မောဟာနကေ၊ မောဟာရောပနကံကို ပြုပြီးသည်
 ရှိသော်။ တသ္မိံ၊ ထို မိုက်ယောင်မှုသော ရဟန်း၌။ ဣဒံ ပါစိတ္တိယံ၊
 ဤ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မှတ်ဖွယ်။ “တိဋ္ဌဂ္ဂဒိနံ အညပဒတ္ထေ ဌာနေကာလေဝါတိဋ္ဌန္တိ ဂါဝေါအသ္မိံဌာနေ
 ကာလေဝါတိ တိဋ္ဌဂ္ဂ၊ ဝဟန္တိ ဂါဝေါ အသ္မိံဌာနေ ကာလေ ဝါဟိ
 ဝဟဂု၊ ခလေယဝံ အသ္မိံ ကာလေတိ ခလေယဝံ ဣစ္ဆာဒိ” ဟူသော
 ပရိဘာသာ ဥဒါဟရဏ်တွင် ခလေယဝံ၌ ဌာနဖြစ်သော သဒ္ဓါသည်
 သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ အသ္မိံကာလေဟူသော အခါကာလသာ အည
 ပုဒ်ဖြစ်သကဲ့သို့ နိသိန္နဟူသော ပုဒ်၌ ကာလအနက်ရှိသော ပုဗ္ဗသဒ္ဓါသည်
 သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ပါတိမောက္ခဒွေသဌာနသာ အညပုဒ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
 “နိသိဒ္ဓိတ္တာတိ နိသိန္နော၊ ပုဗ္ဗေအသ္မိံ ပါတိမောက္ခဒွေသဌာနေကို
 နိသိန္နပုဗ္ဗံ” ဟု ဌာန အညပဒတ္ထ အဗျယိဘော သမာသ်ပြု။ နိန္ဒပုဗ္ဗအဖြစ်ကို
 ဆိုသဖြင့် သုတပုဗ္ဗအဖြစ် သည် ပြီး၏။ ထို့ကြောင့် ဤနိသိန္နပုဗ္ဗံ

ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်ပင် ဇာနည် ယျှို ဇာနည် နာကာရကို ပြခြင်းပြီး၏။
 သို့ပြီးသော် နိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗ၏အရ ပုဂ္ဂလ၊ ကာလ၊ ဌာန၊ သုတိကိုပင်
 ထင်စွာ ပြခြင်းငှာ “ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ ဒုတ္တိက္ခတ္တံ ပါတိမောက္ခေ
 ဥဒ္ဓိဿမာနေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤတွင် ဣမိနာ ဘိက္ခုနာဖြင့်
 နိဗ္ဗိဒ္ဓ၏ အရကိုပြ၏။ ဒုတ္တိက္ခတ္တံ ဟူသော ကာလဝန်ဖြင့် ပုဗ္ဗ၏အရ
 ကာလကို ပြ၏။ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဓိဿမာနေ ပုဒ်တို့တွင် ဥဒ္ဓိဿ
 မာနေဟူသောဌာနီပုဒ်ဖြင့် အသို့ပါတိမောက္ခန္တုဒ္ဓေသဌာနေဟူသော
 ဌာနအညပဒတ္တကို ပြ၏။ ပါတိမောက္ခဟူသော သောတဗ္ဗ ဓမ္မဖြင့်
 သုတပုဗ္ဗအဖြစ်ကို ပြ၏။ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၏ နောက်၌ရှိသင့်သော
 ဇာနည်နာကာရ ဇောတက ဣတိ သဒ္ဓါသည် အဋ္ဌာန ပယုဂ်အားဖြင့်
 ကောပနဝါဒေါဘိယျော၏ နောက်၌ နေ သတည်း။ ဤ ကောပနဝါဒေါ
 ဘိယျောပုဒ်ကိုကား ဒုတ္တိက္ခတ္တံပုဒ်နှင့် သဒ္ဓါအားဖြင့် နီးပါးစပ်လျဉ်းသော
 ကြောင့် ဤ၌ ဟောတော်မူသည်။ အနက်အားဖြင့်ကား၊ န စ တဿ
 ဘိက္ခုနော အညာဏကေန မုတ္တိ အတ္တ၏ နောက်၌ သမ္ပန်ရမည်။
 ထို့ကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ “ပါဠိယံ ကောပနဝါဒေါ ဘိယျောတိ
 ဘောဟိ အညေဟိ၊ဘိက္ခုဟိ၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဒုတ္တိဝါရတော ဘိယျောပိ ဝိတ္တာရေန
 ဥဒ္ဓိသိယမာနေ ပါတိမောက္ခေ နိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗတာ အတ္ထိစေ၊ တတ္ထကိမေဝတ္တဗ္ဗံ၊
 အာပတ္တိမောက္ခော နတ္ထိ ဇဝါတိ အဓိပ္ပါယော”ဟု မိန့်၏။ ဤ၌
 အာပတ္တိမောက္ခော နတ္ထိဇဝဖြင့် မုတ္တိအတ္တ၏ နောက်၌ သမ္ပန်သင့်သည်ကို
 သိစေ၏။ ဤအရာများကား အလွန်သိမ်မွေ့စွာ၏။

အင်္ဂါ။ ၁-မောဟာရောပနကံပြုခြင်း၊ ၂-မိုက်လိုခြင်း၊ ၃-သုံးကြိမ်နာဖူးခြင်း၊
 ၄-မိုက်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ဓတုတ္ထ။ ၇၄၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။
 ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်
 ဖြစ်၍။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ပ။

၁၀၂

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

မှတ်ဖွယ်။ ။ရဟန်းကို ပုတ်ခတ်လျှင် ပါစိတ်၊ လူ့သာမဏေ တိရစ္ဆာန်၌
 ဒုက္ကဋ်၊ “သမုဋ္ဌာနာဒိနိ ပထမ ပါရာဇိက သဒိသာ သာနိ ဣဒံ ပန
 ဒုက္ခဝေဒနံ” ကင်္ခါ၊ ပထမပါရာဇိကသည် အနာဏတ္တိကဖြစ်၍ သူတစ်ပါး
 ကို စောင့်ခိုင်းခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်၊ ဘိက္ခု ပန အာဏာပေဇ္ဇော
 အကပ္ပိယသမာဒါ နာပတ္တိတော န မုစ္စတိ” ကင်္ခါ၊ ရဟန်းကို စေခိုင်း
 လျှင် မအပ်သည်ကို ဆောက်တည်စေသော် ဒုက္ကဋ်မလွတ်၊ သာမဏေ
 တို့အားလည်း သုက္ကဝိဿ၌ စသော လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာ ပုဒ်များကို
 မဆုံးမအပ်သောကြောင့် သာမဏေကိုလည်း မစေခိုင်းအပ်၊ သာမဏေ
 တို့သည်လည်း မလွန် ကျူးအပ်၊ ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတို့သည်
 တပည့်သင်္ဃာတို့ကို အချင်းချင်း ဆုံးမစေကုန်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ၂-လွတ်လိုခြင်း၏မရှိခြင်း၊ ၃-ပဉ္စင်းအား
 ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ပဉ္စမ။ ။၇၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။
 ကုပိတော၊ ၍။ အနတ္ထမနော၊ ၍။ တလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြင်ကို။
 ဥဂ္ဂိရေယျ၊ မိုးငြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါ ရှေးနည်း ၃-ပါး။

ဆဋ္ဌမ။ ။၇၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အမူ
 လကေန၊ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း အရင်းမရှိသော။ သံဃာ
 ဒိသေသေန၊ ဖြင့်။ အနန္တသေယျ၊ စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီး စောဒနာ
 ငြားအံ့။ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၍။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၂-သံဃာဒိသိသ်၏ အမူလကအဖြစ်၊ ၃-
 စောဒနာခြင်း၊ ၄-ထိုခဏသိခြင်း၊အင်္ဂါ ၄-ပါး။

သတ္တမ။ ။၇၇၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။
 သဉ္စိစ္စ၊ မချမ်းသာစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုက္ကုစ္စံ၊

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သဟဓမ္မိကံဝဂ်)

၁၀၃

အလိုလိုကို။ ဥပဒဟေယျ၊ ဖြစ်စေငြားအံ့။ ဣတိ ဣမိနာ
 ဥပဒဟေန၊ ဤသို့ ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။
 မဟုတ္တမ္မိ၊ တစ်ခဏမျှလည်း။ အဗာသု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန၊ ဤသို့သော
 အလိုဖြင့်။ ဧတဒေဝ၊ ထိုမချမ်းသာစေလိုခြင်းကိုသာလျှင်။
 ပစ္စယံကရိတွာ၊ ရှိ။ အနညံ၊ အကြောင်းတစ်ပါး မရှိဘဲ။ ကုက္ကုစ္စံ၊
 ကို။ ဥပဒဟေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၂-မချမ်းသာစေလိုခြင်း၊ ၃-ကုက္ကုစ္စဖြစ်စေခြင်း၊
 အင်္ဂါ ၃-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ။၇၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍာနဇာတာနံ၊
 ဖြစ်သော တိုးတိုးတိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သော။ ကလဟ ဇာတာနံ၊
 ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သော။ ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဥပဿုတိ၊ ထိုသူတို့စကားကို
 ကြားကောင်းရာအရပ်သို့ ကပ်၍။ ဝါ၊ ကြားကောင်းသောအရပ်၌။
 တိဋ္ဌေယျ၊ ရပ်ငြားအံ့။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဣမေ၊
 ဤရဟန်းတို့သည်။ ဘဏိဿန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ တံ ဝစနံ၊ ကို။
 သောဿာမိ၊ နားထောင်အံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ရှိ။ ဧတဒေဝ၊
 ထိုရဟန်းတို့ တိုင်ပင်သော စကားကို ကြားလိုခြင်းကိုသာလျှင်။
 ပစ္စယံ ကရိတွာ၊ ရှိ။ အနညံ၊ ဘဲ။ တိဋ္ဌေယျ၊ အံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၂-စောဒနာလိုခြင်း၊ ၃-နားထောင်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

နဝမ။ ။၇၉၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မိကာနံ၊
 ဟုတ်မှန်သော သဘော စောဒနာ သာရဏာဝိနည်း ဥတံ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်

၁၀၄

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ အပလောကနကံ၊ ဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊
ဥတ္တိ စတုတ္ထကံတို့အား။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ ပစ္စာ၊
နောက်မှ။ ခီယနဓမ္မံ၊ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ပံ။

ကံနှင့်ဌာန

ပဉ္စဌာနာ ပလောကနံ၊

ဥတ္တိစ နဝဌာနဂံ။

ဒုတိယဉ္စ စတုတ္ထဉ္စ၊

သတ္တဌာနာနိ ဂစ္ဆတိ။

အနက်။ ။အပလောကနံ၊ အပလောကနကံသည်။ ပဉ္စဌာနံ၊ ငါးဌာနသို့။
ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ ဥတ္တိစ၊ ဥတ္တိကံသည်ကား။ နဝဌာနဂံ၊ ကိုးဌာနသို့၊
ရှောက်၏။ ဒုတိယဉ္စ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံသည်လည်းကောင်း။ စတုတ္ထဉ္စ၊
ဥတ္တိစတုတ္ထကံသည်လည်းကောင်း။ သတ္တဌာနာနိ၊ ခုနစ်ဌာနတို့ကို။
ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

အောင်။ ။ပ-ငါးဌာန၊ ဥတ်-နဝ၊ ကြွင်းမှ ခုနစ်ဌာန။

အပလောကနကံ ၅-ဌာန

ဩသာရဏံ နိဿာရဏံ၊

ဘဏ္ဍုဗြဟ္မဉ္စလက္ခဏံ၊

ပဉ္စဌာနာ ပလောကနံ၊

အဝနိယာဒိ လက္ခဏံ။

အနက်။ ။ဩသာရဏံ၊ ဒဏ္ဍကမ္မ နာသနဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော သာမဏေကို
သွင်းခြင်း။ နိဿာရဏံ၊ ကဏ္ဍက သာမဏေကဲ့သို့သော သူကို
ဒဏ္ဍကမ္မနာသနဖြင့် နှင်ထုတ်ခြင်း။ ဘဏ္ဍု၊ ရှင်အဖြစ်ကို ငဲ့သောသူ၏
ဆံရိတ်ခြင်းကို ပန်ခြင်း။ ဗြဟ္မဉ္စ၊ နှုတ်ကြမ်းသော ရဟန်းကို မဆုံးမအပ်ဟု

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(သဟဓမ္မိကဝဂ်)

၁၀၅

ဗြဟ္မဒဏ်ထားခြင်း။ လက္ခဏံ၊ ကံဟူ၍သာလျှင် မှတ်အပ်သော
ကမ္မလက္ခဏာ။ ဣတိ၊ သို့။ အပလောကနံ၊ သည်။ ပဉ္စဌာနံ၊ သို့။
ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဝနိဿာဒိ၊ ဘိက္ခုနီတို့ပြုအပ်သော အဝနိဿကံ စသည်သည်။
လက္ခဏံ၊ ကမ္မလက္ခဏာ မည်၏။

ဥတ္တိကံ ၉-ဌာန

ဩသာ နိဿာ ဥပေါသထံ၊

ပဝါရဏဉ္စ သမ္ပုတိ။

ဒါနဉ္စ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊

ပစ္စုက္ကမန လက္ခဏံ၊

ဥတ္တိကမ္မံ နဝဌာနံ၊

တိဏေ တိဿောဝ လက္ခဏံ။

အနက်။ ။ဩသာ၊ ပဉ္စင်းလောင်းကိုသွင်းသော ဩသာရဏဉ္စ။ နိဿာ၊
ဥဗ္ဘဟိက ဝိနိစ္ဆယ၌ ဓမ္မကထိကကို ထုတ်သော နိဿာရဏဉ္စ။
ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှာထားသော ဉ္စ။ ပဝါရဏဉ္စ၊
ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာ ထားသောဉ္စ။ သမ္ပုတိ၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို
ဆုံးမခြင်းငှာ မိမိကိုယ်ကို မိမိ သမုတ်ခြင်းစသော ဉ္စ။ ဒါနံ၊ စွန့်
အပ်သော သင်္ကန်း စသည်ကိုပေးသော ဉ္စ။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ အာပတ်ကို
ခံခြင်းငှာ ထားသောဉ္စ။ ပစ္စုက္ကမနံ၊ ပဝါရဏာ ငင်သောဉ္စ။
လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာဉ္စ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတ္တိကမ္မံ၊ သည်။ နဝဌာနံ။
သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တိဏေ၊ တိဏဝတ္ထာရက သမထ၌။ တိဿောဝ၊
သဗ္ဗသင်္ဂဟိကဉ္စ စသော အားဖြင့် သုံးပါးသော ဉ္စတို့သည်သာလျှင်။
လက္ခဏံ၊ ကမ္မလက္ခဏာမည်၏။

ဆောင်ပုဒ်

အသွင်း၊ အထုတ်၊ ဥပုသ်၊ ပဝါ၊ သမုတ်ရာ၊ ပေးပါ၊ ခံ၊ ငင်၊ လက်။
ဥတ္တိကမ္မံ၊ ကိုးဌာနံ၊ ရောက်ဟန် ယွင်းမကွက်။

၁၀၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

ဥတ္တိ ဒုတိယကံ ၇-ဌာန

ဩဿာ နိဿာ စ သမ္ပုတိ၊

ဒါနမုဒ္ဒါရဒေသနာ။

လက္ခဏံ ဒုတိယံ သတ္တ

တိဏ မောဟာဒိ လက္ခဏံ။

အနက်။ ဩဿာ၊ သဝီဇ်လှန်သဖြင့် သွင်းခြင်း။ နိဿာ စ၊ သပိတ်မှောက်သဖြင့် ထုတ်ခြင်း။ သမ္ပုတိ၊ သိမ်သမုတ်ခြင်း ကံ စသော သမ္ပုတိ။ ဒါနံ၊ ကထိန်သင်္ကန်း၊ မတကသင်္ကန်းကို ပေးခြင်း။ ဥဒ္ဓါရ၊ ကထိန်နုတ်ခြင်း။ ဒေသနာ၊ ကုဋိရာ၊ ကျောင်းရာကို ကြားခြင်း။ လက္ခဏံ၊ ကမ္မလက္ခဏာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုတိယံ၊ ဥတိဒုတိယကံသည်။ သတ္တ-သတ္တဌာန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ချီ။ တိဏမောဟာဒိ၊ တိဏဝတ္ထာရက သမထ၌ ကမ္မဝါစာ၊ မောဟာရောပနစသည့်ကမ္မဝါစာသည်။ လက္ခဏံ၊ ကမ္မလက္ခဏာမည်၏။

တောင်ပုဒ်

ထုတ်၊ သွင်း၊ သမုတ်၊ ပေး၊ နုတ်၊ ကြားရာ၊ လက္ခဏာ၊ ရောက်လာသတ္တ ဒုတိယ။

ဥတ္တိစတုတ္ထကံ ၇-ဌာန

ဩဿာ နိဿာ စ သမ္ပုတိ၊

ဒါနံ နိဂ္ဂဟဘာသနံ။

လက္ခဏံ စတုတ္ထံ သတ္တ

သမ္ပဒဗ္ဗာန လက္ခဏံ။

အနက်။ ဩဿာ၊ တဇ္ဇနိယ စသော ခုနစ်ပါးသော ကံငြိမ်းသဖြင့် သွင်းခြင်း။ နိဿာစ၊ တဇ္ဇနိယ စသော ခုနစ်ပါးသော ကံကို ပြုသဖြင့် ထုတ်ခြင်း။ သမ္ပုတိ၊ ဘိက္ခုနော ဝါဒက သမ္ပုတိ။ ဒါနံ၊ ပရိဝါသ်၊ မာနတ်ပေးခြင်း။ နိဂ္ဂဟ၊ မူလာယ ပဋိကဿနဖြင့် နှိပ်ခြင်း။ ဘာသနံ၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက၊

ရှစ်ပါးသော ယာဝတတိယက၊ အရိဋ္ဌ၊ စက္ကကာဠိ၊ ဤတစ်ဆယ့်
 နှစ်ပါးသော သမနဘာသန။ လက္ခဏံ၊ ကမ္မလက္ခဏာ။ ဣတိ၊ သို့။
 စတုတ္ထံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံသည်။ သတ္တ- သတ္တဌာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။
 သမ္ပဒဗ္ဗာနံ၊ ဥပသမ္ပဒကံ၊ အဗ္ဘာနကံသည်။ လက္ခဏံ၊ ကမ္မလက္ခဏာ
 မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်

အသွင်း၊ အထုတ်၊ သမုတ်၊ ပေးချက်၊ နှိပ်လျက်၊ ဆုံးမ၊
 လက္ခဏ၊ ရောက်က သတ်စတုတ်။

အင်္ဂါ။ ၁၁-ဓမ္မကံ၊ ၂-ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-ဆန္ဒပေးပြီးလျက် ရှုတ်ချ
 ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ဒသမ။ ၈၀၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃေ၊ ဌံ။ ဝိနိစ္ဆယ
 ကထာယ၊ အဆုံးအဖြတ်စကားသည်။ ဝတ္တမာနာယ၊
 ဖြစ်ဆဲဖြစ်လတ်သော်။ ဆန္ဒ၊ ကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အာသနာ၊
 နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမေယျ၊ ဖြောင့်အံ့။ ပ။

အင်္ဂါ။ ၁၁-အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်ဆဲ၊ ၂-ဓမ္မကံ၊ ၃-ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၄-
 သမာန သံဝါသကသိမ်၌ တည်ခြင်း၊ ၅-သမာနသံဝါသကအဖြစ်၊ ၆-
 ပျက်စေလိုသဖြင့် ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၆-ပါး။

ဇကာဒသမ။ ၈၁၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဂ္ဂေန၊
 ညီညွတ်သော။ သံဃေန၊ သံဃာနှင့်တကွ။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။
 ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယထာသန္တတံ၊
 အကြင်အကြင် ချစ်ကျွမ်းဝင်သဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သောသူအား။ ဝါ၊
 သူသို့။ သံဃိကံ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။
 ပရိဏာမေန္တိ၊ ညွတ်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ခီယနဓမ္မံ၊ ရှုတ်ချခြင်း
 သဘောသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ပ။

၁၀၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

မှတ်ဖွယ်။ ။ “သမ္မာ ထပိယံတိ ပသံသီယတီတိ သန္တုတော မိတ္တော သံပုဗ္ဗာ
 ထု အဘိတ္တဝေ။ ကမ္မေတော။ ယောယော သန္တုတော ယထာသန္တုတံ
 အံဝိဘတ္တိနမကာရန္တာ အဗျယိဘာဝါတိ သဿအံ” ပါတိမောက္ခဂဏ္ဌိ။
 ကခါ၌လည်း “တဿ တဿာတိ အတ္တော” ဟု မိန့်၏။ သဝိဘတ်ကား
 စတုတ္ထိ၊ ကမ္မတ္တဆဋ္ဌိ နှစ်ပါးသင့်၏။

“ကုသပ္ပသာဒကော နဂ္ဂေါ၊

ယော တယာ သန္တုတော မုနေ။

ကာဒိသောဟံ မဟာဝီရ၊

- ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ သာသနေ” -

ဟူသော ကာဠုဒါယီ အပါဒါန်ဖြင့်လည်း သန္တုတောပုဒ်သင့်သည်ကို
သိအပ်၏။

အင်္ဂါ။ ။ ၁-ပဉ္စင်း၏အဖြစ်၊ ၂-ဓမ္မကံဖြင့် ရအပ်သော သမ္မုတိရှိခြင်း၊ ၃-
 သံဃာနှင့်တကွ ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းကိုပေးခြင်း၊ ၄-
 ရွတ်ချခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

ဒွါဒသမ။ ။ ၈၂၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊
 လျက်။ ပရိဏတံ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်ဖြင့် သံဃာသို့ ညွတ်လေပြီးသော။
 သံဃိကံ၊ သော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊
 သို့။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ ပ။

၉။ ရတနဝဂ်

ပထမ။ ။ ၈၃၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ခတ္တိယဿ၊ မင်းမျိုး၌
 ဖြစ်သော။ မုဒ္ဒါဘိသိတ္တဿ၊ ထိပ်၌ သွန်းအပ်သော အဘိသိက်ရှိသော။
 ရညော၊ မင်း၏။ အနိက္ခန္တရာဇကော၊ မထွက်သော မင်းရှိသော။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ရတနဝဂ်)

၁၀၉

အနိဂ္ဂတ ရတနကေ၊ မထွက်သော မိဖုရားရတနာရှိသော။
သယနီဃရေ၊ အိပ်ရာတိုက်ခန်း၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဋိ သံဝိဒိတော၊
မိမိလာသောအဖြစ်ကို မပန်ကြားဘဲ။ ဣန္ဒြိယံ၊ တံခါးခုံကို။ အတိက္ကာ
မေယျ၊ လွန်စေခြားအံ့။ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-မင်း၏အဖြစ်၊ ၂-အဘိသိက်သွန်းခြင်း၊ ၃-မင်းမိဖုရားနှစ်ပါး
တိုက်ခန်းမှ မထွက်ခြင်း၊ ၄-မပန်ကြားခြင်း၊ ၅-တံခါးခုံလွန်ခြင်း၊ အင်္ဂါ
၅-ပါး။

ဒုတိယ။ ။ ၈၃၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ရတနံ ဝါ၊ ရတနာ
ဆယ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ ရတနသမ္မတံ ဝါ၊ ရတနာဟု သမုတ်
အပ်သော အသုံးအဆောင်ကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈာရာမာ ဝါ၊
အရံအတွင်းကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈာဝသထာ ဝါ၊ တည်းခိုရာ
အိမ်၊ဧရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ရှိ။ ဥဂ္ဂဏေယျ
ဝါ၊ မိမိမူလည်း ကောက်ယူခြားအံ့။ ဥဂ္ဂဏာပေယျ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကို
မူလည်း ကောက်ယူစေခြားအံ့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတနံ ဝါ၊
ရတနာဆယ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ ရတနသမ္မတံ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ အဇ္ဈာရာမေဝါ၊ ခွံလည်းကောင်း။ အဇ္ဈာဝသထေ ဝါ၊ ခွံ
လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟေတွာ ဝါ၊ မိမိကောက်ယူ၍လည်းကောင်း။
ဥဂ္ဂဟာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍လည်းကောင်း။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။
သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုဥစ္စာရှင်သည်။
ဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ရှိ။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊
ထားအပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့၊ ထားခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒါယကာတို့၊
ဥစ္စာမေ့ရစ်ရာ၌။ သာမိစိ၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ။၁-ခွင့်ပြုခြင်း၏ မရှိခြင်း၊ ၂-သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာအဖြစ်၊ ၃-ဝိဿာသဂ္ဂါဟ၊ ပုံသုက္ကဟူသော အမှတ်၏ မရှိခြင်း၊ ၄-ကောက်ခြင်း၊ ကောက်စေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၄-ပါး။

တတိယ။ ။၈၅၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အစွာသိကာ၊ အဆောတလျှင် ရှောင်တခင်ပြုအပ်သော။ ကရဏိယာ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ဤ။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ “ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုစ္ဆာမိ ဟု မပန်မူ၍။” ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ငြားအံ့။ ပ။

အင်္ဂါ။ ။၁-ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားခြင်း၊ ခွင့်ပြုခြင်း၏ အကြောင်းမရှိခြင်း၊ ၃-နေလွဲအခါ ရွာဝင်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

စတုတ္ထ။ ။၈၆၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အဋ္ဌိမယံဝါ၊ အရိုးဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒန္တမယံဝါ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိသာဏမယံ ဝါ၊ သားချိုဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သူစိဃရံ၊ အပ်ကျည်ကို။ ကာရာပေယျ၊ ပြုစေငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဘောဒနကံ၊ အပ်ကျည်ကို ခွဲခြင်းရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-အပ်ကျည်၏အဖြစ်၊ ၂-အဋ္ဌိမယ စသည်၏အဖြစ်၊ ၃-မိမိအကျိုးငှာပြု၍လည်းကောင်း၊ ပြုစေ၍လည်းကောင်းရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

ပဉ္စမ။ ။၈၇၊ နဝံ၊ သော။ မဉ္ဇံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကာရယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပန၊ သည်ကား။ အဋ္ဌနိယာ၊ အဘောင်၏။ ဟေဋ္ဌိမာယ၊ အောက်အရပ်ကို။

အညတြ-ဌပေတွာ၊ ဤ။ သုဂတဂုံလေန၊ မြတ်စွာဘုရား လက်သစ်
တော်ဖြင့်။ အဋ္ဌဂုံလပါဒကံ၊ လက်ရှစ်သစ်အခြေရှိသော ညောင်စောင်း
အင်းပျဉ်ကို။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအခြေ တစ်တောင့်ထွာ ပမာဏ
ကို။ အံတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသော ရဟန်းအား။ ဆေဒနကံ၊
အခြေကို ဖြတ်ခြင်းရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ၁၁-ပမာဏကို လွန်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်၊ ၂-မိမိ၏ အကျိုးငှာပြု၍၊
ပြုစေ၍ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ဆဋ္ဌ။ ။ ၈၈၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ တူလောနဒ္ဓံ၊ လဲကို
အောက်ထက် ပုဆိုးကြက်၍ ဖွဲ့ယှက်မှေးရစ်ရာဖြစ်သော။ မဉ္ဇူ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေယျ၊ အံ့။
တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥဒ္ဓါလနကံ၊ လဲကို ထုတ်ခြင်းရှိသော။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

မှတ်ဖွယ်။ ။ “တူလံ ဩနဒ္ဓံ ဧတ္တာတိ တူလောနဒ္ဓံ” စိမိလိကံ ပတ္ထရိတွာ တူလံ
ပက္ခိပိတွာ ဥပရိစိမိလိကာယ ဩနဒ္ဓန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ကင်္ခါ၊
“ဥဒ္ဓါရနကံ” ဟု ဆိုအပ်လျက် ရကို လ-ပြုသည်။

အမင်္ဂါ။ ။ ၁၁-တူလောနဒ္ဓအဖြစ်၊ ၂-မိမိအကျိုးငှာ ပြု၍၊ ပြုစေ၍ ရခြင်း၊ အင်္ဂါ
၂-ပါး။

သတ္တမ။ ။ ၈၉၊ နိသီဒနံ၊ ကို။ ကာရယမာနေန၊ သော။
ဘိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ ပမာဏိကံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော
နိသီဒိုင်ကို။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထို နိသီဒိုင်၌။ ဣဒံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်တည်း။ ဒီဃသော၊
အလျားမှ။ သုဂတဝိဒတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဒွေဝိဒတ္တိယော၊ နှစ်ထွာတို့တည်း။
တိရိယံ၊ အနံကား။ ဒီဃနံ၊ တစ်ထွာခြောက်သစ်တည်း။ ဒဿ၊

အဆာကား။ ဝိဒတ္တိ၊ တစ်ထွာတည်း။ တံပမာဏံ၊ ထိုအလျား
 လေးတောင့်ထွာ၊ အနံသုံးတောင်ကိုးသစ်၊ အဆာ နှစ်တောင့်ခြောက်
 သစ် ပမာဏကို။ အတိက္ကာမယတော၊ အား။ ဆေဒနံ၊ သော။
 ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-နိသီဒိုင်၏ ပမာဏကိုလွန်ခြင်း၊ ၂-မိမိအကျိုးငှာပြု၍၊ ပြုစေ၍
 ရခြင်း၊ အင်္ဂါ ၂-ပါး။

အဋ္ဌမ။ ။၉၀၊ ကဏ္ဍပုဉ်္ဏာဒိ၊ အမာလွမ်းသော သင်္ကန်းကို။
 ကာရယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ ပမာဏိကာ၊
 ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော အမာလွမ်းသင်္ကန်းကို။ ကာရေတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြ၊
 ထိုအမာလွမ်းသင်္ကန်း၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဒီဃသော၊ မှ။
 သုဂတဝိဒတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စတသော ဝိဒတ္တိယော၊
 လေးထွာတို့တည်း။ တိရိယံ၊ ဖြင့်ကား။ ဒွေဝိဒတ္တိယော၊ တည်း။
 တံပမာဏံ၊ ထိုအလျား ကိုးတောင်၊ အနံ လေးတောင့်ထွာ ပမာဏကို။
 အတိက္ကာမယတော၊ အား။ ဆေဒနကံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။
 အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါ ၂-ပါး ရေးနည်း။

နဝမ။ ။၉၁၊ ဝဿိကသာဠိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ကာရ
 ယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ ပန၊ သည်ကား။ ပမာဏိကာ၊ ပမာဏ
 နှင့် ယှဉ်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ကာရေတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြ၊
 ထိုမိုးရေခံသင်္ကန်း၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဒီဃသော၊ မှ။
 သုဂတဝိဒတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဆ ဝိဒတ္တိယော၊ ခြောက်ထွာတို့တည်း။
 တိရိယံ၊ ကား။ အမုတေယျာ၊ နှစ်ထွာခွဲတည်း။ တံ ပမာဏံ၊ ထို
 အလျား တစ်ဆယ့်သုံးတောင့်ထွာ၊ အနံ လေးတောင့်ထွာ သုံးသစ်

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါတိတ်(ရတနဝဂ်)

၁၁၃

ပမာဏကို။ အတိက္ကာမယတော၊ အား။ ဆေဒနကံ၊ သော။
ပါတိတ္ထိယံ၊ ဧ။

အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါ ၂-ပါး ရှေးနည်း။

ဒသမ။ ။၉၂၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဂတစီဝရပ္ပမာဏံ၊
မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော် ပမာဏမျှလောက် ပမာဏရှိသော။
စီဝရံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အတိရေကံ၊ ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်
ပမာဏထက်လွန်သော ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။
ကာရာပေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနေ၊ အား။ ဆေဒနကံ၊ သော။
ပါတိတ္ထိယံ၊ ဧ။ တတြဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ကား။
သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုဂတစီဝရပ္ပမာဏံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သင်္ကန်းတော်ပမာဏတည်း။ ဒီဃသော၊ မှ။ သုဂတဝိဒတ္ထိယာ၊
ဖြင့်။ နဝ ဝိဒတ္ထိယော၊ ကိုးထွာတို့တည်း။ တိရိယံ၊ ကား။
ဆဝိဒတ္ထိယော၊ ခြောက်ထွာတို့တည်း။ ဣဒံ-ဤ အလျားအတောင်
နှစ်ဆယ် လက်ခြောက်သစ်၊ အနံ ဆယ့်သုံးတောင့်ထွာ အတိုင်းအရှည်
သည်။ သုဂတဿ၊ ဧ။ သုဂတစီဝရပ္ပမာဏံ၊ တည်း။

အင်္ဂါ။ ။အင်္ဂါ ၂-ပါး ရှေးနည်း။

ပါတိတ္ထိယာ နိဋ္ဌိတာ။

ပါဠိဒေသနိယ

နိဒါန်း။ ။အာယသ္မန္တော၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။
ပါဠိဒေသနိယာ၊ ပါဠိဒေသနီ အမည်ရှိကုန်သော။ ဣမေ ခေါပန
ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ပထမ။ ။၁။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။
 ပဝိဋ္ဌာယ၊ ဝင်သော။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။
 ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ
 ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊
 ခံ၍။ ခါဒေယျ ဝါ၊ အံ။ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ အံ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊
 ထိုရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။
 အသပ္ပါယံ၊ မလျှောက်ပတ်သော။ ပါဠိဒေသနီယံ၊ ပါဠိဒေသနီ
 အမည်ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ငါရောက်ပြီ။ တံ၊
 ထိုပါဠိဒေသနီအာပတ်ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ပဋိဒေသတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။

အင်္ဂါ။ ။ပြည့်စုံသော ပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိခြင်း၊ ၂-အမျိုးမစပ်ခြင်း၊ ၃-ရွာတွင်း၌
 တည်သော ဘိက္ခုနီမ၏လက်မှ မိမိလက်ဖြင့် ခံခြင်း၊ ၄-
 ယာဝကာလိကအဖြစ်၊ ၅-မျိုးခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

ဒုတိယ။ ။၂။ ဘိက္ခုပနေဝ၊ ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။
 ကုလေသု၊ အိမ်တို့၌။ နိမန္တိတာ၊ ဖိတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊
 ဆွမ်းစားကုန်၏။ တတြ၊ ထိုဆွမ်းစားရာ၌။ ဇောဘိက္ခုနီ၊
 ဤရဟန်းမိန်းမသည်။ ဣဓ၊ ဤရဟန်း၏သပိတ်၌။ သူပ-ဟင်းကို။
 ဒေထ၊ လှူကုန်လော့။ ဣဓ၊ ၌။ သြဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထ၊
 ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေါသာသမာနရူပိ၊ စီရင်သော သဘောရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ဌိတာ၊ တည်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြား
 အံ။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သာ ဘိက္ခုနီ၊
 ထိုရဟန်းမိန်းမကို။ ဘဂိနိ၊ နမ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်

ပါတိမောက်]

ပါဠိဒေသနိယ

၁၁၅

ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊
 ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ အပသက္က၊ ဖဲခွာဆုတ်ရှားသွားလေဦး။
 ဣတိ၊ သို့။ အပသာဒေတဗ္ဗ၊ မောင်းမဲအပ်၏။ ဧကသာပိ
 ဘိက္ခုနောဧကောဘိက္ခုပိ၊ တစ်ယောက်သော ရဟန်းမျှသည်လည်း။
 တံဘိက္ခုနံ၊ ကို။ အပသာဒေတုံ၊ မောင်းမဲခြင်းငှာ၊ ဝါ၊ မကြည်လင်
 စေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဖဲခွာဆုတ်ရှားစေခြင်းငှာ။ ဘဂိနိ၊ နမ။ ယာဝ၊
 လုံး။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ လုံး။ အပသက္က၊
 ဦး။ ဣတိ၊ သို့။ စေ နပုဋိဘာသေယျ၊ အကယ်၍ မဆိုငြားအံ့။
 တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဂါရယံ၊ သော။
 အသပ္ပါယံ၊ သော။ ပါဠိဒေသနိယံ၊ သော။ ဓမ္မ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိမှ၊
 ငါတို့၊ ရောက်ချေကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုပါဠိဒေသနီ အာပတ်ကို။ ပဋိ
 ဒေသေမ၊ ငါတို့ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဒေသေတဗ္ဗ၊ ၏။
 မှတ်ဖွယ်။ ။ဗဟုဝစ် ထင်မှတ်၍ “ပဋိဒေသေတဗ္ဗ” ရှိတတ်ကုန်၏။ မသင့်၊
 ဧကဿ ဘိက္ခုနော” ကား ပစ္စတ္တံ ခဉ်း။

အင်္ဂါ။ ။၁-ပြည့်စုံသော ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၂-ဘောဇဉ်ငါးပါး၏အဖြစ်၊ ၃-
 ရွာတွင်း၌ ခွင့်ပြုအပ်သော အပြားမှ တစ်ပါးသော အပြားဖြင့် စီရင်ခြင်း၊
 ၄-မမြစ်ခြင်း၊ ၅-မျိုခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

တတိယ။ ။၃၊ သေက္ခသမ္မတာနိ၊ ဥတ္တိ ဒုတိယကံဖြင့်
 သေက္ခဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ယာနိခေါပန တာနိ၊ အကြင်သဒ္ဓါ
 ပွား၍ ဥစ္စာပါးသော အမျိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယော ပန
 ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာရူပေသု၊ ကုန်သော။ သေက္ခသမ္မတေသု၊
 ကုန်သော။ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ အိမ်၏ ဥပစာသို့။

မသက်မိ ရှေးအဖို့၌။ အနိမန္တိတော၊ မဖိတ်ဘဲ။ အဂိလာနော၊
မနာဘဲ။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ ခါဒေယျ
ဝါ၊ အံ။ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ အံ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာဝုသော၊
တို့။ ဂါရယံ၊ သော။ အသပ္ပါယံ၊ သော။ ပါဠိဒေသနီယံ၊ သော။
ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တံ၊ ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။
ပဋိဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဧ။

အင်္ဂါ။ ၁-သေက္ခဟု သမုတ်ခြင်း၊ ၂-ရှေး၌ မဖိတ်ခြင်း၊ ၃-မနာခြင်း၊ ၄-
အိမ်၏ ဥပစာသို့ သက်ခြင်း၊ ၅-နိစ္စဘတ် စသည်ကိုထား၍ တစ်ပါးသော
အာမိသစားခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

စတုတ္ထ။ ၁၊ အရညကာနိ၊ တော၌ ဖြစ်ကုန်သော။
သာသကံသမ္မတာနိ၊ ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ သပ္ပဋိ
ဘယာနိ၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိခေါ ပန တာနိ
သေနာသနာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။
တထာရူပေသု၊ ကုန်သော။ သေနာသနေသု၊ တို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ မခံမိ
ရှေး၌။ အပ္ပဋိသံဝိဒိတံ၊ ရွံရှာဖွယ် ဘေးဘျမ်းရှိသည်ကို မကြားဘဲ။
ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
အဇ္ဈာရာမေ၊ အရံအတွင်း၌။ သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။
အဂိလာနော၊ မနာဘဲ။ ခါဒေယျ ဝါ၊ အံ။ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ အံ။ တေန
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဂါရယံ၊ သော။ အသပ္ပါယံ၊
သော။ ပဋိဒေသနီယံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တံ၊ ကို။
ပဋိဒေသေမိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ပါတိမောက်]

သေခိယ (မရိမဏ္ဍလဝဂ်)

၁၁၇

မှတ်ဖွယ်။ ။ဤ၌ သေနာသနေသု နောက်တွင် “ဝိဟရန္တော” ရှိသည်။ မလိုဟူ၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-တောကျောင်းအဖြစ်၊ ၂-ယာဝကာလိက၏ ထိုအရံ၌ မရောက်ခြင်း၊ ၃-မနာခြင်း၊ ၄-သူနာ၏အကြွင်း မဟုတ်ခြင်း၊ ၅-ဘေးရှိသည်ကို မကြားခြင်း ၆-အရံအတွင်း၌ ခံခြင်း၊ ၇-မျိုးခြင်း။ အင်္ဂါ ၇-ပါး။
ပါဠိဒေသနိယာ နိဗ္ဗိတာ။

သေခိယ

နိဒါန်း။ ။အာယသ္မန္တော၊ တုံ။ သေခိယာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်သော။ ကုမေ ခေါပန ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁။ ပရိမဏ္ဍလဝဂ်

၁။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ညီညွတ်စွာ။ နိဝါ၊ သေသော မိ၊ သင်းပိုင်ကို ငါ ဝတ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခာ၊ အကျင့်ကို။ ဝါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏိယာ၊ ပြုအပ်၏။

အင်္ဂါ။ ။၁-မရိသေခြင်း၊ ၂-အာပတ်မသင့်ခြင်း၏ အကြောင်းမရှိခြင်း၊ ၃-မညီမညွတ်ဝတ်ခြင်း၊ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

အထူးမှတ်ဖွယ်။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အင်္ဂါ ၃-ပါးဖြစ်သကဲ့သို့၊ ခပ်သိမ်းသော သေခိယသိက္ခာပုဒ်၌ “အနာဒရပြုခြင်း၊ အာပတ်မသင့်ခြင်း၏ အကြောင်းမရှိခြင်း” ဟူသော အင်္ဂါ ၂-ပါး၊ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြုခြင်းအားဖြင့် အင်္ဂါ ၃-ပါးစီချည်း ဖြစ်ကုန်၏။

၂။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ စွာ။ ပါရပိဿာမိ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းကို ရုံအံ့။ ပ။
မှတ်ဖွယ်။ ။လက်ကတော့ထိုးသည်ကို ပါရပနဟူသည် “ယထာစ ပါဠိပါရကော ဘိက္ခုဇကံသံ ပါရပနေန ပါရုတံ ဝါမဗာတုံ ဝိဝရိတွာ စီဝရံ အံသကူဇေ

အာရောပေတိ၊ ဧဝံ အပါရုပိတွာ” ဌိကား လောပတ်တင်သည်ကိုယူ၊
 တထာ “အပါရုပိတွာ အာရာမေ ဝါ အန္တရဃရေ ဝါ အနာဒရေန
 ယံကိဉ္စိ ဝိကာရံ ကရောန္တဿ ဒုက္ကဋ်” ဌိ အာရာမေ ပုဒ်ကိုကား
 ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနစသော ကာလကိုရည်၍ မိန့်အပ်၏။ အန္တရဃရေ ပုဒ်ကိုကား
 ရွာတွင်း ခရီးဖြင့် သွားခြင်း ဝါသူပဂတကာလကိုရည်၍ မိန့်အပ်၏။

၃-၄။ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ မရံဘဲ ကမ္မတ်ကွင်း၌
 ကမ္မတ်သီးကို တပ်၍ အလျား အနားပတ်စွန်းဖြင့် လည်ကို
 ဖုံးလွှမ်းလျက် နှစ်သက်သော အစွန်းကို အညီပြုပြီးမှ လိပ်သဖြင့်
 လက်ကောက်ဝတ်တိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်း၍။ အန္တရဃရေ၊
 ရွာတွင်း၌။ ဂမိဿာမိ၊ ငါသွားအံ့။ပ။ နိသီဒိဿာမိ၊ ။ပ။

၅-၆။ သုသံဝုတော၊ လက်၊ခြေကို မကစားဘဲ ကောင်းစွာ ဣန္ဒြေ
 ကို စောင့်လျက်။ အန္တဃရေ၊ ဌိ။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ပ။ နိသီ
 ဒိဿာမိ၊ ။ပ။

၇-၈။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ လေးတောင်ခန့်မျှ ကြည့်သဖြင့် ချအပ်သော
 မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍။ အန္တရဃရေ၊ ဌိ။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ပ။
 နိသီဒိဿာမိ၊ အံ့။ပ။

၉-၁၀။ ဥက္ခိတ္တကာယ၊ သင်္ကန်းကို ပင့်သဖြင့်။ ဝါ၊ လျက်။ အန္တရ
 ဃရေ၊ ဌိ။ န ဂမိဿာမိ၊ ငါ မသွားအံ့။ပ။ န နိသီဒိဿာမိ၊
 ငါမနေအံ့။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။“ဥက္ခိတ္တကာယာတိ ဥက္ခေပေန၊ ဣတ္ထဗျူတလက္ခဏေ ကရဏ
 ဝစနံ၊ ဧကတောဝါ ဥဘတော ဝါ ဥက္ခိတ္တစိဝရောဟုတွာတိ အတ္ထော”
 ကမ္မိ။ “ဥဒ္ဓမ္မိပိတဗ္ဗန္တိဥက္ခိတ္တံ၊ ဥက္ခိတ္တံ စိဝရမဿာတိ ဥက္ခိတ္တကော”၊
 ပရိမဏ္ဍလ လက္ခဏာမှ ထူးသော ဥဒ္ဓိဘာဝ ဘောဂုဏ်သည် ဣတ္ထံ၊
 ထိုသို့ရောက်သော ဘိက္ခုသည် ဘူတ၊ ပင့်အပ်သော သင်္ကန်းသည်

လက္ခဏ။ ဣတ္ထိမျှတလက္ခဏ အနက်၌ မုချဖြစ်သော ကရဏဝစနကို သက်သည်ရှိသော် ဥက္ခိတ္တကာယဟူ၍ မပြီး၊ ဥက္ခိတ္တကေန ဟူ၍သာ ပြီးရာသောကြောင့် ကရဏဝစန ဟူသော ပုဒ်ကို “ကရဏေ တတိယာ ဝိဘတ္တိဋ္ဌာနေ ဝိဟိတံ ဝစနံ ကရဏဝစနံ” ဟု ပြု၍ ဝိဘတ္တိ ဝိပလ္လာသအားဖြင့် စီရင်အပ်သော စတုတ္ထိဝိဘတ်ကို ကရဏဝစန ဟူ၍ အာယ စတုတ္ထေက ဝစနဿတု” ဖြင့် စီရင်၊ “ဥဒ္ဓတ္ထိကာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌိကာယ ပလ္လတ္တိကာယ” တို့၌လည်း ဤနည်းပင်။

၂။ ဥဒ္ဓတ္ထိကဝဂ်

- ၁၁-၁၂။ ဥဒ္ဓတ္ထိကာယ၊ ပြင်းစွာရယ်လျက်။ အန္တရဃာရေ၊ ၌။ န ဂမိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။ န နိသီဒိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။
- ၁၃-၁၄။ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ ငယ်သောအသံ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အန္တရဃာရေ၊ ၌။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။ န နိသီဒိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။
- ၁၅-၁၆။ ကာယပ္ပစာလကံ၊ ကိုယ်ကို လှုပ်၍ လှုပ်၍ ။ပ။
- ၁၇-၁၈။ ဗာဟုပ္ပစာကံ၊ လက်ရုံးကို လှုပ်၍ လှုပ်၍ ။ပ။
- ၁၉-၂၀။ သီသပ္ပစာလကံ၊ ဦးခေါင်းကို လှုပ်၍ လှုပ်၍ ။ပ။

၃။ ဓမ္မကတဝဂ်

- ၂၁-၂၂။ ဓမ္မကတော၊ ခါးထောက်လျက်။ အန္တရဃာရေ၊ ၌။ န ဂမိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။ န နိသီဒိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။
- ၂၃-၂၄။ ဩဂုဏ္ဍိတော၊ ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက် ။ပ။
- ၂၅။ ဥက္ကဋ္ဌိကာယ၊ ဖဝါးစွန်းဖြင့် နင်းလျက်။ ဝါ၊ ဖနောင့်၊ ခြေဖျား ဤနှစ်ပါးတွင် တစ်ပါးကိုပင် တစ်ပါးဖြင့်သာ နင်းစကာလျက်။ န ဂမိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။
- ၂၆။ ပလ္လတ္တိကာယ၊ လက်အာယောဂဗဒ်၊ ပုဆိုးအာယောဂဗဒ်

ဖွဲ့လျက်။ ဝါ၊ ဒူးကိုသိုင်းလျက် လက်ချင်းယှက်သော
လက်အာယောဂဗဒ်၊ မြင်းခေါင်း ကျောက်ဆစ်
အဝတ်ရစ်သော ပုဆိုး အာယောဂဗဒ် ဖွဲ့လျက် ။ပ။

၂၇။ သက္ကစွံ-သတိ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ သတိကိုဖြစ်စေ၍။ ပိဏ္ဏ
ပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ ငါခံအံ့။ ဣတိ၊ သို့။
သိက္ခာ၊ ကို။ ကရဏီယာ၊ ၏။

၂၈။ ပတ္တသညိ၊ သပိတ်၌ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ပ။

၂၉။ သမသုပကံ၊ ဆွမ်း၏လေးဖို တစ်ဖိုမျှလောက်သော ပဲ
နောက်ဟင်းရှိသော။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ကို ။ပ။

၃၀။ သမတိတ္ထိကံ၊ သပိတ်အတွင်း အနားရေးနှင့် အမျှ။ ပိဏ္ဏ
ပါတံ၊ ကို ။ပ။

၄။ သက္ကစွဝဂ်

၃၁။ သက္ကစွံ-သတိ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ သတိကို ဖြစ်စေ၍။ ပိဏ္ဏ
ပါတံ၊ ကို။ ဘုဒ္ဓိဿာမိ၊ ငါစားအံ့။ပ။

၃၂။ ပတ္တသညိ၊ သပိတ်၌ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပ။

၃၃။ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း ။ပ။

၃၄။ သမသုပကံ၊ ဆွမ်း၏ လေးဖို တစ်ဖိုမျှလောက်သော
ပဲနောက်ဟင်းရှိသော ။ပ။

၃၅။ ဣပကတော၊ ဆွမ်းဦး၊ ဆွမ်းထိပ်၊ ဆွမ်းလယ်မှ။
ဩမဒ္ဒိတွာ၊ နှိပ်၍ ။ပ။

၃၆။ ဘိယျောကဗျတံ၊ များသည်၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။

ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သူပံဝါ၊ ဟင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနံဝါ၊
ငါး၊ အမဲကိုလည်းကောင်း။ သြဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ န
ပဋိစ္စာဒေသာမိ၊ ငါ မဖုံးလွှမ်းအံ့ ။ပ။

၃၇။ အဂိလာနော၊ မနာဘဲ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထာယ၊
အလိုငှာ။ သူပံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သြဒနံ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ န ဘုဉ္ဇိသာမိ၊ အံ့ ။ပ။

၃၈။ ဥဇ္ဈာနသညီ၊ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရေသံ၊
သူတစ်ပါးတို့၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ န သြလောကေသာမိ၊
ငါ မကြည့်အံ့ ။ပ။

၃၉။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီးစွာ။ ကဗဠံ၊ ဆွမ်းလုတ်ကို။ န
ကရိသာမိ၊ ငါ မပြုအံ့ ။ပ။

၄၀။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းညီစွာ။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုတ်ကို။
ကရိသာမိ၊ အံ့ ။ပ။

၅။ ကဗဠဝဂ်

၄၁။ ကဗဠေ၊ ဆွမ်းလုတ်သည်။ မုခဒ္ဒါရံ၊ ခံတွင်းဝသို။
အနာဟဋေ၊ မရောက်မီ။ န ဝိဝရိသာမိ၊ ခံတွင်းကို ငါ
မဖွင့် ။ပ။

၄၂။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ ဆွမ်းစားသောငါသည်။ သဗ္ဗဟတ္ထံ၊ အလုံးစုံ
သောလက်ကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ န ပက္ခိပိသာမိ၊ မထည့်
သွင်းအံ့ ။ပ။

၁၂၂

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု

၄၃။ သကဗဠေန၊ ဆွမ်းလုတ်နှင့်တကွသော။ မုခေန၊ ခံတွင်း
ဖြင့်။ န ဗျာဟရိဿာမိ၊ ငါ မဆိုအံ့ ။ပ။

၄၄။ ပိဏ္ဍုက္ခေပကံ၊ ဆွမ်းလုတ်ကိုမြှောက်၍။ န ဘုဒ္ဓိဿာမိ၊
မစားအံ့ ။ပ။

၄၅။ ကဗဠာဝဇ္ဇေဒကံ၊ ဆွမ်းလုတ်ကို ဖြတ်၍ ။ပ။

၄၆။ အဝ ဂဏ္ဍကာရကံ၊ မျောက်ကဲ့သို့၊ ပါးစောင်၌ ထား
သည်ကို ပြု၍ ။ပ။

၄၇။ ဟတ္ထနိဒ္ဒါနကံ၊ လက်ကိုခါ၍ ။ပ။

၄၈။ သိတ္တာဝကာရကံ၊ ဆွမ်းလုံးကိုကြီ၍ ။ပ။

၄၉။ ဇိဝှာနိစ္ဆာရကံ၊ လျှာကိုထုတ်၍ ။ပ။

၅၀။ စပုစပုကာရကံ၊ စပ်စပ်မြည်အောင်ပြု၍ ။ပ။

၆။ သုရသုရဝဂ်

၅၁။ သုရသုရကာရကံ၊ ရှုတ်ရှုတ်မြည်အောင်ပြု၍ ။ပ။

၅၂။ ဟတ္ထနိလ္လေဟကံ၊ လက်ကိုလျက်၍ ။ပ။

၅၃။ ပတ္တနိလ္လေဟကံ၊ သပိတ်ကိုခြစ်၍ ။ပ။

၅၄။ ဩဒ္ဓနိလ္လေဟကံ၊ နှုတ်ခမ်းကို လျက်၍ ။ပ။

၅၅။ သာမိသေန၊ ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့်တကွသော။
ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပါနီယထာလကံ၊ ရေသောက်ခွက်ကို။
နပဋိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ ငါ မကိုင်အံ့ ။ပ။

ပါတိမောက်]

သေခိယ (ပါဒကဝဂ်)

၁၂၃

၅၆။ သသိတ္တကံ၊ ဆွမ်းလုံးနှင့်တကွသော။ ပတ္တဓောဝနံ၊ သပိတ်
ဆေးရည်ကို။ အန္တရဗုရေ၌။ န ဆဇ္ဈသာမိ၊ ငါမစွန့်အံ့။ ပ။

၅၇။ ဆတ္တပါဏိဿ၊ လက်၌ ထီးရှိသော။ အဂိလာနဿ၊
မနာသောသူအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ န ဒေသေသာမိ၊ ငါ
မဟောအံ့။ ပ။

၅၈။ ဒဏ္ဍပါဏိဿ၊ လှံကန် လက်၌ရှိသော။ အဂိလာနဿ၊
အား။ ပ။

၅၉။ သတ္တပါဏိဿ၊ သံလျှက် လက်၌ရှိသော။ ပ။

၆၀။ အာဝုဓပါဏိဿ၊ လေး လက်၌ရှိသော။ ပ။

၇။ ပါဒကဝဂ်

၆၁။ ပါဒကာရုဋ္ဌဿ၊ ခြေနင်းစီးသော။ ပ။

၆၂။ ဥပါဟနာရုဋ္ဌဿ၊ ဖိနပ်စီးသော။ ပ။

၆၃။ ယာနဂတဿ၊ ယာဉ်စီးသော။ ပ။

၆၄။ သယနဂတဿ၊ အိပ်ရာ၌နေသော။ ပ။

၆၅။ ပလ္လတ္တိကာယ၊ လက်အာယောဂဗဒ်၊ ပုဆိုးအာယောဂဗဒ်
ဖွဲ့လျက်။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပ။

၆၆။ ဝေဋ္ဌိတသီဿ၊ ဆံလျှင်ကို မမြင်အောင် ဦးရစ်ပေါင်း
သော ဦးခေါင်းရှိသော။ ပ။

၆၇။ ဩဂုဏ္ဍိတသီဿ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရံသော။ ပ။

၆၈။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။
နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပ။

၆၉။ နီစော၊ နိမ့်သော။ အာသနေ၊ ဌ။ နိသီဒိတွာ၊ ဤ။ ဥစ္စေ၊
မြင့်သော။ အာသနေ၊ ဌ။ နိသိန္နဿ၊ သော ။ပ။

၇၀။ ဌိတော၊ ရပ်သော ငါသည်။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်သော။
အဂီလာနဿ၊ အား ။ပ။

၇၁။ ပစ္စတော၊ နောက်မှ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော ငါသည်။
ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော ။ပ။

၇၂။ ဥပ္ပထေန၊ ခရီးမဟုတ်သဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော ငါ
သည်။ ပထေန၊ ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သော ။ပ။

၇၃။ အဂီလာနော၊ မနာသော ငါသည်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။
ဥစ္စာရံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝံဝါ၊ ကျင်
ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ နကရိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။

၇၄။ အဂီလာနော၊ မနာသော ငါသည်။ ဟရိတော၊ စိမ်းသော
မြက်သစ်ပင်ပေါ်၌။ ဥစ္စာရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ပဿာဝံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခေဋ္ဌံဝါ၊ တံတွေးကိုလည်း
ကောင်း။ န ကရိဿာမိ၊ အံ့ ။ပ။

၇၅။ အဂီလာနော၊ သည်။ ဥဒကော၊ သုံးဆောင်ကောင်းသော
ရေ၌။ ဥစ္စာရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ခေဋ္ဌံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န
ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခာ၊ ကို။ ကရုဏိယာ၊ ၏။
သေခိယာ နိဋ္ဌိတာ။

ပါတိမောက်]

အဓိကရဏ သမထ

၁၂၅

အဓိကရဏ သမထ

နိဒါန်း။ ။အာယသ္မန္တော၊ တုံ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
အဓိကရဏသမထ၊ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေတတ်ကုန် သော။
ဣမေ ခေါပန ဓမ္မာ၊ ဤ တရားတို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။

ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော။ အဓိကရဏာနံ၊ ဝိဝါဒါ
ဓိကရဏ်း၊ အနုဝါဒဓိကရဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၊ ကိစ္ဆာဓိကရဏ်း
တို့ကို။ သမထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။

၁။ သမ္မုခါဝိနယော၊ သံဃ၊ ဓမ္မ၊ ဝိနယ၊ ပုဂ္ဂလ၊ မျက်မှောက်
ဖြစ်သော သမ္မုခါ ဝိနည်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။

၂။ သတိဝိနယော၊ ရဟန္တာအား သတိဝိနည်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊
ပေးအပ်၏။

၃။ အမူဠဝိနယော၊ ဥမ္မတ္တကရဟန်းအား အမူဠဝိနည်းကို
ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။

၄။ ပဋိညာယ၊ “ပဿသိ အာဝုသော တာ အာပတ္တိယော” ဟု
ဆိုလတ်သော် “အာမ ဘန္တေပဿမိ”ဟု ဝန်ခံသဖြင့်။
ကာရေတဗ္ဗံ၊ “အာယတိ သံဝရေယျာသိ”ဟု ပြုအပ်၏။

၅။ ယေဘုယျသိကာ၊ ဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များရာသို့ လိုက်၍ ပြုခြင်း
ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။

၆။ တဿပါပိယသိကာ၊ ဥပဝါဠရဟန်းကဲ့သို့ ယုတ်မာသော
သူအား ပြုအပ်သော ဥတ္တိစတုတ္ထကံကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၂၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

၇။ တိဏဝတ္ထာရကော၊ မစင်ကို မြက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊
ပြုအပ်သော သမထကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

အဓိကရုဏ်း ၄-ပါးနှင့် သမထ ၇-ပါး တွဲစပ်ပုံ

၁။ ဓမ္မာဒိနာ ဝိဝါဒေါတိ၊

အနုဝါဒေါ စ စောဒနာ။

သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓာ ပတ္တိ၊

ကိစ္စံ ပလောကနာဒိကံ။

၂။ သမ္မုခါ ယေဘုယျသိကာ၊

ဝိဝါဒေါ ဒွီဟိ သမ္ပတိ။

သံဃဓမ္မ ဝိနယာနံ၊

ပုဂ္ဂလာနဉ္စ သမ္မုခါ။

၃။ ပဉ္စဂံ သမ္မုဒ္ဓိတွာန၊

တေန အညတရံ ဂတံ။

ဓမ္မဝါဒိယေဘုယျတ္တာ၊

ယေဘုယျသိကတာယထာ။

၄။ သမ္မုခါ သတိ အမူဠ၊

ပါပိကာရာနုဝါဒကော။

သမ္မုခါ ပဋိညာ တိဏာ၊

အာပတ္တိ ကိစ္စမေကတော။

၁။ ဓမ္မာဒိနာ၊ ဓမ္မ၊ အဓမ္မ၊ ဝိနယ စသော တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝိဝါဒ
ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ တံဝိဝါဒါဓိကရုဏ်၊ ထိုဝိဝါဒါ
ဓိကရုဏ်းမည်၏။ စောဒနာစ၊ သီလဝိပတ္တိ၊ အာစာရဝိပတ္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊
အာဇီဝဝိပတ္တိဖြင့် စောဒနာခြင်းသည်ကား။ အနုဝါဒေါ၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း
မည်၏။ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓော၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုသည်။ အာပတ္တိ၊
အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမည်၏။ အပလောက နာဒိကံ၊ အပလောကနကံ

စသည်သည်။ ကိစ္စ၊ ကိစ္စာ ဓိကရဏ်းမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင်။

၂။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်။ သမ္မုခါ၊ သမ္မုခါဝိနည်း။ ယေဘုယျ သိကာ-ယေဘုယျသိကကံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးသော သမထတို့ ဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ သံဃဓမ္မဝိနယာနံ၊ ကာရကသံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်း သံဃသမ္မုခ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောတည်းဟူသော ဓမ္မသမ္မုခ၊ ငြိမ်းစေ အပ်သောသဘောအတိုင်း ငြိမ်းစေခြင်း ဝိနယသမ္မုခတို့၏လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာနုဉ္စ၊ ငြင်းခုံသောဆန့်ကျင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက် ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်သည်။ သမ္မုခါဝိနယော၊ မည်၏။

၃။ ပဉ္စင်္ဂ၊ အဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း အင်္ဂါ ၄-ပါး၊ ယူပြီး မယူရသေး သည်ကို သိခြင်းအားဖြင့် အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စာရေးတံကို ယူစေသော ရဟန်းကို။ သမ္ပန္နိတွာန၊ သမုတ်၍။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ တီသု၊ အလန္တီများသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော ဂုဠက၊ လန္တီများသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော ဝိဝဠက၊ သူမိုက်များသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော သကဏ္ဍဗေဒက သုံးပါးတို့တွင်။ အညတရံ၊ တစ်ပါး ပါးသော ယူစေခြင်းကို။ ဂဟံ-ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဓမ္မဝါဒီယေ ဘုယျတ္တာ၊ စာရေးတံယူသော ရဟန်းတို့တွင် ဓမ္မဝါဒီများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုဓမ္မဝါဒီဆိုတိုင်း ငြိမ်းစေခြင်းသည်။ ယေဘုယျ သိကတာ၊ မည်၏။

၄။ အနုဝါဒကော၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်။ သမ္မုခါသတိ အမူဠပဝိ ကာယ၊ သမ္မုခါဝိနည်း၊ သတိဝိနည်း၊ အမူဠဝိနည်း တဿပဝိယ သိကကံ ဟူသော လေးပါးသော သမထဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ အာပတ္တိ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်။ သမ္မုခါ ပဋိညာတိဏာ၊ သမ္မုခါဝိနည်း၊ ပဋိညာတကရဏ၊ တိဏဝတ္ထာရက ဟူသော သုံးပါးသော သမထဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်။ ဧကတော၊ သမ္မုခါဝိနည်းတစ်ခုဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။

၁၂၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

နိဂုံး။ ။ အာယသ္မန္တော၊ တုံ။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌ်ခေါ၊
သရုပ်အားဖြင့် ပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။
ပါရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ကုန်ပြီ။ ပ။ ဧတ္တကံ၊
ဤမျှလောက်သော နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်။ တဿ
ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သုတ္တာဂတံ၊ ပါတိမောက်၌
လာ၏။ သုတ္တပရိယာပန္နံ၊ ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်၏။ အန္တဒ္ဓမာသံ၊
တိုင်း။ ဥဒ္ဓေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဓာတ္ထ၊ ထိုနှစ်ရာနှစ်ဆယ်သော
သိက္ခာပုဒ်၌။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ထေရ၊ နဝ၊ မဇ္ဈိမတို့သည်
သာလျှင်။ သမဂ္ဂေဟိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒ
မာနေဟိ၊ စိတ်နှင့်တကွ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနေဟိ၊
နှုတ်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

ဝိတ္တာရဒ္ဓေသော ပဉ္စမော။
ဘိက္ခုပါတိမောက် နိဿယ ပြီး၏။

ဘိက္ခုနီပါတိမောက် နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၌ နိဒါန်းကား သိသာပြီ]

ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ

နိဒါန်း။ ။တကြ-တသို့ ပါတိမောက္ခေ၊ ၌။ အဌ၊ ရှစ်ပါး
ကုန်သော။ ပါရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
ဥဒ္ဒေသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ပဉ္စမ။ ။၅၊ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ အကြင် ရဟန်းမသည်။
အဝဿုတာ၊ ကာယ သံသဂ္ဂ ရာဂဖြင့် စွတ်သည်ဖြစ်၍။ အဝဿု
တဿ၊ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂဖြင့် စွတ်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊
ယောက်ျားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အကွေကံ၊ ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏
အောက်၌။ ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်း နှစ်ဖက်၏ အထက်၌။
အာမသနံ ဝါ၊ ထိရာ အရပ်ကို မလွန်မူ၍ သုံးသပ်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း။ ပရာမသနံ ဝါ၊ ထိုမှ၊ ဤမှ ရွေ့ရှား၍ သုံးသပ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ဂဟဏံ ဝါ၊ ကိုင်ရုံမျှကို လည်းကောင်း။ ဆုပနံ ဝါ၊

မနိပ်မူ၍ တို့ခြင်းကိုမျှလည်းကောင်း။ ပဋိပိဋနံ ဝါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကို
 ကိုင်၍ နှိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သာဒိယေယျ၊ သာယာငြားအံ့။
 ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ၊ ပုဆစ်နှစ်ဖက် အထက်၌ သုံးသပ်သည်ကို
 သာယာခြင်းကြောင့် ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ အမည်ရှိသော။ အယမ္ဗိ၊
 ဤရဟန်းမိန်းမသည်လည်း။ ပါရာဇိကာ၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့
 ရောက်သည်။ အသံဝါသာ၊ ရဟန်းမိန်းမကောင်းတို့နှင့်တကွ ကံကြီး
 ကံငယ်ဟု ဆိုအပ်သော တူသော ပေါင်းဖော်ခြင်း မရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဤ။

ဆဋ္ဌ။ ။၆၊ ယာပနဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တီ၊ သိလျက်။
 ပါရာဇိကံ မေဗ္ဗ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နံ၊ ရောက်သော။
 ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နေဝ ပဋိစောဒေယျ၊
 မစောဒနာငြားအံ့။ ဂဏဿ၊ တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီမအား။ န
 အာရောစေယျ၊ မကြားငြားအံ့။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သာ၊
 ထိုပါရာဇိကသို့ ရောက်သော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဌိတာ ဝါ၊ မိမိ
 အသွင်၌ တည်သည်လည်းကောင်း။ စုတာ ဝါ၊ သေလွန်သည်
 လည်းကောင်း။ နာသိတာဝါ၊ မိမိမူလည်း အသွင်ကိုဖျက်၊ သူတစ်ပါး
 ကမူလည်း ဖျက်အပ်သည်လည်းကောင်း။ အဝဿဇာဝါ၊ တိတ္ထိ
 ကျောင်းသို့ ပြောင်းသည်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊
 ထိုသိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊
 အံ့။ “အယျေ၊ ရှင်မတို့။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ဧတံ
 ဘိက္ခုနီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို။ သာ ဘဂိနီ၊ ထိုညီမသည်။ ဧဝူပါစ
 ဧဝူပါစ၊ ဤသို့ ဤသို့သဘောလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အညာသိ၊

ပါတိမောက်]

ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ

၁၃၁

သိ၏။ ခေါ၊ ထိုသို့ သိသော်လည်း။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ နေဝ
 ပဋိစောဒေသံ၊ မစောဒနာမိချေ။ ဂဏဿ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်း
 မိန်းမအား။ န အာရောစေသံ၊ မကြားမိချေ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ၊ အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်
 ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ အမည်ရှိသော။ အယမ္ဗိ၊ သည်လည်း။ ပါရာဇိကာ၊
 သည်။ အသံဝါသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သတ္တမ။ ။၇၊ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သမဂ္ဂေန၊ သော။
 သံဃေန၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝိနယေန၊
 စောဒနာ၊ သာရဏာ ဝိနည်းဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေ၊ စောဒနာ၊
 သာရဏာကို ပြုခြင်းတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်
 ဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တံ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော။ အနာဒရံ၊ ကံပြုသော သံဃာ
 ကံ၌ ရိသေခြင်းကင်းသဖြင့် ကောင်းစွာ မကျင့်အပ်သော။ အပ္ပဋိကာရံ၊
 မသွင်းအပ်သော။ အကတသဟာယံ၊ မပြုအပ်သော ပေါင်းဖော်ခြင်း
 ရှိသော။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသို့။ အနဝတ္တေယျ၊ ထိုအယူကို
 ယူသဖြင့် အတုလိုက်ငြားအံ့။ သာ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊
 တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ “အယျေ၊ ရှင်မ။
 ဒေသာ ခေါ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ သမဂ္ဂေန၊ သော။ သံဃေန၊
 သည်။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဖြင့်။
 ဥက္ခိတော၊ ၏။ အနာဒရော၊ ကံပြုသော သံဃာကံ၌ ရိသေခြင်း
 ကင်း၏။ အပ္ပဋိကာရော၊ မသွင်းအပ်။ အကတသဟာယော၊ မပြု
 အပ်သော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။ အယျေ၊ မ။ ဧတံဘိက္ခု၊ သို့။ ဗာ
 အနဝတ္တိ၊ အတုမလိုက်လင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ သည်။

အဿ၊ ဧ။ ဧဝဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။
 သာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ တထေဝ၊ ထိုရေးအတူသာလျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊
 အံ။ သာ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအယူကို။
 ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှာ။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိတဗ္ဗာ၊
 ဧ။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိယမာနော၊ သော်။ တံ၊
 ထိုအယူကို။ စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ။ ဣစ္စေတံ ဣတိဇေတံ
 ပဋိနိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ဧ။ နေ၊ စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ။
 ဥက္ခိတ္တာန ဝတ္တိကာ၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသို့ အတုလိုက်ခြင်းကြောင့်
 ဥက္ခိတ္တာနဝတ္တိကာ အမည်ရှိသော။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပါရာဇိကာ၊
 သည်။ အသံဝါသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

အဋ္ဌမ။ ။၈၊ ယာပနဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အဝဿုတာ၊ လူတို့
 သာယာအပ်သော အဆွေ ခင်ပွန်း ဖွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ကာယ
 သံသဂ္ဂ ရာဂဖြင့် စွတ်သည်ဖြစ်၍။ အဝဿုတဿ၊ သော။ ပုရိသ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧ။ ဟတ္ထဂ္ဂဟဏံ ဝါ၊ လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း။
 သာဒိယေယျ၊ အံ။ သဃာဋိကဏ္ဍဂ္ဂဟဏံ ဝါ၊ သင်္ကန်းစွန်းကို
 ကိုင်ခြင်းကိုလည်း။ သာဒိယေယျ၊ အံ။ သန္တိဋ္ဌေယျ ဝါ၊ ယောက်ျား၏
 ဟတ္ထပါသ်၌မူလည်း ရပ်ငြားအံ။ သလ္လပေယျ ဝါ၊ ဟတ္ထပါသ်၌
 ရပ်၍မူလည်း ပြောဆိုငြားအံ။ သင်္ကေတံ ဝါ၊ ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့
 မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပုရိသဿ ဝါ၊ ဧလည်း။ အဗ္ဘာဂမနံ၊
 လာခြင်းကို။ သာဒိယေယျ၊ အံ။ ဆန္တံ ဝါ၊ ဖုံးလွှမ်းရာ အရပ်သို့
 မူလည်း။ အနုပဝိသေယျ၊ ဝင်ငြားအံ။ ဧတဿ အသဒ္ဓမ္မဿ၊
 ထို ကာယသံသဂ္ဂ ဟူသော မသူတော်တို့ တရားကို။ ပဋိသေ-

ပါတိမောက်]

သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသ

၁၃၃

ဝနတ္ထာယ၊ မှီဝဲစိမ့်သောငှာ။ ကာယံ ဝါ၊ ကိုယ်ကိုမူလည်း။
 တဒတ္ထာယ၊ ထိုကာယသံသဂ္ဂ အကျိုးငှာ။ ဥပသံဟရေယျ၊
 ယောက်ျားကို ရှေးရှုဆောင်ငြားအံ့။ အဋ္ဌဝတ္ထုကာ၊ ရှစ်ပါး
 သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်းကြောင့် အဋ္ဌဝတ္ထုကာ အမည်ရှိသော။
 အယမ္မိ၊ သည်လည်း။ ပါရာဇိကာ၊ သည်။ အသံဝါသာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။

မှတ်ဖွယ်။ ။ဤ၌ “ဧတဿ အသဒ္ဓမ္မဿ ပဋိသေဝနတ္ထာယ” ပုဒ်ကို
 ပုဒ်တိုင်း၌ ယှဉ်၍ ပဒဘာဇနီ၌ ဖွင့်သည်။

သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသ

နိဒါန်း။ ။အယျာယော၊ အရှင်မတို့။ သတ္တရသ၊ တစ်ဆယ့်
 ခုနစ်ပါးကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ၊ ကုန်သော။ ပ။

ပထမ။ ။၁၊ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဂဟပတိနာ ဝါ၊
 သူကြွယ်နှင့် လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တေန ဝါ၊ သူကြွယ်သား
 နှင့်လည်းကောင်း။ ဒါသေန ဝါ၊ ကျွန်နှင့် လည်းကောင်း။ ကမ္မ-
 ကာရေန ဝါ၊ အမှုလုပ်နှင့် လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။
 သမဏ ပရိဗ္ဗာဇကေနာပိ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 ဥဿယဝါဒိကာ၊ မာန်အမျက်ပြောသဖြင့် တရားတွေ့၍၊ ဝိဟရေယျ၊
 နေငြားအံ့။ အယံ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပဌမာပတ္တိကံ၊ ရှေးဦးစွာ
 လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ ရောက်ခြင်းရှိသော။ နိဿာရဏီယံ၊ ဘိက္ခုနီ
 သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။ သံဃာဒိသေသံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊
 အာပတ်သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်၏။

၁၃၄

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

ဘိက္ခုနီ

ဒုတိယ။ ။၂၊ ယာ ပနဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဇာနိ-ဇာနိ၊ လျက်။
 ဝဇ္ဇ၊ သတ်ထိုက်သော။ ဝိဒိတံ၊ သတ်ထိုက်၏ဟု သိအပ်သော။
 စောရိ၊ ခိုးသူမကို။ ရာဇာနိဝါ၊ မင်းကိုလည်းကောင်း။ သံဃဝါ၊
 ဘိက္ခုနီ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ ဂဏဝါ၊ ဂိုဏ်းစီရင်ရာအရပ်၌
 ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဗိသနိုးကို ကိုးကွယ်သောသူအပေါင်း
 စသော ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း။ ပူဂံဝါ၊ အပေါင်းစီရင်ရာ အရပ်၌
 အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သာသနာတော် ကောင်းမှုပြုသောသူ
 အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ သေဏီဝါ၊ သင်းစီရင်ရာ အရပ်၌
 သင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ နံ့သာသည်အပေါင်း စသည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အနုပလော ဧကတွာ၊ မပန်ကြားမှု၍။ ကပ္ပ၊ တိတ္ထိတို့ထံ၊
 တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီတို့ထံ ရှင်ပြုဖူးသော မိန်းမကို။ အညတြ-
 ဌပေတွာ၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံငြားအံ့။ အယမ္ဗိ
 ဘိက္ခုနီ၊ သည်လည်း။ ပဌမာပတ္တိကံ၊ သော။ နိဿရဏီယံ၊ သော။
 သံဃာဒိသေသံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ၏။

တတိယ။ ။၃၊ ဧကာ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ ဂါမန္တရံ ဝါ၊
 ရွာတစ်ပါးသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဧကာ၊ တည်း။ နဒီပါရံ ဝါ၊
 မြစ်တစ်ဖက်သို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဧကာ၊ တည်း။ ရတ္တိံ ဝါ၊
 ညဉ့်၌မူလည်း။ ဝိပွဝသေယျ၊ ကင်း၍နေငြားအံ့။ ဧကာ၊ တည်း။
 ဂဏမှာ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ အပေါင်းမှမူလည်း။ ဩတိယေယျ၊
 ကျန်ရစ်ငြားအံ့။ အယမ္ဗိ ဘိက္ခုနီ၊ သည်လည်း။ ပ။ အာပန္နာ၊ ၏။

စတုတ္ထ။ ။၄၊ သမဂ္ဂေန၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။
 ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္တုသာသနေန၊ ဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊

ပါတိမောက်]

သံဃာဒီသေသုဒ္ဓေသ

၁၃၅

ရဟန်းမိန်းမကို။ ကာရကသံဃံ၊ ကံပြုသော သံဃာကို၊ အနုပလော-
ကေတွာ၊ ဤ။ ဂဏဿ၊ ကံပြုသော ဘိက္ခုနီဂိုဏ်း၏။ ဆန္ဒံ၊
အလိုကို။ အနုညာယ၊ သိအောင် မပြုမူ၍။ ဩသာရေယျ၊
သွင်းငြားအံ့။ ပ။

ပဉ္စမ။ ။၅။ အဝဿုတာ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်သည်ဖြစ်၍။
အဝဿုတဿ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။
ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ ခါဒေယျ ဝါ၊ အံ့။ ဘုဉ္ဇေယျ
ဝါ၊ အံ့။ ပ။

ဆဋ္ဌ။ ။၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ “အယျေ၊ မ။
ဧသော ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အဝဿုတော ဝါ၊ ကိလေသာဖြင့်
စွတ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ အနုဝဿုတော ဝါ၊ ကိလေသာဖြင့်
မစွတ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ တေ၊ ရှင်မအား။ ကိကရိဿတိ၊
အသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊ ရှင်မသည်။
အနုဝဿုတာ၊ ကိလေသာဖြင့် မစွတ်။ အယျေ၊ မ။ ဣဿံ၊
တိုက်တွန်း၏။ တေ၊ ရှင်မအား။ ဧသော ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သည်။
ယံ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တံ၊ ထိုခဲဖွယ်၊ ဘောဇေကို။ တံ၊ သည်။
သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ခါဒဝါ၊ လော့။ ဘုဉ္ဇဝါ၊
လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ပ။

ဒဿမ။ ။၁၀။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တ

မနာ၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဗုဒ္ဓံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ စွန့်၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊
 ၏။ သံသံ၊ ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ ၏။
 ယာ သမဏိယော၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ သကျဓိတရော၊
 သာကီဝင် မင်းသမီးတို့တည်း။ ဣမာဝ-ဣမာဧဝ၊ ဤသာကီဝင်
 မင်းသမီးတို့သည်သာလျှင်။ သမဏိယောကိန္နု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့လော။
 အညာ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးမှ တစ်ပါးကုန်သော။ လဇ္ဇီနိယော။
 မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်ကုန်သော။ ကုက္ကုစ္စိကာ၊ အလိုလို ပြုတတ်
 ကုန်သော။ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သော။
 သမဏိယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ တာသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းသမီးမှ တစ်ပါးသော၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို။ စရိသာမိ၊ ကျင့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ အံ။
 သာ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနိယာ၊
 သည်။ အဿ၊ ၏။ “အယျေ၊ မ။ ကုပိတာ၊ ၍။ အနတ္တမနာ၊ ၍။
 ‘ဗုဒ္ဓံ ပစ္စာစိက္ခာမိ။ ပ။ ဗြဟ္မစရိယံ စရိသာမိ’ တိ၊ စရိသာမိ ဟူ၍။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အယျေ၊ မ။ အဘိရမ၊ မွေ့လျော်
 ပါလော့။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်
 မူအပ်၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို
 ပြုခြင်းငှာ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝါ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 ကို။ စရံ၊ ကျင့်ပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနိယာ၊ သည်။ အဿ၊
 ၏။ ဧဝံ၊ လျှင်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော။ သာ

ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊ အံ။ သာဘိက္ခုနီ၊
 ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊
 ငှာ။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ သမနဘာသိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ယာဝတတိယံ၊
 အောင်။ သမနဘာသိယမာနာ၊ သော်။ တံ၊ ထိုအယူကို။ စေပဋိ-
 နိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ။ ဣစ္စေတံ-ဣတိ ဧတံ ပဋိ နိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။
 ကုသလံ၊ ၏။ နော စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ။ အယမ္ပိ ဘိက္ခုနီ၊
 သည်လည်း။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာ
 ဖြင့် ဆိုဆုံးမသော အဆုံး၌ ရောက်ခြင်း ရှိသော။ နိဿရဏီယံ၊
 သော။ သံဃာဒိသေသံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ၏။

ဧကောဒသမ။ ။၁၁၊ ကိသ္မိသ္မိဒေဝ အဓိကရဏေ၊ တစ်စုံတစ်ခု
 သော အဓိကရဏ်း၌၊ ပစ္စာကုတာ-ပရာဇိတာ၊ ရှုံးသည်ဖြစ်၍။
 ကုပိတာ၊ ၍။ အနတ္တမနာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ။
 ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဆန္ဒဂါမိနိယော စ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း
 လိုက်ကုန်၏၊ ပ။ ဘယဂါမိနိယော စ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒေယျ၊ အံ။ သာဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝစနိယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ အယျေ၊ မ။ တံ၊ သည်။ ကိသ္မိသ္မိဒေဝ
 အဓိကရဏေ၊ ၌။ ပစ္စာကုတာ-ပရာဇိတာ၊ ၍။ ကုပိတာ၊ ၍။
 အနတ္တမနာ၊ ၍။ ဆန္ဒဂါမိနိယော စ၊ ပ။ ဘိက္ခုနိယောတိ၊ ဟူ၍။
 ဧဝံ၊ သို့။ မာအဝ စ၊ မဆိုလင့်။ အယျာခေါ၊ ရှင်မသည်သာလျှင်။
 ဆန္ဒာပိ၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အဂတိသို့ လိုက်ရာ၏။
 ပ။ ဘယာပိ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အဂတိသို့
 လိုက်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝံ။

၁၃၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

လျှင်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။ သာ ဘိက္ခုနီ၊
သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊ အံ။ ပ။

ဒွါဒသမ။ ၁၁၂၊ ဘိက္ခုနီယော ပနေဝ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်
သာလျှင်။ သံသဠာ၊ လူတို့နှင့် နီးနှောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါပါစာရာ၊
ယုတ်မာသော ကိုယ်အကျင့်၊ နှုတ်အကျင့် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ပါပသဒ္ဓါ၊ ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါပ-
သီလောကာ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဘိက္ခုနီ သံဃဿ၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာအား။ ဝိဟေသိကာ၊ ညှဉ်းဆဲ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညိဿာ၊ တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်၏။
ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ၊ ခုဒ္ဒါနု ခုဒ္ဒက အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တာ ဘိက္ခုနီယော၊ တို့ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊
တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်၏။
“ဘဂိနီယော၊ ညီမတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သံသဠာ၊ ၍။ ပ။
ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယျေ၊ တို့။ တုမေ၊
တို့သည်။ ဝိဝိစ္စထ၊ သံသဠ စသည်မှ ဆိတ်ကြလော့။ ဘဂိနီနံ၊ ညီမ
တို့၏။ ဝိဝေကညေဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ သံဇော၊ သည်။
ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊
ကုန်၏။ ဧဝံ၊ လျှင်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ကုန်သော်။
တာ ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။ ပဂ္ဂဏေယျ၊
ကုန်အံ။ ပ။

တေရသမ။ ၁၁၃၊ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ။ “အယျေ၊ တို့။
တုမေ၊ တို့သည်။ သံသဠာဝ၊ လူတို့နှင့် နီးနှောကုန်သည်ဖြစ်၍

သာလျှင်။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့။ တုမေ၊ တို့သည်။ နာနာ၊
 နီးနှောခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ မာ ဝိဟရိတ္ထ၊ မနေကြကုန်လင့်။
 သံဃေ၊ သံဃာဌ။ ဧဝါစာရာ၊ ရှင်မတို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော
 ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့် ရှိကုန်သော။ ဧဝံ သဒ္ဓါ၊ ရှင်မတို့ကဲ့သို့
 ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ရှိကုန်သော။ ဧဝံ သိလောကာ၊
 ရှင်မတို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနီ
 သံဃဿ၊ အား။ ဝိဟေသိကာ၊ ကုန်သော။ အညမညိဿာ၊ ၏။
 ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ၊ ကုန်သော။ အညာပိ၊ ရှင်မတို့မှ တစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊
 ထိုရဟန်း မိန်းမတို့ကို။ သံဃော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။
 န အာဟ၊ မဆို။ သံဃော၊ သည်။ တုမှညေဝ၊ ရှင်မတို့အားသာလျှင်။
 ဥညာယ၊ မထိမဲ့မြင်ပြုသဖြင့်။ ပရိဘဝေန၊ နှိပ်စက်သဖြင့်။ အက္ခန္တိယာ၊
 သည်းမခံသဖြင့်။ ဝေဘဿိယာ၊ အထူးထူးဆိုသဖြင့်။ ဝါ၊
 အားကိုးပြု၍ ထိတ်လန့်စေသဖြင့်။ ဒုဗ္ဗလျာ၊ ရှင်မတို့ အားနည်း
 သဖြင့်။ ‘ဘဂိနိယောခေါ။ ပ။ သံဃေ ဝဇ္ဇေတိ’တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊
 သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သာဘိက္ခုနီ။ ကို။
 ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။
 “အယျေ၊ မ။ တံ၊ သည်။ ‘သံသဠာဝ အယျေ တုမေ ဝိဟရထ။
 ပ။ သံဃော ဝဇ္ဇေတိ’တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်”။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဧဝဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊
 တို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။ သာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ တထေဝ၊ လျှင်။
 ပဂ္ဂေဏေယျ၊ အံ့။ ပ။

၁၄၀

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

နိဂုံး။ ။အယျာယော၊ တို့။ ပဌမာပတ္တိယာ၊ ကုန်သော။
 နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသံတို့ လည်းကောင်း။ ယာဝ-
 တတိယကာ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသံတို့
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တရသ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ၊
 ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာခေါ၊ တည်း။ ယေသံ၊ အကြင်
 တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော သံဃာဒိသိသံတို့တွင်။ ဝါ၊ ယာ ဘိက္ခုနီ၊
 သည်။ ဧသံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ သို့လည်း။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာယ ဘိက္ခုနီယာ၊ သည်။ ဥဘတောသံဃေ၊
 ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌။ ပက္ခမာနတ္ထံ၊ လခွဲပတ်လုံး ကျင့်အပ်
 သော မာနတ်ကို။ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခုနီယာ၊ သည်။
 စိတ္တမာနတ္တာယ၊ ပက္ခမာနတ် ကျင့်ပြီးသော်။ ယတ္ထ၊ အကြင်သိမိ၌။
 ပ။ ဓာရယာမိ၊ ၏။

ဝိတ္ထာရဒွေသ

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

၁။ ပတ္တဝဂ်

နိဒါန်း။ ။အယျာယော၊ တို့။ တိံသ၊ ကုန်သော။ နိဿဂ္ဂိယာ၊
 ကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ ပ။

ပထမ။ ။၁၊ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပတ္တသန္နိစယံ၊
 တစ်ရက်မျှ အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ သပိတ်ကို သိုမှီးခြင်းကို။
 ကရေယျ၊ အံ့။ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။
 ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

ပါတိမောက်]

နိဿဂ္ဂိယပါတိတ်(ပတ္တဝဂ်)

၁၄၁

ဒုတိယ။ ။၂၊ အကာလ စီဝရံ၊ အကာလ သင်္ကန်းကို။
ကာလစီဝရန္တိ၊ ကာလသင်္ကန်းဟူ၍။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။
ဘာဇာပေယျ၊ ဝေဖန်စေငြားအံ့။ ပ။

တတိယ။ ။၃၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စီဝရံ၊ ကို။
ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဖလှယ်၍။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ပစ္ဆာ၊ ဌ။
ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ “အယျေ၊ မ။ တုယံ၊ ဧ၊ စီဝရံ၊ ကို။ ဟန္တ၊
ယူလော့။ မေ၊ ဧ၊ တံ စီဝရံ၊ ကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ယံ စီဝရံ၊
သည်။ တုယံ၊ ဧ၊ စီဝရံ၊ တည်း။ ဧတံ၊ ထို သင်၏ သင်္ကန်းသည်။
တုယုမေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယံစီဝရံ၊ သည်။
မေ၊ ဧ၊ စီဝရံ၊ တည်း။ ဧတံ စီဝရံ၊ ထို ငါ၏ သင်္ကန်းသည်။
မယုမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဟောတု၊ စေ။ မေ၊ ဧ၊ တံ စီဝရံ၊
ကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။
ပစ္စာဟရ၊ တစ်ဖန်ဆောင်လေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အစ္ဆိန္ဒေယျ၊
ဝါ၊ မိမိမူလည်း လုယက်ငြားအံ့။ အစ္ဆိန္ဒာပေယျဝါ၊ အံ့။ ပ။

စတုတ္ထ။ ။၄၊ အညံ၊ တစ်ပါးသော ထောပတ်ကို။ ဝိညာ၊
ပေတ္တာ၊ တောင်းပြီး၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသောဆီကို။ ဝိညာပေယျ၊
တောင်းငြားအံ့။ ပ။

ပဉ္စမ။ ။၅၊ အညံ၊ တစ်ပါးသောဆီကို။ စေတာပေတွာ။
ဝယ်စေ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော ထောပတ်ကို။ စေတာပေယျ၊
အံ့။ ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၆၊ အညဒတ္ထိကေန၊ တစ်ပါးသောသင်္ကန်း အကျိုး
ငှာ လှူအပ်သော။ အညဒ္ဓိသိကေန၊ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းကို

ညွှန်း၍ လှူအပ်သော။ သံဃိကေန၊ သံဃာအား စွန့်အပ်သော။
 ပရိက္ခာရေန၊ ကပ္ပိယ ဘဏ္ဍာဖြင့်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော ဆေးကို။
 စေတာပေယျ၊ အံ။ ပ။

သတ္တမ။ ။၇၊ အညဒတ္ထိကေန၊ တစ်ပါးသော သင်္ကန်း
 အကျိုးငှာ လှူအပ်သော။ အညဒ္ဓိသိကေန၊ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းကို
 ညွှန်း၍ လှူအပ်သော။ သံဃိကေန၊ သော။ သညာစိကေန၊
 ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော။ ပရိက္ခာရေန၊ ဖြင့်။ အညံ၊ တစ်ပါး
 သောဆေးကို။ ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၈၊ အညဒတ္ထိကေန၊ တစ်ပါးသော ယာဂအကျိုး
 ငှာ လှူအပ်သော။ အညဒ္ဓိသိကေန၊ တစ်ပါးသော ယာဂကို ညွှန်း၍
 လှူအပ်သော။ မဟာဇနိကေန၊ ဂိုဏ်းအား စွန့်အပ်သော။ ပရိက္ခာ-
 ရေန၊ ဖြင့်။ အညံ၊ တစ်ပါးသောဆေးကို။ ပ။

နဝမ။ ။၉၊ အညဒတ္ထိကေန၊ သော။ အညဒ္ဓိသိကေန၊
 သော။ မဟာဇနိကေန၊ သော။ သညာစိကေန၊ သော။ ပရိက္ခာရေန၊
 ဖြင့်။ အညံ၊ ကို။ ပ။

ဒသမ။ ။၁၀၊ အညဒတ္ထိကေန၊ တစ်ပါးသော ပရိဝုဏ်
 အကျိုးငှာ လှူအပ်သော။ အညဒ္ဓိသိကေန၊ တစ်ပါးသော ပရိဝုဏ်ကို
 ညွှန်း၍ လှူအပ်သော။ ပုဂ္ဂလိကေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်အပ်သော။
 ပရိက္ခာရေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သညာစိကေန၊ မိမိကိုယ်တိုင်
 တောင်းအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့်လည်းကောင်း။ အညံ၊ တစ်ပါး
 သောဆေးကို။ ပ။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(စီဝရဝဂ်)

၁၄၃

စီဝရဝဂ်

ပထမ။ ။၁၁။ ဂရုပါဝုရဏံ၊ ချမ်းသောအခါ ခြုံအပ်သော
 လေးသောအရံကို။ စေတာပေန္တိယာ၊ တောင်းသော။ ဘိက္ခုနိယာ
 ပန၊ သည်ကား၊ စတုက္ကံသပရမံ။ လေးကံသ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်
 သပြာထိုက်သော အရံကို။ စေတာပေတဗ္ဗံ၊ တောင်းအပ်၏၊ တတော၊
 ထိုလေးကံသ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်သပြာထိုက်သော အရံထက်၊ ဥတ္တရိ၊
 အလွန်။ စေ စေတာပေယျ၊ အံ့။ ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။တစ်ကံသကား လေးအသပြာ ရှိ၏။

ဒုတိယ။ ။၁၂။ လဟုပါဝုရဏံ၊ ပူသောအခါ ခြုံအပ်သော
 ပေါ့သောအရံကို။ စေတာပေန္တိယာ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာပန၊
 သည်ကား။ အမုတေယျကံသပရမံ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးကံသ
 ထိုက်သောအရံကို။ ဝါ၊ နှစ်ကံသခွဲ၊ ဆယ်သပြာ ထိုက်သော
 အရံကို။ စေတာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအခွဲနှင့်တကွ သုံးကံသ
 ဆယ်သပြာထိုက်သော အရံထက်။ ပ။

နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ္တိယာ နိဋ္ဌိတာ။

သုဒ္ဓပါစိတ်

၁။ လသုဏဝဂ်

နိဒါန်း။ ။အယျာယော၊ တို့။ ဆသဋ္ဌိသတာ၊ တစ်ရာ
 ခြောက်ဆယ့် ခြောက်ပါးကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာ၊ ကုန်သော။
 ဣမေခေါပန ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။မာဂဇေဝိုင်း၌ဖြစ်သော အမြောင့်များသော ကြက်သွန်စိမ်း
ဟူ၏။ တစ်မြောင့် နှစ်မြောင့် သုံးမြောင့်ရှိသော ကြက်သွန်
မဟုတ် (ရဟန်း ယောက်ျားအား ဒုက္ခင်္ဂသင်၏။)

ဒုတိယ။ ။၂။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော ပဿာဝဓင်၊
လက်ကတီးကြား၌။ လောမံ၊ အမွေးကို။ သံဟရာပေယျ၊
နုတ်ငြားအံ့။ ပ။ (ရဟန်းယောက်ျားအား ဒုက္ခ၌)

တတိယ။ ။၃၊ တလယာတကေ၊ ပဿာမဝဂ် အပြင်ကို
ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ။ ။၏။

စတုတ္ထ။ ။၄၊ ဇေတုဋ္ဌမကေ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော ချိပ်
ချောင်းဖြင့် ပဿာဝမဂ်ကို ထိုးခြင်းကြောင့်။ ပ။

ပစ္ဆမ။ ။၅၊ ဥဒကသုဒ္ဓိကံ၊ ပဿာဝမဂ်ကို ရေးဆေးခြင်းကို။ အာဒိယမာနာယ၊ ယူသော။ ဘိက္ခုနိယာ ပန၊ သည်ကား။ ဒွဂုံလပဗ္ဗပရမံ၊ လက်နှစ်ချောင်း၌ တစ်ခုတစ်ခုပြု၍ လက်နှစ်ဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်အောင်။ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ တံ၊ ထိုလက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို။ အတိက္ကာမေန္ဒိယာ၊ လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား။ ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။ ၆။ ဘုဉ္ဇနံ သာ၊ ဆွမ်းစားသော။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ ပါနိယေန ဝါ၊ သောက်ရေဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟနေ ဝါ၊ ယပ်ခတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥပတိဋ္ဌေယျ၊ အနီး၌ရပ်၍ လုပ်ကျွေးငြားအံ့။ ပ။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(လသုဏဝဂ်)

၁၄၅

သတ္တမ။ ။၇၊ အာမကညေ၊ စပါးစိမ်းကို။ ဝိညတွာ ဝါ၊
မိမိတောင်း၍ လည်းကောင်း။ ဝိညာပေတွာ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကို
တောင်းစေ၍ လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒိတွာ ဝါ၊ မိမိ လှော်၍ လည်း
ကောင်း။ ဘဒ္ဓာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍ လည်းကောင်း။ ကောဇေတွာ ဝါ၊
မိမိထောင်း၍ လည်းကောင်း။ ကောဇ္ဇာပေတွာ ဝါ၊ စေ၍ လည်း
ကောင်း။ ပစိတွာ ဝါ၊ မိမိချက်၍ လည်းကောင်း။ ပစာပေတွာ ဝါ၊
စေ၍ လည်းကောင်း။ ဘုဇ္ဈေယျ၊ အံ။ ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၈၊ ဥစ္စာရံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း။
ပဿာဝံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ကာရံဝါ၊ အမှိုက်ကို
လည်းကောင်း။ ဝိဃာသံ ဝါ၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း။ တိရော-
ကုဇ္ဈေ ဝါ၊ နံရံတစ်ဖက်၌ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရေ ဝါ၊
တံတိုင်းတစ်ဖက်၌ လည်းကောင်း။ ဆဇ္ဈေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း-
စွန့်ငြားအံ့။ ဆဉ္ဇာပေယျ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း စွန့်စေငြားအံ့ ။ပ။
(ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်)

နဝမ။ ။၉၊ ဥစ္စာရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဟရိတော၊
စိုက်ပျိုးသော ကောက်ပဲ သစ်ပင် ရှိသော လယ်အရံ၌။
ဆဇ္ဈေယျ ဝါ၊ အံ့ ။ပ။ (ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်။)

ဒသမ။ ။၁၀၊ နစ္စံဝါ၊ ကခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂီတံ
ဝါ၊ သီချင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါဒိတံ ဝါ၊ တီးမှုတ်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုနာခံခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့ ။ပ။
(ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်။)

၁၄၆

ဒွေမာတကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

၂။ ရတ္တန္တကာရဝဂ်

ပထမ။ ။၁၁။ ယာပနဘိက္ခုနီ၊ သံညံ။ အပ္ပဒီပေ၊ အရောင်
 အလင်းကင်းသော။ ရတ္တန္တကာရေ၊ ညဉ့်မိုက်သော အခါ၌။ ဧကေန၊
 တစ်ယောက်တည်းသော။ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 ဧကာ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ သန္တိဋ္ဌေယျဝါ၊ တကွမူလည်း
 ရပ်ငြားအံ့။ သလ္လပေယျ ဝါ၊ တကွမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့ ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၁၂။ ပဋိစ္စန္ဓေ၊ နံရံ စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။
 ဩကာသေ၊ အရပ်၌ ။ပ။

တတိယ။ ။၁၃။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ဟင်းလင်း အပြင်လွင်
 အရပ်၌ ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၁၄။ ရထိကာယ ဝါ၊ ခရီးမ၌ လည်းကောင်း။
 ဗျူဟေ ဝါ၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရီးမ၌လည်းကောင်း။ သိဟံသုကေ
 ဝါ၊ ခရီးဆုံ၌လည်းကောင်း။ ဧကေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 ကွ။ ဧကာ၊ တည်း။ သန္တိဋ္ဌေယျဝါ၊ အံ့။ သလ္လပေယျ ဝါ၊ အံ့။
 နိကဏ္ဍိကံ၊ နားရင်း၌ကပ်၍။ ဧပေယျ ဝါ၊ တိုးတိုးမူလည်း
 ပြောငြားအံ့။ ဒုတိယိကံ၊ အဖော်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဥယျော-
 ဇေယျ ဝါ၊ လွှတ်မူလည်း လွတ်လိုက်ငြားအံ့ ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၁၅။ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ကုလာနိ၊ အိမ်
 တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သာမိကေ၊ အိမ်ရှင်တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊
 မပန်မူ၍၊ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲငြားအံ့ ။ပ။

ဆဋ္ဌ။ ။၁၆။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ကုလာနိ၊
 တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သာမိကေ၊ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(နဂ္ဂဝဂ်)

၁၄၇

အာသနေ၊ ဌှိ။ အဘိနိသီဒေယျ ဝါ၊ ထိုင်မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့။
အဘိနိ ပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ငြားအံ့ ။ပ။

သတ္တမ။ ။၁၇၊ ဝိကာလေ၊ နေဝင်သောအခါ၌။ ကုလာနိ၊
တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ။ သာမိကေ၊ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဤ။
သေယျံ၊ အိပ်ရာ၊ နေရာကို။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ မိမိခင်း၍ လည်းကောင်း။
သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကို ခင်းစေ၍ လည်းကောင်း ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၁၈၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ ဆိုအပ်သည်မှ တစ်ပါး
မကောင်းသော အယူဖြင့်။ ဒူပဓာရိတေန၊ ဆိုအပ်သည်မှ တစ်ပါး
မကောင်းသော အမှတ်ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ ဥဇ္ဈာပေယျ၊
ကဲ့ရဲ့ငြားအံ့ ။ပ။

နဝမ။ ။၁၉၊ အတ္တာနံ ဝါ၊ မိမိကိုလည်းကောင်း။ ပရံ ဝါ၊
သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ နိရယေန ဝါ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့ခြင်း
ဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိသပေယျ၊ ကျိန်ဆဲငြားအံ့ ။ပ။

ဒသမ။ ။၂၀၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝဓိတွာ ဝဓိတွာ၊ ထု၍
ထု၍။ ရောဒေယျ၊ ငိုငြားအံ့ ။ပ။

၃။ နဂ္ဂဝဂ်

ပထမ။ ။၂၁၊ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ နဂ္ဂါ၊ အချည်းနှီး။
နဟာယေယျ၊ ရေချိုးငြားအံ့ ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၂၂၊ ဥဒကသာဠိကံ၊ ရေသနပ်ကို။ ကာရယ
မာနာယ၊ ပြုလိုသော။ ဘိက္ခုနီယာပန၊ သည်ကား။ ပမာဏိကာ၊

၁၄၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော ရေသနပ်ကို။ ကာရေတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြ၊
 ထိုရေသနပ်၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဒီဃသော၊ မှ။
 သုဂတဝိဒတ္ထိယာ၊ ဖြင့်။ စတသော ဝိဒတ္ထိယော၊ တို့တည်း။
 တိရိယံ၊ အနံကား။ ဒွေဝိဒတ္ထိယော၊ တို့တည်း။ တံ၊ ထိုပမာဏကို။
 အတိက္ကာမေန္တိယာ၊ လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား။ ဆေဒနကံ၊
 သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

တတိယ။ ။၂၃၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝိသိဗ္ဗေတွာ
 ဝါ၊ မိမိဖြေ၍ လည်းကောင်း။ ဝိသိဗ္ဗာပေတွာ ဝါ၊ သူတစ်ပါး ကို
 ဖြေစေ၍ လည်းကောင်း။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ပစ္ဆာ၊ ၌။
 အနန္တရာယိကီနိ၊ အန္တရာယ်မရှိဘဲ။ စတုဟပစ္ဆာဟာ၊ လေးရက်၊
 ငါးရက်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ နေဝ သိဗ္ဗေယျ ဝါ၊
 မိမိမူလည်း မချုပ်ငြားအံ့။ သိဗ္ဗာပနာယ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ။ ဥဿုက္ကံ
 ဝါ၊ ကြောင့်ကြမှုကိုလည်း။ နကရေယျ၊ မပြုငြားအံ့ ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၂၄၊ သဃံသီစာရံ၊ သင်္ကန်း ငါးထည်ကို လှည့်
 လည်၍ ဝတ်ခြင်းကို။ ပဇ္ဇာဟိကံ၊ ငါးရက်ကို။ အတိက္ကာမေယျ၊
 အံ့ ။ပ။

မှတ်ဖွယ်။ ။ဒုကုဋ်၊ ကိုယ်ဝတ်၊ သင်းပိုင်၊ ရေသနပ်၊ တဘက်၊
 သင်္ကန်း ၅-ထည်။

ပဇ္ဇမ။ ။၂၅၊ သင်္ကမနိယံ၊ ငါးရက်ကို မလွန်မူ၍ ပြောင်း
 ရွှေ့၍ ဝတ်အပ်သော။ စီဝရံ၊ မပန်ကြားမူ၍ ယူအပ်သော သူတစ်ပါး၏
 သင်္ကန်းကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့ ။ပ။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(တုဝဋ္ဌဝဂ်)

၁၄၉

ဆဋ္ဌ။ ။၂၆။ ဂဏဿ၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာ၏။ စီဝရလာဘံ၊ ရအပ်သော သင်္ကန်းကို။ အန္တရာယံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ အံ့ ။ပ။

သတ္တမ။ ။၂၇။ ဓမ္မိကံ၊ တရားအားလျော်သော။ စီဝရ ဝိဘင်္ဂံ၊ သင်္ကန်း ဝေဖန်ခြင်းကို။ ပဋိဗာဟေယျ၊ မြစ်တား ငြားအံ့ ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၂၈။ အဂါရိကဿ ဝါ၊ လူအားလည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗာဧကဿဝါ၊ ပရိပိုဇ် ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗာဇီ- ကာယဝါ၊ မအားလည်းကောင်း။ သမဏစီဝရံ၊ ဝတ်ရုံလောက်သော ကပ္ပဗိန္နုထိုးသော ရဟန်း၏ သင်္ကန်းကို။ ဒဒေယျ၊ အံ့ ။ပ။

နဝမ။ ။၂၉။ ဒုဗ္ဗလစီဝရ ပစ္စာသာယ၊ အားနည်းသော သင်္ကန်း ရုန်းခြင်းဖြင့်။ စီဝရကာလသမယံ၊ သင်္ကန်းကာလ အခါကို။ အတိက္ကာမေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ဒသမ။ ။၃၀။ ဓမ္မိကံ၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်နုတ် ခြင်းကို။ ပဋိဗာဟေယျ၊ အံ့ ။ပ။

၄။ တုဝဋ္ဌဝဂ်

ပထမ။ ။၃၁။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ ဧကမဉ္စေ၊ တစ်ညောင်စောင်းတည်း၌။ တုဝဋ္ဌေယျ၊ အိပ်ကုန်ငြားအံ့။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၃၂။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ ဧကတ္ထရဏပါဝုရဏာ၊ တစ်ခင်းတစ်ရံတည်း ။ပ။

၁၅၀

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

တတိယ။ ။၃၃၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ အား။ သဉ္စိစ္စ၊ မချမ်းသာစေ
လိုသော စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဗာသု၊ မချမ်းသာခြင်းကို။
ကရေယျ၊ အံ့ ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၃၄၊ ဒုက္ခိတံ၊ ဖျားနာသော။ သဟဇီဝိနံ၊
အတူနေ တပည့်မကို။ နေဝ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ မိမိမူလည်း မလုပ်ကျွေး
ငြားအံ့။ ဥပဋ္ဌာပနာယ၊ သူတစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှာ။ ဥသုက္ကံ၊
ကြောင့်ကြကို။ န ကရေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၃၅၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ အား။ ဥပဿယံ၊ တံခါးဖွဲ့၊
ရှိသော ပုဂ္ဂလိကကျောင်းကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ကုပိတာ၊ ၍။
နိကဗေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း နှင်ထုတ်ငြားအံ့။ နိက္ကမာပေယျ ဝါ၊
စေငြားအံ့ ။ပ။

ဆဋ္ဌ။ ။၃၆၊ ဂဟပတိနာဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိ
ပုတ္တေန ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ သံသဋ္ဌာ၊ နှီးနှောသည်ဖြစ်၍။
ဝိဟရေယျ၊ အံ့။ သာဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
ဝစနီယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ “အယျေ၊ မ။ တွံ၊ သည်။ ဂဟပတိ
နာပိ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တေနာပိ၊ နှင့်လည်းကောင်း။
သံသဋ္ဌာ၊ ၍။ ဗာဝိဟရိ၊ မနေလင့်။ အယျေ၊ မ။ တွံ၊ သည်။ ဝိဝိစ္စ၊
နှီးနှောခြင်းမှ ဆိတ်လော့။ ဘဂိနီယာ၊ ၏။ ဝိဝေကညေဝ၊
ကိုသာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။” ဣတိ၊ သို့။
ဝစနီယာ၊ သည်။ အဿ၊ ၏ ။ပ။

သတ္တမ။ ။၃၇၊ သာသကံသမ္ပတေ၊ ရွံရှာဖွယ် ရှိ၏ဟု
သမုတ်အပ်သော။ သပ္ပဋိဘယေ၊ ဘေးကျမ်း ရှိသော။ အန္တောရဋ္ဌေ၊

၁၅၁

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(စိတ္တာဂါရဝဂ်)

၁၅၁

တိုင်း၏အတွင်း၌။ အသတ္တိကာ၊ အဖော်ကုန်သည်မရှိဘဲ၊ စာရိကံ၊
ဒေသစာရိကို။ စရေယျ။ အံ့ ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၃၈၊ တိရောရဋ္ဌေ၊ တိုင်းဘစ်ပါး၌ ။ပ။

နဝမ။ ။၃၉၊ အန္တောဝဿံ၊ ဝါတွင်း၌ ။ပ။

ဒသမ။ ။၄၀၊ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ပြီး၍။ အန္တမသော၊
ဖြင့်။ ဆပ္ပဉ္စယောနောနိ၊ ခြောက်ယူနော၊ ငါးယူနောသို့ တိုင်တိုင်။
စာရိကံ၊ ကို။ န ပက္ကမေယျ၊ မဖဲငြားအံ့ ။ပ။

၅။ စိတ္တာဂါရဝဂ်

ပထမ။ ။၄၁၊ ယာပနဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ရာဇာဂါရံ ဝါ၊
မင်း၏ကစားရာ အိမ်သို့လည်းကောင်း။ စိတ္တာဂါရံ ဝါ၊ ကစားရာ
ပန်းချီဆေးရေးသော ဧရပ်သို့လည်းကောင်း။ အာရာမံ ဝါ၊ ကစားရာ
အရံသို့လည်းကောင်း။ ဥယျာနံ ဝါ၊ ကစားရာ ဥယျာဉ်သို့ လည်း
ကောင်း။ ပေါက္ခရဏံ ဝါ၊ ကစားရာ ရေကန်သို့ လည်းကောင်း။
ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၄၂၊ အာသန္နိ ဝါ၊ အခြေရှည်သော ညောင်
စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကံ ဝါ၊ သားရဲရုပ် အခြေ
ရှိသော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့ ။ပ။

တတိယ။ ။၄၃၊ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ကန္တေယျ၊ ငင်ငြားအံ့ ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၄၄၊ ဂိဟိဝေယျာဝစ္စံ၊ လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို။
ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့ ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၄၅၊ အယျေ၊ မ။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣမံ

၁၅၂

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခု]

အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်းကို။ ဂူပသမေဟိ၊ ငြိမ်းစေလော့။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ ဂုစ္စမာနာယ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ သာ၊
 ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ပစ္ဆာ၊ ဌှိ။ အနန္တရာယိကိနိ၊ အန္တရာယ်
 မရှိဘဲ။ နေဝ ဂူပသမေယျ၊ မိမိမူလည်း မငြိမ်းငြားအံ့။ ဂူပသမာယ၊
 ငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ န ကရေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၄၆၊ အဂါရိကဿဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ ပ။
 သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း ။ပ။

သတ္တမ။ ။၄၇၊ အာဝသထ စိဝရံ၊ ဥတုနှီး သင်္ကန်းကို။
 အနိဿဇ္ဇေတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့ ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၄၈၊ အာဝသထံ၊ တံခါးဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းကို။
 အနိဿဇ္ဇေတွာ၊ စောင့်စိမ့်သောငှာ မစွန့်မူ၍။ စာရိကံ၊ ကို။ ပ။

နဝမ။ ။၄၉၊ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်မှ ဖီလာဖြစ်သော
 အတတ်ကို။ ပရိယာပုဏေယျ၊ သင်ငြားအံ့ ။ပ။

ဒသမ။ ။၅၀၊ ဝါစေယျ၊ ပို့ချငြားအံ့ ။ပ။

၆။ အာရာမဝဂ်

ပထမ။ ။၅၁၊ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဇာနံ-ဇာနန္တိ၊
 လျက်။ သဘိက္ခုကံ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာရာမံ၊ အရံသို့။ အနာပုစ္ဆာ၊
 မပန်ဘဲ။ ပဝိသေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(အာရာမဝဂ်)

၁၅၃

ဒုတိယ။ ။၅၂၊ ဘိက္ခု၊ ကိ။ အက္ခောသေယျ ဝါ၊ ဆဲရေး
မူလည်း ဆဲရေးငြားအံ့။ ပရိဘာဝေယျ ဝါ၊ ဘေးကိုမူလည်း
ပြငြားအံ့ ။ပ။

တတိယ။ ။၅၃၊ စဏ္ဍိကတာ၊ ကြမ်းတမ်းသည် ဖြစ်၍။
ဂဏံ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာကို။ ပရိဘာဝေယျ၊ ရေရွတ်ငြားအံ့ ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၅၄၊ နိမန္တိတာ ဝါ၊ ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ လည်း
ကောင်း။ ပဝါရိတာ ဝါ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည် ဖြစ်၍ လည်း
ကောင်း။ ခါဒနိယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနိယံဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၅၅၊ ကုလမစ္ဆရိနီ၊ အမျိုး၌ ဝန်တိုခြင်းသည်။

ဆဋ္ဌမ။ ။၅၆၊ အဘိက္ခကော၊ ရဟန်းယောက်ျား မနွီးသော။
အာဝါသော၊ ကျောင်း၌။ ဝသံဝသေယျ၊ ဝါဆိုငြားအံ့ ။ပ။

သတ္တမ။ ။၅၇၊ ဝသံဝဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ပြီး၍။ ဥဘတော
သံဃော၊ ဘိက္ခုသံဃာ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌။ ဒိဋ္ဌေန ဝါ၊ မြင်ခြင်း
ဖြင့် လည်းကောင်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။
ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ရွံရှာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ တိဟိဋ္ဌာနေဟိ၊
သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ နပ္ပဝါရေယျ၊ မဖိတ်ငြားအံ့ ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၅၈၊ ဩဝါဒါယ ဝါ၊ ဂရုဏ်ကို နာခံခြင်းငှာ
လည်းကောင်း။ သံဝါသာယ ဝါ၊ ဥပုသ် ပဝါရဏာ မေးခြင်းငှာ
လည်းကောင်း ။ပ။

နဝမ။ ။၅၉၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ အနုဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲ
တစ်ကြိမ်။ ဘိက္ခုသံဃတော၊ ဘိက္ခုသံဃာမှ။ ဥပေါသထ ပုစ္ဆကဉ္စ၊

၁၅၄

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

ဥပုသ်မေးခြင်းလည်းကောင်း။ ဩဝါဒူပသင်္ကမနဉ္စ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ
ကပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာသီသိ
တဗ္ဗာ၊ ရှေးရှုတောင့်တအပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထို တရားနှစ်ပါးကို။
အတိက္ကမေန္တိယာ၊ လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ။ပ။

ဒသမ။ ။၆၀၊ ပသာခေ၊ ချက်အောက် ပုဆစ်နှစ်ဖက်
အထက်ဟု ဆိုအပ်သော ခက်မ၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်ရောက်သော။
ဂဏ္ဍံ ဝါ၊ အိုင်းအမာကိုလည်းကောင်း။ ရမိတံ ဝါ၊ အမာကို
လည်းကောင်း။ သံဃံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏံဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ အနုပလောကေတွာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ ပုရိသေန၊ နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဧကေနကာ၊ တစ်ယောက်ချင်းချင်း။ ဘောဒါပေယျ ဝါ၊
ခွဲမူလည်း ခွဲစေငြားအံ့။ ဖာလာပေယျ ဝါ၊ ဖောက်မူလည်း ဖောက်စေ
ငြားအံ့။ ဓောဝါပေယျ ဝါ၊ ဖန်မူလည်း ဆေးစေငြားအံ့။ အာလိမ္မာ
ပေယျ ဝါ၊ ဆေးမူလည်း သုတ်လိမ်းစေငြားအံ့။ ဗန္ဓာပေယျဝါ၊
ကျပ်မူလည်း စည်းစေငြားအံ့။ မောစာပေယျ ဝါ၊ အစည်းကိုမူလည်း
ဖြေစေငြားအံ့။ ပ။

၇။ ဂမ္ဘီနီဝဂ်

ပထမ။ ။၆၁၊ ယာပနဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဂမ္ဘီနီ၊ ကိုယ်ဝန်
ဆောင်သော မိန်းမကို။ ဝုဠာပေယျ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံ
ငြားအံ့။

ဒုတိယ။ ။၆၂၊ ပါယန္တိံ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမကို ။ပ။

တတိယ။ ။၆၃၊ ဒွေဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဆသု
ဓမ္မေသု၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ အစ ဝိကာလဘောဇနာ

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ဂဗ္ဘိနိဝဂ်)

၁၅၅

ဝေရမဏိ အဆုံးဖြစ်သော တရားခြောက်ပါးတို့၌။ အသိက္ခိတ သိက္ခိ၊ မကျင့်အပ်သော သိက္ခာရှိသော။ သိက္ခမာနံ၊ သိက္ခ မာန်ကို ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၆၄၊ ဒွေဝဿာနိ၊ လုံး။ ဆသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သိက္ခိတသိက္ခိ၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မတံ၊ မသမုတ် အပ်သော။ သိက္ခမာနံ၊ ကို ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၆၅၊ ဦနဒ္ဓါဒသဝဿံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့် သော။ ဂိဟိဂတံ၊ ယောက်ျားအထူး သွားလာဖူးသော ။ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၆၆၊ ပရိပုဏ္ဏ ဒ္ဓါဒသဝဿံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်သော။ ဂိဟိဂတံ၊ သော။ ဒွေဝဿာနိ၊ လုံး။ ဆသုဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အသိက္ခိတသိက္ခိ၊ သော။ သိက္ခမာနံ၊ ကို ။ပ။

သတ္တမ။ ။၆၇၊ ပရိပုဏ္ဏ ဒ္ဓါဒသဝဿံ၊ သော။ ဂဟိဂတံ၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မတံ၊ သော ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၆၈၊ သဟဇီဝိနိ၊ အတူနေ တပည့်မကို။ ဝုဠာ ပေတွာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံပြီး၍။ ဒွေဝဿာနိ၊ လုံး။ နေဝ အနုဂ္ဂဏှေယျ၊ ပါဠိသင်ခြင်း စသည်ဖြင့် မိမိ မချီးမြှောက်ငြားအံ့။ န အနုဂ္ဂဏှာပေယျ၊ သူတစ်ပါးကို မချီးမြှောက်စေငြားအံ့ ။ပ။

နဝမ။ ။၆၉၊ ဝုဠာပိတံ၊ ပဉ္စင်းခံပေးသော။ ပဝတ္တိနိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မကို။ ဒွေဝဿာနိ၊ လုံး။ နာနုဗန္ဓေယျ၊ အစဉ်လိုက်၍ မလုပ်ကျွေးငြားအံ့ ။ပ။

ဒသမ။ ။၇၀၊ သဟဇီဝိနိ၊ ကို။ ဝုဠာပေတွာ၊ ၍။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဆပ္ပဉ္စယောဇနာနိ၊ တိုင်။ နေဝ ဂူပကာသေယျ၊

၁၅၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

မိမိမူလည်း ယူ၍ မသွားငြားအံ့။ န ဂူပကာသာပေယျ၊ သူတစ်ပါး
ကိုမူလည်း ယူ၍ မသွားစေငြားအံ့ ။ပ။

၈။ ကုမာရိဘူတဝဂ်

ပထမ။ ။၇၁၊ ဦးန ဝိသတိဝံသံ၊ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်
သော။ ကုမာရိဘူတံ၊ သတို့သမီးဖြစ်သော ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၇၂၊ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝံသံ၊ အသက်နှစ်ဆယ်
ပြည့်သော။ ကုမာရိဘူတံ၊ သော။ ဒွေဝဿာနိ၊ လုံး။ ဆသု ဓမ္မေသု၊
တို့၌။ အသိက္ခိတသိက္ခံ၊ သော ။ပ။

တတိယ။ ။၇၃၊ ပရိပုဏ္ဏ ဝိသတိ ဝံသံ၊ သော။ ကုမာရိ
ဘူတံ၊ သော။ သိက္ခိတသိက္ခံ၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မတံ၊
ကို။ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ အံ့ ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၇၄၊ ဦးဒွါဒသဝဿာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မပြည့်
သေးဘဲ။ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၇၅၊ ပရိပုဏ္ဏ ဒွါဒသဝဿာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ
ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မတာ၊ မသမုတ်ဘဲ ။ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၇၆၊ အယျေ၊ မ။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တေ၊ အား။
ဝုဋ္ဌာပိတေန၊ သိက္ခမာန်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံခြင်းဖြင့်။ အလံ၊
မသင့်။ ဣတိ။ သို့။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သာဓူတိ၊
ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ခီယနဓမ္မံ၊
ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့။ ပ။

သတ္တမ။ ။၇၇၊ သိက္ခမာနံ၊ ကို။ အယျေ၊ မ။ တံ၊ သည်။
မေ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿသိ၊ အကယ်၍ပေးသည်ဖြစ်အံ့။

ပါတိမောက်] သုဒ္ဓပါစိတ်(ကုမာရိဘူတဝဂ်) ၁၅၇

ဝေံ၊ ဤသို့ပေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ဝုဠာပေဿာမိ၊
အံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ပစ္ဆာ၊ ဌ်။
အနန္တရာယိကိနီ၊ အန္တရာယ်မရှိဘဲ။ နေဝ ဝုဠာပေယျ၊ အံ။
ဝုဠာပနာယ၊ ငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ န ကရေယျ၊ အံ။ ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၇၈၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွေဝဿာနိ၊ လုံး။ သစေ အနု
ဗန္ဓိဿသိ၊ အကယ်၍ အစဉ်လိုက်၍ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်အံ့ ။ပ။

နဝမ။ ။၇၉၊ ပုရိသသံသဋ္ဌံ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်သို့ရောက်
သော ယောကျ်ားနှင့် ရောနှောသော။ ကုမာရကသံသဋ္ဌံ၊
အနှစ် နှစ်ဆယ်သို့ မရောက်သော လုလင်နှင့် ရောနှောသော။
စဏ္ဍိ၊ ကြမ်းတမ်းသော၊ သောကာဝါသံ၊ ယောက်ျားတို့၏
အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းကို သွင်းတတ်သော။ ဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသာ
နေရာရှိသော ။ပ။

ဒသမ။ ။၈၀၊ မာတာပိတူဟိ ဝါ၊ မိ၊ ဘ တို့အည် လည်း
ကောင်း။ သာမိကေန ဝါ၊ လင်သည်လည်းကောင်း။ အနနညာတံ၊
ခွင့်မပြုအပ်သော။ သိက္ခမာနံ၊ ကို။ ဝုဠာပေယျ၊ အံ ။ပ။

ဧကောဒသမ။ ။၈၁၊ ပါရိဝါသိကဆန္ဒဒါနေန၊ သိုးသော ဆန္ဒ
ပေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ။ပ။

ဒွါဒသမ။ ။၈၂၊ အနဝဿံ၊ နှစ်တိုင်း။ ဝုဠာပေယျ၊ အံ ။ပ။

တေရုသမ။ ။၈၃၊ ဧကဝဿံ၊ တစ်နှစ်တည်း၌။ ဒွေ၊
နှစ်ယောက်သော သိက္ခမာန်တို့ကို။ ဝုဠာပေယျ၊ အံ ။ပ။

၁၅၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

၉။ ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

ပထမ။ ။၈၄၊ အဂိလာနာ၊ မနာဘဲ။ ဆတ္တုပါဟနံ၊ ထိး
ဖိနပ်ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့ ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၈၅၊ အဂိလာနာ၊ ဘဲ။ ယာနေန၊ ယာဉ်ဖြင့်။
ယာယေယျ၊ သွားငြားအံ့ ။ပ။

တတိယ။ ။၈၆၊ သဃာဏံ၊ ခါးကြိုးတန်ဆာကို ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၈၇၊ ဣတ္ထာလင်္ကာရံ၊ မိန်းမတို့၏ ဦးခေါင်း
တန်ဆာ စသည်ကို။ ဓာရေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၈၈၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏကေန၊ နံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်းဖြင့်။
နဟာယေယျ၊ ရေချိုးငြားအံ့ ။ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၈၉၊ ဝါသိတကေန၊ နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော။
ပိညာကေန၊ နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့်။ နဟာယေယျ၊ အံ့ ။ပ။

သတ္တမ။ ။၉၀၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ကို။ ဥမ္မဒ္ဒါပေယျ ဝါ၊
ပွတ်သပ်မှုလည်း ပွတ်သပ်စေငြားအံ့။ ပရိမဒ္ဒါပေယျ ဝါ၊ ဆုပ်နယ်
မှုလည်း ဆုပ်နယ်စေငြားအံ့ ။ပ။

အဋ္ဌမ။ ။၉၁၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခမာန်ကို။ ။ပ။

နဝမ။ ။၉၂၊ သာမဏေရိယာ၊ သာမဏေမကို ။ပ။

ဒသမ။ ။၉၃၊ ဂိဟိနီယာ၊ လူမိန်းမကို ။ပ။

ဧကာဒသမ။ ။၉၄၊ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ အနာ
ပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ။ အာသနေ၊ ၌ ။ပ။

ပါတိမောက်]

သုဒ္ဓပါစိတ်(ပါဠိဒေသနီယ)

၁၅၉

ဒွါဒသမ။ ။၉၅။ အနောက်သကတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။
ဘိက္ခု၊ ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့ ။ပ။

တေရသမ။ ။၉၆။ အသံကစ္စိကာ၊ ရင်လွမ်းတဘက် မဝတ်ဘဲ။
ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသေယျ၊ အံ့ ။ပ။

ပါစိတ္တိယာ နိဋ္ဌိတာ။

ပါဠိဒေသနီယ

နိဒါန်း။ ။အယျာယော၊ တို့။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။
ပါဠိဒေသနီယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ပန ဓမ္မာ၊ တို့သည် ။ပ။

ပထမ။ ။၁။ ယာပနဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အဂိလာနာ၊ မနာဘဲ။
သပ္ပံ၊ ထောပတ်ကို။ ဝိညာပေတွာ၊ ရှိ။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။
တာယ ဘိက္ခုနီယာ၊ သည်။ အယျေ၊ တို့။ ဂါရယံ၊ သော။
အသပ္ပါယံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုပါဠိဒေသနီ
အာပတ်ကို၊ ပဋိဒေသေမိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဒေသေတဗ္ဗံ၊
ကြားအပ်၏ ။ပ။

ဒုတိယ။ ။၂။ အဂိလာနာ၊ မနာဘဲ။ တေလံ၊ ဆီကို ။ပ။

တတိယ။ ။၃။ မဇုံ၊ ပျားကို ။ပ။

စတုတ္ထ။ ။၄။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို ။ပ။

ပဉ္စမ။ ။၅။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို ။ပ။

ဆဋ္ဌမ။ ။၆။ မံသံ၊ အမဲကို ။ပ။

သတ္တမ။ ။၇။ ခိရံ၊ နို့ရည်ကို ။ပ။

၁၆၀

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဘိက္ခုနီ

အဋ္ဌမ။ ။၈၊ ဒဓိံ၊ နိဓမ္မံကို။ ဝိညာပေတွာ၊ ဤ။ ဘုဉ္ဇေယျ၊

အံ့ ။၉။

[အကြွင်းဟူသမျှ သိသာလှပြီ။]

ဘိက္ခုနီပါတိမောက် နိဿယ

ပြီး၏။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး

စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊

ရစိတော ကာသိကေ သကေ။

ဆန္ဒောတျ သဝဏေ ကာဠေ၊

နဝမေ ဗုဒ္ဓဝါသရေ။

စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ၊ “စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု” အမည်ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်။ ရစိတော၊ စီရင်အပ်သော။ အယံ ပါတိမောက္ခ နိဿယော၊ ဤ ဘိက္ခုပါတိမောက်၊ ဘိက္ခုနီပါတိမောက် နိဿယ သည်။ ကာသိကေ သကေ ဆန္ဒောတျ၊ ၁၁၉၆-ခု၊ သာဝဏေ ကာဠေ နဝမေ၊ နံကာလ လပြည့်ကျော် ၉-ရက် ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓဝါသရေ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ရောက်၏။

ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ-မူ

ဒွေမာတိကာနိဿယ ပြီး၏။

ပဲခူးမြို့ သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ်
နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပါဠိတက္ကသိုလ် အမြဲတမ်းကထိက
နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပါဠိတက္ကသိုလ် ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်
သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိပါရဂူ

သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ

ပထမကျော်

အရှင်ဓမ္မဿာမီဘိဝံသ-၏

ဝိနည်းမှတ်ဖွယ်

ထုလွှစွည်း။ ။သံဃာ၏ ဂရုဘဏ်ဥစ္စာကို အစိုးရသဖြင့်
သူတစ်ပါးအား ပေးသော ရဟန်း၊ သမန်းမြက် သင်္ကန်း၊ လျှော်မျှင်
သင်္ကန်း၊ ပျဉ်ချပ် သင်္ကန်း၊ လူ့ဆံပင် သင်္ကန်း၊ စာမရီ သားမြီး
ဖြင့် ရက်ထားသော သင်္ကန်း၊ ခင်ပုပ်ငှက်တောင်ဖြင့် ရက်သော
သင်္ကန်း၊ သစ်နက်ရေ သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်သော ရဟန်း၊ အင်္ဂါဇာတ်
ကို ဓားငယ်ဖြင့်ခွဲ၍ သွေးထုတ်သော ရဟန်း၊ ရှေးစေ့အိမ်ကို ပုဆိုး

၁၆၅

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဝိနည်း

ဖြင့် ရစ်၍ ဆေးစည်းသော ရဟန်း၊ လူသားကို စားသော ရဟန်းတို့အား ထုလွှစွည်းအာပတ် သင့်၏။

ဒုက္ကဋ်။ ။ငှက်ပျောလျှော် သင်္ကန်း၊ အလုံးစုံ ညှိသော သင်္ကန်း၊ အလုံးစုံရွှေသော သင်္ကန်း၊ အလုံးစုံ မောင်းသော သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်သော ရဟန်း၊ ဆင်သား၊ မြင်းသား၊ ခွေးသား၊ ခြင်္သေ့သား၊ ကျားသား၊ ဝံသား၊ သစ်သား၊ အောင်းသားတို့ကို စားသော ရဟန်း၊ ရဟန်းတို့ဖို့ ရည်ရွယ်၍ သတ်သော ဝက်သား စသော အပ်စပ်သော အသားများကို သိလျက် စားသော ရဟန်း၊ မအပ်သော အသားဟု ထင်လျက် မမေးဘဲ ဝက်သား စသော အပ်စပ်သော အသားကို စားသော ရဟန်း၊ အဆောတလျင် သင်္ကန်းကို ပင့်၍ ကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ကြီးငယ်အိမ်သို့ ဝင်သော ရဟန်း၊ အဆောတလျင် သင်္ကန်းကိုပင့်၍ ကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ငယ်အိမ်မှ ထွက်သော ရဟန်း၊ ချောင်းမဟန့်ဘဲ ကျင်ကြီးအိမ်၊ ကျင်ငယ်အိမ်သို့ဝင်သော ရဟန်း၊ ညည်းတွားလျက် (တအင်းအင်းနှင့် ညှစ်လျက်) ကုဋီတက်သော ရဟန်း၊ တံပူစားလျက် ကုဋီတက်သော ရဟန်း (တံပူစားလျက် ကျင်ငယ်ကား စွန့်ကောင်း၏)။ ကျင်ကြီးမြောင်းထဲသို့ ကျင်ငယ်စွန့်သော ရဟန်း၊ ကျင်ငယ်မြောင်းထဲသို့ ကျင်ကြီးစွန့်သော ရဟန်း၊ ဇောင်းထက်သော ကနုတံကို သုတ်သော ရဟန်း၊ ကနုတံကို ကျင်ကြီးတွင်းထဲသို့ ပစ်ချသော ရဟန်း၊ ကျင်ငယ်စွန့်ပြီး သန့်သက်ရေ မဆေးသော ရဟန်း၊ ကုဋီ၌ မစင်ပေနေသည်ကို မြင်လျက် မဆေးကြောသော ရဟန်း၊ ကုဋီ၌ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို မရှင်းသော ရဟန်း၊ သန့်သက်ရေကို တဖျပ်ဖျပ်

မှတ်ဖွယ်]

ဒုက္ကဋ်

၁၆၃

မြည်အောင် ပက်၍ ဆေးသော ရဟန်း၊ သတင်းကြီးက မတိုက်တွန်းဘဲ
 ပါတိမောက်ပြသော ရဟန်း၊ သီတင်းကြီးကို မပန်ကြားဘဲ တရား
 ဟောခြင်း၊ ပြဿနာဖြေခြင်း၊ ပြဿနာမေးခြင်း၊ စာပြန်ခြင်း၊
 မီးထွန်းခြင်း၊ မီးသတ်ခြင်း၊ တံခါးပိတ်ခြင်း၊ တံခါးဖွင့်ခြင်းတို့ကို
 ပြုသော ရဟန်း၊ အဝတ်မဝတ်ဘဲ ခရီးသွားခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊
 စားသောက်ခြင်း စသည်ကို ပြုသော ရဟန်း၊ အချင်းချင်း ချေးပွတ်၍
 ရေချိုးသော ရဟန်းများ၊ ကျန်းမာလျက် မြို့တွင်းရွာတွင်း၌ ဖိနပ်
 စီးသော ရဟန်း၊ အလုံးစုံ ညှိသောဖိနပ်၊ အလုံးစုံ မည်းသောဖိနပ်၊
 အလုံးစုံ ရွှေသောဖိနပ်၊ အလုံးစုံ မောင်းသောဖိနပ်၊ ပြောက်ကျား
 သော ဖိနပ်များကို စီးသော ရဟန်း၊ ချစ်ကြိုက်သော စိတ်ထားဖြင့်
 မိန်းမကို ကြည့်သော ရဟန်း၊ (ချစ်ကြိုက်သာယာသော စိတ်ထား
 ဖြင့် ယောက်ျားကိုပင် မကြည့်ကောင်း၊ ကြည့်လျှင် ဒုက္ကဋ်ပင်)၊
 အကြောင်းမရှိဘဲ လှလိုသောစိတ် သာယာသောစိတ်ဖြင့် မှန်ကြည့်
 သော ရဟန်း၊ မြင့်သောနေရာ၊ မြတ်သောနေရာ၌ နေထိုင်သော
 ရဟန်း၊ ကျန်းမာလျက် ဆိုက်ကား၊ မြင်းလှည်း စသော သက်ရှိ
 သတ္တဝါ ဆွဲသော ယာဉ်များကို စီးသော ရဟန်း၊ လူတစ်ဦးတစ်
 ယောက် “ဟပ်ချိုး” ဟု ချေရာ၌ “အသက်ရှည်ပါစေ”ဟု ဆိုသော
 ရဟန်း၊ သေခံယ သိက္ခာပုဒ်များကို မလိုက်နာသော ရဟန်း၊
 လူများကို ပန်း၊ သစ်သီး၊ ဝါး၊ တံပူ ပေးသော ရဟန်း၊ အစေအပါး
 ခံသော (တမန်လုပ်သော) ရဟန်း၊ ဆေးကုသော ရဟန်း၊ ဝိနည်း
 နားမလည်ဘဲ နားလည်သူများကို အမှီပြု၍ မနေသော ရဟန်း၊
 သဘာဂအာပတ်ရှိလျက် ဥပုသ်ပြုသော ရဟန်းများ၊ သဘာဂအာပတ်

ရှိလျက် ပဝါရဏာပြုသော ရဟန်းများ၊ အန္တရာယ်မရှိဘဲ သုတသဒ္ဓါဖြင့် သိမ်း၍ ဥပုသ်အကျဉ်းပြုသော ရဟန်း၊ ဥပုသ်မပြုဘဲနေသော ရဟန်း၊ ဝါမဆိုဘဲနေသော ရဟန်း၊ နေ့အခါ၌ တံခါးမပိတ်ဘဲ အိပ်သော ရဟန်း၊ စပါးမျိုး ခုနစ်ပါး၊ မိန်းမရုပ်ပုံ၊ ရတနာခုနစ်ပါး၊ လက်နက်အမျိုးမျိုး၊ မိန်းမများ၏ အဝတ်အစားတန်ဆာ အမျိုးမျိုး၊ တီးမှုတ်မှုဆိုင်ရာ တူရိယာအမျိုးမျိုး စသည်တို့ကို ကိုင်တွယ်သော ရဟန်း၊ (နတ်သမီးရုပ်ပါသော မီးခြစ်ကိုပင် မကိုင်ကောင်း၊ ကိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ်ပင်၊ လက်နက်အမျိုးမျိုး စသည်ဖြင့် ဆိုရာ၌ သေနတ်ကိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ်၊ ဓားမြှောင်ကိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ် စသည်ဖြင့် ဖြန့်၍ သိပါ)၊ ခွက်တစ်ခုတည်း နှစ်ပါးစားသော ရဟန်းများ၊ တစ်ခင်း၊ တစ်ခြံ၊ တစ်ခုတင်တည်း နှစ်ပါးအိပ်သော ရဟန်းများ (သုံးပါးစသည် အိပ်က ပြောဖွယ်မလို)၊ က၊သော ရဟန်း၊ အက၊ခိုင်းသော ရဟန်း၊ သီချင်းဆိုသော ရဟန်း၊ သီချင်းအဆိုခိုင်းသော ရဟန်း၊ ဆိုင်းတီးသော ရဟန်း၊ ဆိုင်းတီးခိုင်းသော ရဟန်း၊ ပွဲကြည့်သော ရဟန်း၊ ဘိုင်စကုတ်ကြည့်သော ရဟန်း၊ လက်နှစ်သစ်ထက် ရှည်အောင် ဆံပင်ထားသော ရဟန်း၊ လက်နှစ်သစ် မရှိသော်လည်း ဆံပင်ကို နှစ်လထက် ကျော်၍ မရိတ်ဘဲထားသော ရဟန်း၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့ကို အလှပြုပြင်သော ရဟန်း၊ အင်္ဂါဇာတ်၌ ရှိသော အမွှေး၊ ချိုင်းမွှေးတို့ကို ရိတ်ပစ်သော (နတ်ပစ်သော) ရဟန်း၊ သင်္ကန်း မရှိမသေ ဝတ်သော ရဟန်း၊ ခါးပန်းကြိုး မပါဘဲ မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း သွားသော ရဟန်း၊ သင်္ကန်းမရုံဘဲ မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း သွားသော ရဟန်း၊ ဘေးရန်မရှိဘဲ လက်ခုပ်တစ်ဖောင်

မှတ်ဖွယ်]

ဒုဗ္ဘာသီ

၁၆၅

ထက်အလွန် သစ်ပင်ပေါ်သို့တက်သော ရဟန်း၊ ရေမစစ်ဘဲ သောက်
 သော ရဟန်း၊ ရေစစ်မပါဘဲ တစ်ယူဇနာဝက်၊ ထို့ထက်အလွန်
 ခရီးသွားသော ရဟန်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သော ရဟန်း၊
 မိန်းမရုပ် စသော အရုပ်အမျိုးမျိုးကို ရေးသော (ပန်းချီဆရာ လုပ်
 သော) ရဟန်း၊ မိန်းမရုပ် စသော အရုပ်အမျိုးမျိုး အရေးခိုင်းသော
 ရဟန်း၊ မိမိထက် ဝါကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်လာလျက် ထပြီး နေရာ
 မပေးသော ရဟန်း၊ လောကာယတကျမ်းကို သင်ယူသော ရဟန်း၊
 ဆံပင်ဖြူကို နုတ်သော (အနုတ်ခိုင်းသော) ရဟန်း၊ သပိတ်ကိုင်လျက်
 တံခါးဖွင့်သော ရဟန်း၊ သပိတ်ကိုင်လျက် တံခါးပိတ်သော ရဟန်း၊
 ဆွမ်းခံသပိတ်၊ ဆွမ်းစားသပိတ်ကို ရေဆေး၊ ဆေးပြီး၊ ရေပြောင်
 အောင် သုတ်၊ သုတ်ပြီး၊ အသင့်အတင့် နေလှန်း၊ နေလှန်းပြီး
 ပြန်သိမ်း ဤစည်းကမ်းကို မလိုက်နာသော ရဟန်း၊ စားဖတ်၊
 ဝါးဖတ်၊ စားပြီး အရိုး၊ လက်ဆေးရေများကို သပိတ်ထဲ ထည့်သော
 ရဟန်း၊ အကာအရံမရှိသော(သပိတ်လိမ့်ကျနိုင်သော) နေရာ၌ သပိတ်
 ကိုထားသော ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဒုဗ္ဘာသီ။ ။ရယ်မြူး ပြောင်လှောင်လို၍ မြတ်သူကို ယုတ်သူ
 ဟု ပြောသော ရဟန်း၊ ဦးတိဿကို ဦးဒတ္တဟု ပြောသော ရဟန်း၊
 ဝသိဋ္ဌ အနွယ်ကို ဘာရဒွါဇ အနွယ်ဟု ပြောသော ရဟန်း၊ ဖြူသော
 သူက ရှေ့က၊ မည်းသောသူက နောက်က သွားရာ ရှေ့ကလူက
 မည်း၍ နောက်ကလူက ဖြူသည်ဟု ပြောသော ရဟန်းတို့အား
 ဒုဗ္ဘာသီအာပတ် သင့်၏။

၁၆၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဝိနည်း

မှတ်ဖွယ်။ ။ရယ်မြူးပြောင်လှောင်လို၍ ဇာတိ၊ နာမ၊ ဂေါတ္တ ကမ္မ စသော “အက္ခောသဝတ္ထု” ဆယ်ပါးကို မဟုတ်တဟုတ် ပြောသမျှ ဒုန္တသီအာပတ် လင့်၏ဟု မှတ်ပါ။ (ကျန်အာပတ်များမှာ ပါတိမောက်၌ပါပြီးဖြစ်၍ မရေးတော့ပြီ။)

ဥပုသ်ပြုပုံ

တစ်ပါး။ ။အဇ္ဇ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသောတိ အဓိဋ္ဌာမိ၊
(၁၄-ရက် ဥပုသ်ဖြစ်က စာတုဒ္ဒသော ဟု ဆို။)

နှစ်ပါး။ ။ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ
ဓာရေထ (အငယ်ကဆို)

သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဂုဿာ
ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေဟိ (အကြီးကဆိုပုံ)

သုံးပါး။ ။သုဏန္တု မေ အာယသ္မန္တော၊ အဇ္ဈုပေါသထော
ပန္နရသော (စာတုဒ္ဒသော) ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တလလ္လံ၊ မယံ
အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဥပေါသထံ ကရေယျာမ၊ (ဥတ်ထားပုံ။)

အမှာ။ ။ဥတ်ထားပြီးလျှင် နှစ်ပါး ဥပုသ်ပြုသကဲ့သို့ ကြီးစဉ်
ငယ်လိုက် “ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဂုဿာ” စသည်ဖြင့် ဆို၊ လေးပါးမှ စ၍
အများဖြစ်က သုတ္တုဒ္ဓေသပုသ်ပြုမြဲ။

ပဝါရဏာပြုပုံ

တစ်ပါး။ ။အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီတိ အဓိဋ္ဌာမိ၊
(စာတုဒ္ဓသီတိ အဓိဋ္ဌာမိ)။

နှစ်ပါး။ ။အဟံ အာဂုဿော ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ
သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မော အနကမ္ပံ

မှတ်ဖွယ်]

ဒေသနာကြားပုံ

၁၆၇

ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိသာမိ။ (၃-ခေါက်ဆို) သာဓု-
သာဓု-သာဓု (အငယ်က ဆိုရာ၌ “အဟံဘန္တေ” ဟု ဆိုရုံသာ)။

သုံးပါး။ ။ သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တာ၊ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ
ပန္နရသီ (စာတုဒ္ဒသီ)၊ ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ
တေဝါစိကံ ပဝါရေယျာမ (ဥတ်ထားပုံ)။

အမှာ။ ။ ဥတ်ထားပြီးလျှင် ၂-ပါးကဲ့သို့ ဆိုပါ။

လေးပါး။ ။ သုဏန္တ၊ မေ အာယသ္မန္တာ၊ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ
ပန္နရသီ (စာတုဒ္ဒသီ)၊ ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ
တေဝါစိကံ ပဝါရေယျာမ (ဥတ်ထားပုံ)

အမှာ။ ။ ဥတ်ထားပြီးလျှင် ၂-ပါးကဲ့သို့ဆို၊ ၅-ပါး၊ ၅-ပါးထက်
များလျှင် “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော” ဟု ဆို။

ဒေသနာကြားပုံ

ငယ်။ ။ အဟံ ဘန္တေ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာဝိကရောမိ။

ကြီး။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

ငယ်။ ။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ
အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ တာ တုမှမူလေ ပဋိဒေသေမိ။

ကြီး။ ။ ပဿတိ အာရသော တာ အာပတ္တိယော။

ငယ်။ ။ အာမ ဘန္တေ ပဿာမိ။

ကြီး။ ။ အာယတိ အာရတော သံဝရေယျာသိ။

ငယ်။ ။ သာဓု သုဠ ဘန္တေ သံဝရိသာမိ။

ကြီး။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

၁၆၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဝိနည်း

ကြီး။ ။အဟံ အာဝုသော သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာဝိ ကရေမိ။

ငယ်။ ။သာဓု ဘန္တေ သာဓု သာဓု။

ကြီး။ ။အဟံ အာဝုသော သမ္မဟုလာ နာနာ ဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ တာ တုမ္မမူလေ ပဋိဒေသေမိ။

ငယ်။ ။ပဿထ ဘန္တေ တာ အာပတ္တိယော။

ကြီး။ ။အာမ အာဝုသော ပဿာမိ။

ငယ်။ ။အာယတိံ ဘန္တေ သံဝရေယျာထ။

ကြီး။ ။သာဓု သုဠ အာဝုသော သံဝရိဿာမိ။

ငယ်။ ။သာဓု ဘန္တေ သာဓု သာဓု။

ငယ်။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာ ဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ တာ တုမ္မမူလေ ပဋိဒေသေမိ။

ကြီး။ ။ပဿတိ အာဝုသော တာ အာပတ္တိယော။

ငယ်။ ။အာမ ဘန္တေ ပဿာမိ။

ကြီး။ ။အာယတိံ အာဝုသော သံဝရေယျာသိ။

ငယ်။ ။သာဓု သုဠ ဘန္တေ သံဝရဿာမိ။

ကြီး။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။

ဥပဇ္ဈာယ်ယူပုံ။ ။တပည့်- “ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိဟိ” (သုံးခေါက်ဆို)

ဆရာ။ ။ပါသာဒိကေန သမ္ဘာဒေထ (သမ္ဘာဒေဟိ)

တပည့်။ ။“အာမ ဘန္တေ”

နိဿယည်းယူပုံ။ ။တပည့်- “အာစရိယော မေ ဘန္တေ

မှတ်ဖွယ်]

အာကပ္ပိယပတ္တစကုက

၁၆၉

ဟောဟိ၊ အာယသ္မတော နိဿာယ ဝတ္ထမိ”

(၃-ခေါက်ဆို)

ဆရာ။ “ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေထ”

တပည့်။ “အာမ ဘန္တေ”

ဝါဆိုပုံ။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမံ တေမာသံ ဝသံ ဥပေမိ။ (သုံးခေါက်ဆို) သာဓု သာဓု သာဓု။

ရွာဝင်ပန်ပုံ။ “ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုတ္တမိ။

ကထိန်ခင်းပုံ။ “ကထိန်ခင်းသူက ဒုကုဋ်ဖြစ်လျှင် “ဣမာယ

သံဃာဋီယာ ကထိန် အတ္ထရာမိ” ဟု ဆို၊ ကေသီဖြစ်လျှင် “ဣမိနာ

ဥတ္တရာသံဂေန ကထိန် အတ္ထရာမိ” ဟု ဆို၊ သင်းပိုင် ဖြစ်လျှင်

“ဣမိနာ အန္တရဝါသကေန ကထိန် အတ္ထရာမိ” ဟု ဆို၊

ဆက်၍ “အတ္တတံ ဘန္တေ သံဃဿ ကထိန်၊ ဓမ္မိကော

ကထိနတ္ထာရော၊ အနုမောဒေထ” ဟု ဆို၊ အားလုံး သာဓုခေါ်၊

ထို့နောက် ကထိန် မခင်းသော ရံဟန်းများက “အတ္တတံ ဘန္တေ

သံဃဿ ကထိန်၊ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော၊ အနုမောဒါမ”

ဟု ဆို၊ အားလုံး သာဓု ခေါ်။

အာကပ္ပိယပတ္တစကုတ္တ။ ။^၁ ရဟန်းသည် ငွေကို အလှူခံ၍

သံပြားကို ဝယ်ပြီး သပိတ် အလုပ်ခိုင်းအံ့၊ ထို သပိတ်သည် မဟာ

အာကပ္ပိယ သပိတ် မည်၏၊ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အပ်စပ်အောင်

ပြု၍ မရတော့၊ သပိတ်ကိုခွဲ၍ သံကိုယူပြီး ပဲခွပ်လုပ်အံ့၊ ထိုပဲခွပ်ကို

မကိုင်ကောင်း၊ ထိုပဲခွပ်ဖြင့် တံပူသပ်အံ့၊ တံပူပင် မစားကောင်း၊

ပဲခွပ်ကိုဖျက်၍ ငါးမျှားချိပ်လုပ်ပြီး ငါးမျှားအံ့၊ ရလာသော ငါးပင်

မစားကောင်း။ ။ ရဟန်းသည် ငွေကို အလှူခံ၍ ကိုယ်တိုင် သပိတ်
ဝယ်အံ့၊ ထိုသပိတ်သည် အကပ္ပိယ သပိတ် မည်၏၊ တစ်သာသနာ
လုံး မည်သူမျှ မသုံးဆောင်ကောင်း၊ (ငွေကို ငွေရှင်အား ပြန်ပေး၊
သပိတ်ကို သပိတ်ရှင်အား ပြန်ပေး၍ “နောက်မှ အပ်စပ်သောနည်း
ဖြင့် ရလျှင် ထိုသပိတ်ကို သုံးဆောင်ကောင်း၏)။ ။ ရဟန်းသည်
ငွေကို အလှူခံ၍ ကပ္ပိယ ဒါယကာကို သပိတ် အဝယ်ခိုင်းအံ့၊
ထိုသပိတ်လည်း အကပ္ပိယ သပိတ်ပင် မည်၏၊ အလှူခံထားသော
ငွေဖြင့် ဝယ်ခြင်းကြောင့် တစ်သာသနာလုံး မသုံးကောင်း၊ (အထက်ပါ
နည်းဖြင့် ရလျှင် သုံးဆောင်ကောင်း၏)။ ရဟန်းသည် ငွေကို
အလှူမခံဘဲ “ဒီသပိတ်အတွက် ငွေကို ဘယ်လောက်ပေးပါ” ဟု
ကပ္ပိယ ဒါယကာကို အပေးခိုင်း၍ သပိတ်ကို ဝယ်အံ့၊ ထိုသပိတ်
လည်း အကပ္ပိယ သပိတ်ပင် မည်၏၊ ဝယ်သော ရဟန်း မသုံး
ကောင်း၊ အခြား ရဟန်းများ သုံးဆောင်ကောင်း၏။

စောရပတ္တစတုက္က။ ။ ကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ “ဗုဒ္ဓရက္ခိတ
ဓမ္မရက္ခိတ၊ သံဃရက္ခိတ၊ မာတုရက္ခိတ” ရဟန်း လေးပါး နေကြ
ရာ အခြားကျောင်းမှ ဦးတိဿက ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏ သပိတ်ကို ခိုးယူလို
သဖြင့် အချိန်မဲ့၌ လာ၍ ဓမ္မရက္ခိတအား “အဲဒီ သပိတ်စင်ပေါ်မှာ
တပ်ညှံတော် သပိတ် ရှိပါတယ်၊ ယူပေးလိုက်စမ်းပါ” ဟု ဆိုအံ့။
ဓမ္မရက္ခိတက ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏ သပိတ်ကို မြှောက်ချီကာမျှ၌ ဦးတိဿ
မှာ ပါရာဇိက ကျတော့၏။ ဓမ္မရက္ခိတကား သံဃရက္ခိတ၏
သပိတ်ကို ယူပေးအံ့၊ ထိုအတူ မြှောက်ချီကာမျှ၌ ဦးတိဿမှာ
ပါရာဇိကပင်။ ဓမ္မရက္ခိသည် မိမိ၏သပိတ်ကို ယူပေးအံ့၊ ပိုင်ရှင်က

မှတ်ဖွယ်]

ဇဠကစတုက

၁၇၁

ပေးသောကြောင့် ဦးတိဿမှာ ဒုက္ကဋ်သာ၊ ဓမ္မရက္ခိတသည် ဦးတိဿ
 ဟာ သပိတ်ခိုးလို၍ လာသည်ဟု မှတ်ထင်၍ မိမိနှင့်မတည့်သော
 မာတုရက္ခိတ၏ သပိတ်ကို ယူပေးအံ့၊ ဓမ္မရက္ခိတနှင့် ဦးတိဿတို့
 နှစ်ပါးလုံး ပါရာဇိက ကျတော့၏။ ဓမ္မရက္ခိတသည် “ဦးတိဿဟာ
 သပိတ်ခိုးလို၍ လာသည်”ဟု ထင်လျက် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏ သပိတ်၊
 သို့မဟုတ် သံဃရက္ခိတ၏ သပိတ်ကို ယူပေးအံ့၊ မြောက်ချီကာမျှ၌
 နှစ်ပါးလုံး ပါရာဇိကပင်၊ ဓမ္မရက္ခိတသည် ထိုသို့ထင်လျက် မိမိ၏
 သပိတ်ကို ယူပေးအံ့၊ နှစ်ပါးလုံး ဒုက္ကဋ်၊ ဓမ္မရက္ခိတသည် “ဦးတိဿ
 သည် သပိတ်ခိုးလို၍ လာသည်”ဟု ထင်လျက် ဦးတိဿ၏
 သပိတ်ကို ယူပေးအံ့၊ ဓမ္မရက္ခိတမှာ ပါရာဇိက၊ ဦးတိဿမှာ ဒုက္ကဋ်။

ဇဠကစတုက္က။ ။ဆိတ်၊ အမေ၊ အာဂန္တု၊ ဘီလူး ။ ပးဦး

ယှဉ်၍ အိပ်နေစဉ် ဆိတ်ကို သတ်မည်ဟုကြံလျက် အမေကို သတ်
 မိလျှင် သတ်သော ရဟန်းမှာ ပါရာဇိကလည်း ကျတော့၏။
 အာနန္တရိယ ကံလည်း ထိုက်၏။ အာဂန္တုကို သတ်မိလျှင် ပါရာဇိက
 ကျ၏။ ဘီလူးကို သတ်မိလျှင် ထုလွှစဉ်း၊ ဆိတ်ကို သတ်မိလျှင်
 ပါစိတ်၊ အမေကို သတ်မည်ဟုကြံလျက် အမေကို သတ်မိလျှင်
 ပါရာဇိက၊ အာနန္တရိယ၊ အာဂန္တုကို သတ်မိလျှင် ပါရာဇိက၊ ဘီလူး
 ကို သတ်မိလျှင် ထုလွှစဉ်း၊ ဆိတ်ကို သတ်မိလျှင် ပါစိတ်၊
 အာဂန္တုကို သတ်မည်ဟုကြံလျက် အမေကိုသတ်မိလျှင် ပါရာဇိက၊
 အာနန္တရိယ၊ အာဂန္တုကို သတ်မိလျှင် ပါရာဇိက၊ ဘီလူးကို သတ်မိ
 လျှင် ထုလွှစဉ်း၊ ဆိတ်ကို သတ်မိလျှင် ပါစိတ်၊ ဘီလူးကို သတ်
 မည်ဟု ကြံလျက် အမေကိုသတ်မိလျှင် ပါရာဇိက၊ အာနန္တရိယကံ၊

အာဂန္တုကို သတ်မိလျှင် ပါရာဇိက၊ ဘီလူးကို သတ်မိလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း၊ ဆိတ်ကို သတ်မိလျှင် ပါစိတ်။

သိက္ခာပုဒ်။ ။ဘိက္ခု၌ သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၂၂၇၊ ဘိက္ခုနီ၌ သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၃၁၁၊ ပေါင်း ၅၃၈။ ဤကား အကျဉ်းသာတည်း။ အကျယ်အားဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၉၁,၈၀၅,၀၃၆,၀၀၀ (ကိုးထောင် တစ်ရာရှစ်ဆယ်ကုဋေ ငါးသန်း သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်)ရှိ၏။

ညစ်နွမ်းကြောင်း ၄-ပါး။ ။ဆီးနှင်း၊ မြူတိမ်၊ သူရိန်၊ မီးခိုး ဤလေးမျိုးသည် လ၊ နေ၊ နက္ခတ် ကြယ်တာရာတို့၏ ညစ်နွမ်း ကြောင်း ဖြစ်၏။ အရက်သောက်ခြင်း၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၊ ရွှေငွေ ပိုက်ဆံ အလှူခံခြင်း၊ မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ဤလေးမျိုး သည် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင်၊ရဟန်းတို့၏ ညစ်နွမ်းကြောင်း ဖြစ်၏။ ထိုတွင် အရက်သောက်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အပြစ်မကြီးလှ၊ မေထုန်မှီဝဲလျှင် ပါရာဇိက ကျသဖြင့် ရဟန်းမဟုတ် တော့၊ ရွှေငွေပိုက်ဆံ အလှူခံခြင်းကား အပြစ်များလှ၏။ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ရွှေငွေ ပိုက်ဆံကို အလှူမခံကောင်း၊ မှန်လှ၏ - “ဒကာ တော် မဏိစူဠကဂါမဏိ- အကြင်သူအား စင်စစ် ရွှေငွေ အပ်၏။ ထိုသူအား ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အပ်ကုန်၏။ ထိုသူ့ကို ‘သမဏဓမ္မ၊ သကျပုတ္တိယဓမ္မ မရှိတော့’ ဟူ၍ စင်စစ် ‘မှတ်ပါလေ’ ဟု ဝိနည်း စူဠဝါ သတ္တသတိကက္ခန္ဓက၌ ဟောတော်မူသည်။ ဆိုလိုရင်းကား- “ငါဘုရားသည့် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင်၊ရဟန်းတို့အား ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို သုံးဆောင် ခံစားခြင်း၊ သာယာခြင်းကို မည်သည့်နည်း နှင့်မျှ ခွင့်မပြုနိုင်သလို ရွှေငွေ ဒင်္ဂါးပိုက်ဆံများကို သာယာခြင်း၊

မှတ်ဖွယ်]

ကပ္ပိခြင်း

၁၇၃

ကိုင်တွယ်ခြင်း၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်း၊ အလှူခံခြင်းများကို မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ခွင့်မပြုနိုင်”ဟု ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးခြင်း မှာ အပြစ်များလှ၏။

ကပ္ပိခြင်း။ ။မြေ၌ဖြစ်စေ၊ ရေ၌ဖြစ်စေ ပေါက်နေသော စိမ်းစိုသော သစ်ပင်သည် ဘူတဂါမ် မည်၏။ ကပ္ပိလို့ မရ၊ မူလ တည်ရာဌာနမှ ကျွတ်လွတ်လျှင် (သစ်ပင်ဖြစ်က နုတ်လိုက်လျှင်၊ သို့မဟုတ် ခုတ်ဖြတ်လိုက်လျှင်) ဗီဂေါမ် ဖြစ်တော့၏။ (ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးလျှင် ပါစိတ်၊ ဗီဂေါမ်ကို ဖျက်ဆီးလျှင် ဒုက္ကဋ်)။ ဗီဂေါမ်များကို လက်သည်း၊ မီး၊ ဓား သုံးမျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ကပ္ပိရမည်၊ လက်သည်း၊ ဓား တို့ဖြင့် ကပ္ပိရာ၌ ပေါက်သွားအောင်၊ ပြတ်သွားအောင်၊ ဆိတ်ရ၊ လှီးရမည်၊ ငရုတ်သီး စသည်ကို သစ်ရွက်စိမ်းထဲ ထည့်၍ သစ်ရွက်ကို ကပ္ပိလျှင် ကပ္ပိရာ မရောက်၊ ကြံစည်းကို ကပ္ပိရာ၌ စည်းထားသော နွယ်အစိမ်းကို ကပ္ပိလျှင် ကြံကို ကပ္ပိရာ မရောက်၊ အကပ်မခံဘဲလည်း ကပ္ပိကောင်း၏၊ ကပ္ပိရာ၌ ကပ္ပိမည့် အရာဝတ္ထုကို ရဟန်းက ကိုင်ထားဖို့ မလိုပါ၊ “ကပ္ပိယံ ကရောတိ” ဟု ရဟန်းက ဆိုလျှင် ကပ္ပိမည့်သူက “ကပ္ပိယံ ဘန္တေ”ဟု ဆိုပါ၊ ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်သည်းဖြင့် ပေါက်အောင်၊ သို့မဟုတ် ပြတ်အောင် ဆိတ်လိုက်ပါ၊ လက်သည်းဖြင့် မဆိတ်ဘဲ ဆွဲဖြတ်လျှင် ကပ္ပိရာ မရောက်။

သေခိယ။ ။သေခိယ သိက္ခာပုဒ် ၇၅ ပါးတွင် ၁ မှ ၂၆ အထိ သိက္ခာပုဒ် ၂၆ ပုဒ်ကို သာရပ္ပသိက္ခာပုဒ်ဟု ခေါ်သည်၊ ၂၇ မှ ၅၆ အထိ သိက္ခာပုဒ် ၃၀ ကို ဘောဇနပ္ပဋိသံယုတ္တ သိက္ခာပုဒ်ဟု ခေါ်

သည်။ ၅၇ မှ ၇၅ အထိ သိက္ခာပုဒ် ၁၉ ပုဒ်ကို ဓမ္မဒေသနာ ပဋိသံယုတ္တ သိက္ခာပုဒ်ဟု ခေါ်သည်။

ပရိဘောဂ။ ။ထေယျပရိဘောဂ၊ ဣဏပရိဘောဂ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ၊ သာမိပရိဘောဂဟု ပရိဘောဂ လေးမျိုး ရှိ၏။ သီလ မရှိသော ရဟန်းတို့ ရဟန်းယောင်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းကာ ခိုး၍ သုံးဆောင်ရာ ရောက်သောကြောင့် ထေယျပရိဘောဂ မည်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ဘဲ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်လျှင် ဣဏပရိဘောဂ မည်၏။ အရိယာတို့၏ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ မည်၏။ ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့၏ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် သာမိ ပရိဘောဂ မည်၏။

အမှာ။ ။ထေယျပရိဘောဂမှာ ခိုး၍ သုံးဆောင်ရာ ရောက်သောကြောင့် မနဿ လူ့လောကဝယ် သူခိုးသည် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာ ၌ အမျိုးမျိုးသော ဒုက္ခကို ခံရသလို ထေယျပရိဘောဂ အမှုကို ပြုသော သာသနာ့ဝန်ထမ်း ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ခံစားရပေလိမ့်မည်။ ဣဏပရိဘောဂမှာ ကြွေးယူ၍ သုံးဆောင်ရာ ရောက်သောကြောင့် နောက်နောင်ဘဝ အဆက်ဆက်၌ အလှူရှင်၏ ကျွန် ဖြစ်ရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတော်ကြီးများက “ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်က နွားဖြစ်တတ်သည်”ဟု ဆုံးမတော်မူခဲ့သည်။

မှတ်ဖွယ်]

အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်

၁၇၅

အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်

သဉ္စိစ္စ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊

အပတ္တိ ပရိဂ္ဂဟတိ။

အဂတိဂမနဉ္စ ဂစ္ဆတိ၊

ဧဒိသော ဝုစ္ဆတိ အလန္တိပုဂ္ဂလော။

အနက်။ ။သဉ္စိစ္စ၊ စေတနာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အာပတ္တိ၊ သင့်ရောက်နေသော အာပတ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟတိ၊ မကုစားဘဲ ဝှက်ထား၏။ အဂတိ ဂမနဉ္စ၊ အဂတိ လိုက်စားခြင်းသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဧဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အလန္တိပုဂ္ဂလော၊ အလန္တိ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ကာလိက ၄-ပါး။ ။ယာဝ ကာလိက၊ ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟ ကာလိက၊ ယာဝဇီဝက ဟူ၍ ကာလိက ၄-ပါး ရှိ၏။ ထိုတွင် ယာဝကာလိက ဟူသည် ဆွမ်း အစရှိသော အရုဏ်တက်မှ မွန်းမတည့်မီ စားကောင်းသော အစာတည်း။ ယာမကာလိက ဟူသည် မွန်းတည့်ပြီးနောက် ဆာလျှင် သုံးဆောင်ကောင်းသော ဘိလပ်ရည် ဖျော်ရည် စသည်တည်း။ သတ္တာဟကာလိက ဟူသည် ထောပတ်၊ ဆီဦး၊ ဆီ၊ ပျားရည်၊ တင်လဲ တို့တည်း။ တစ်ခါ အကပ်ခံထားလျှင် ၇-ရက် အပ်၏။ ယာဝဇီဝက ဟူသည် တစ်ခါ အကပ်ခံထားလျှင် တစ်သက်လုံး သုံးဆောင်ကောင်းသော ဆား၊ ဗလရှင်ဆေးပြာ လျှက်ဆား စသည်တည်း။

၁၇၆

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဝိနည်း

ကျောင်းထိုင်အင်္ဂါ။ ။“ဆယ်ဝါပြည့်တင်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ဖြာ၊ ကမ္မာ
 ကမ္မ၊ ခန္ဓကပုဒ်၊ နာမ်ရုပ် ပိုင်ပိုင် ဟောပြနိုင်၊ ကျောင်းထိုင်
 ငါးအင်္ဂါ”ဟူသော လင်္ကာနှင့်အညီ ဆယ်ဝါရခြင်း၊ ဥဘတောဝိဘင်း
 ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို အနက်ထင်၍ အဓိပ္ပာယ်မြင်ခြင်း၊ ဝိနည်း
 ပရိဝါဒ၌ လာသော ကံကြီးကံငယ်ကို နားလည်ခြင်း၊ ဝိနည်း စူဠဝါ
 ပရိဝါခန္ဓက၌ လာသော ကျင့်ဝတ်များကို နားလည်ခြင်း၊ နာမ်တရား
 ရုပ်တရားများကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောပြနိုင်ခြင်း၊ ဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံမှ ကျောင်းထိုင်ကောင်းသည်။

သင်္ကန်း ၉-မျိုး။ ။“သင်း၊ ကိုယ်၊ ဒု၊ အိပ်၊ မျက်၊ ပရိက်၊
 နိသိဒ်၊ မိုးအမာ” ဟူသော လင်္ကာနှင့်အညီ သင်းပိုင်၊ ကိုယ်ရုံ၊
 ဒုကုဋ်၊ အိပ်ရာခင်း၊ မျက်နှာသုတ်၊ ပရိက္ခာရစောဠ၊ နိသိဒ်၊
 မိုးရေခဲ သင်္ကန်း၊ အမာလွမ်းသင်္ကန်းဟု သင်္ကန်း ၉-မျိုး ရှိ၏။
 (သင်္ကန်း ၉-ထည်ဟု ခေါ်ကြသည်ကို ပညာရှင်များ ဆင်ခြင်ထိုက်
 ၏။) ထိုသင်္ကန်း ၉-မျိုးတွင် ပရိက္ခာရစောဠနှင့် အိပ်ရာခင်း
 သင်္ကန်း ၂-မျိုးမှာ အထည်များစွာ အဓိဋ္ဌာန် တင်ကောင်း၏။
 မျက်နှာသုတ်မှာ နှစ်ထည် အဓိဋ္ဌာန် တင်ကောင်း၏။ (ပါစိတျာဒိ
 အဋ္ဌကထာ စီဝရက္ခန္ဓက၌ မျက်နှာသုတ် နှစ်ထည်၊ အပရေဝါဒ၌
 အများအပ်၏-ဟု လာ၍ ကင်္ခါ၌ အများအပ်၏ဟု ဆိုသည်)။ ကျန်
 သင်္ကန်း ခြောက်မျိုးမှာ တစ်ထည်စီသာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ကောင်း၏။

သင်္ကန်းပမာဏ။ ။သင်းပိုင် အလျား ငါးတောင် တောင်
 ဆုပ်၊ အနံ ၂-တောင်(အငယ်ဆုံးပမာဏ)၊ အကြီးဆုံး ၁၇ရား
 သင်းပိုင်အောက်၊ ဧကသီနှင့် နှစ်ထပ်သင်္ကန်း အလျား ငါးတောင်

မှတ်ဖွယ်]

အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ

၁၇၇

တောင်ဆုပ်၊ အနံ သုံးတောင် တောင်ဆုပ် (အငယ်ဆုံး ပမာဏ)၊
 အကြီးဆုံး ဘုရားဧကသီအောက်၊ နိဿိဒိုင် (အငယ် ပမာဏ မလာ)၊
 အကြီးဆုံး အလျား လေးတောင်ထွာ၊ အနံ သုံးတောင် လက်ကိုးသစ်၊
 အမာလွမ်း သင်္ကန်း အနံ လေးတောင်ထွာ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း (အငယ်
 ပမာဏ မလာ)၊ အကြီးဆုံး အလျား ဆယ့်သုံးတောင်ထွာ၊ အနံ
 ငါးတောင် ၁၅ လက်သစ်၊ (မျက်နှာသုတ်၊ အိပ်ရာခင်း- ပရိက္ခရာ
 စောဠ (အငယ်ပမာဏရော အကြီးပမာဏပါ မလာ)၊ အငယ်ပမာဏ
 မလာဟု ဆိုသော်လည်း အလျား တစ်တောင်ထွာ၊ အနံ တစ်ထွာ
 နှင့် လက်ခြောက်သစ်အောက် မငယ်ရ၊ ငယ်လျှင် သင်္ကန်းမမည်၊
 အထက်ပါ ပမာဏနှင့် ညီလျှင် မိမိအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် တင်နိုင်
 သည်၊ မညီလျှင် (အထက်ပါ ပမာဏထက် ကြီးလျှင်ဖြစ်စေ၊ သေး
 လျှင်ဖြစ်စေ) မိမိအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် မတင်ကောင်း၊ ပရိက္ခရာစောဠ
 ဟူသော အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ကောင်း၏။

အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ။ ။သင်းပိုင်ဖြစ်က “ဣမံ အန္တရဝါသကံ
 အဓိဋ္ဌာမိ”၊ ကိုယ်ရုံ (ဧကသီ) ဖြစ်က “ဣမံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ အဓိဋ္ဌာမိ”၊
 ဒုကုဋ် (နှစ်ထပ်သင်္ကန်း) ဖြစ်က “ဣမံ သံဃာဋီ အဓိဋ္ဌာမိ” ဟု
 ဆိုပါ၊ အဓိဋ္ဌာန်ချလိုက “ဣမံ အန္တရဝါသကံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ” စသည်
 ဖြင့် ဆိုပါ။

ဝိကပ္ပနာပြုပုံ။ ။၎င်းသင်္ကန်း ၉-မျိုးကို အဓိဋ္ဌာန် မတင်
 လိုလျှင် ဝိကပ္ပနာ ပြုရ၏။ ဝိကပ္ပနာပြုလိုက “ဣမံ စီဝရံ တုယံ
 ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဆို၊ ဝိကပ္ပနာပြုရာ ပုဂ္ဂိုလ်က “မယံ သန္တကံ
 ပရိဘုဉ္ဇဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ” ဟု ဆိုပါ။

၁၇၈

ဒွေမာတိကာ နိဿယ

[ဝိနည်း

အများဖြစ်က ဣမာနိ စီဝရာနိ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ လွတ်နေသောသင်္ကန်း
ဖြစ်က တစ်ထည်ဆိုလျှင် ဧတံ စီဝရံ၊ အများဆိုလျှင် ဧတာနိ
စီဝရာနိဟု ဆို။

အမှာ။ ။အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌ သင်းပိုင်ဖြစ်လျှင် ဣမံ အန္တရဝါသကံ
စသည်ဖြင့် အမည်ကို ဖော်၍ တင်ရ၏။ ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌ ဣမံ
အန္တရဝါသကံ စသည်ဖြင့် အမည်ကို မဖော်ရတော့ဘဲ သင်္ကန်း
၉-မျိုးတို့တွင် မည်သည့်သင်္ကန်းကို ဝိကပ္ပနာ ပြု၍ “ဣမံ
စီဝရံ” စသည်ဖြင့် စီဝရ ဟူသော အမည်ကိုသာ ဝိကပ္ပနာ
ပြုရသည်။

သပိတံ ၉-မျိုးနှင့်ပမာဏ။ ။ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကုဋ္ဌ သပိတံ- သုံးပြည်
ပိုသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌ-သုံးပြည်တိတိ ဆံသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌောမက-သုံးပြည်
မဆံတတ်၊ မဇ္ဈိမကုဋ္ဌ-သုံးခွက် ပိုသည်၊ မဇ္ဈိမ-သုံးခွက်တိတိ၊
မဇ္ဈိမောမက-သုံးခွက်မဆံတတ်၊ ဩမကုက္ကဋ္ဌ-သုံးစလယ် ပိုသည်၊
ဩမက-သုံးစလယ်တိတိ၊ ဩမကောမက-သုံးစလယ်မဆံတတ်။

အမှာ။ ။အထက်ပါ သပိတံ ၉-မျိုးတွင် ၁-နံပါတ်နှင့် ၉-နံပါတ်
သပိတံ နှစ်မျိုး မအပ်၊ ကျန် ခုနစ်မျိုး အပ်၏။

ဗုဒ္ဓေါဂါ

ပါတိမောက္ခံ ဝိသောဓေန္တော၊

အပ္ပေဝ ဇီဝိတံ ဧဟေ။

ပညတ္တံ လောကနာထေန၊

န ဘိန္ဒေ သီလသံဝရံ။

အနက်။ ။ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။
ဝိသောဓေန္တော၊ သုတ်သင်စောင့်ရှောက်သော ရှင်ရဟန်းသည်။ ဇီဝိတံ၊

မှတ်ဖွယ်]

ဗုဒ္ဓေါဝါဒ

၁၇၉

အသက်ကို။ အပ္ပေဝဇော၊ စွန့်သော် စွန့်ရာ၏။ လောကနာထေန၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော။ သီလသံဝရံ၊
ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ ခေါ် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ န ဘိန္ဒေ၊
မဖျက်ဆီးရာ။

[သံသရာ ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရယူ
လိုသော သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင်၊ ရဟန်းသည် မိမိ၏အသက်ကို
စွန့်ခွင့်ကြိုလျှင် စွန့်ရမည်။ ဘုရားဟော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ဘယ်သော
အခါမျှ မဖျက်ဆီးပါနှင့်၊ မကျူးလွန်ပါနှင့်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟော
တော်မူသည်။ လောကီစည်းစိမ်မျိုးစုံကို စွန့်လွှတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါ
လျက် ဘာမဟုတ်သော အကြောင်းကလေးများကြောင့် သိက္ခာပုဒ်
တော်များကို ဖျက်ဆီးမည်ဆိုလျှင် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာလည်း အာပတ်
အမျိုးမျိုး သင့်ခြင်း၊ ဘုရားစကား နားမထောင်သူဟု စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့
ခံရခြင်း စသော အပြစ်အမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးရလိမ့်မည်။ နောက်
ဘဝ အဆက်ဆက်မှာလည်း ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်
ဟူသော အပါယ်လေးဘုံသို့ ရောက်ရမည်ဖြစ်၍ ဘဝသံသရာဝယ်
အစွမ်းကုန် နစ်နာရတော့မည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ခဏတာမျှသာ
ဖြစ်သော လက်ရှိပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏ ချမ်းသာရေးကို မျှော်တွေး၍
နောက်နောင် ဘဝအဆက်ဆက် ဆင်းရဲရေးကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ
မလုပ်ထိုက်ပါ။ ဤနေရာ၌ ထေရ်အပါဒါနိကမ်းလာ အရှင် ဥပါလိ
ကျူးရင့်တော်မူသော ဥဒါန်းဂါထာများကို ကျက်ထားထိုက်ပေသည်။]

ဥဒါန် ဂါထာများ

သတ္ထုကပ္ပံ သုဝိနယံ၊ ဓာရေမိ ဟဒယေန ဟံ။
 နမဿမာနော ဝိနယံ၊ ဝိဟရိဿာမိ သဗ္ဗဒါ။
 ဝိနယော အာသယော မယံ၊ ဝိနယော ဌာနစက်မံ။
 ကပ္ပေမိ ဝိနယေ ဝါသံ၊ ဝိနယော မမ ဂေါစရော။

အနက်။ ။အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထုကပ္ပံ၊ သက်တော်စင်ရှား
 ဘဘုရားနှင့်၊ မခြားတမူ၊ အလားတူသော။ သုဝိနယံ၊ ကောင်းစွာ
 ပုံသေ၊ ဆုံးမပေတတ်၊ ဝိနည်းမြတ်ကို။ ဟဒယေန၊ စိတ်ကောင်း
 ထိုထား၊ နှလုံးသားဖြင့်။ ဓာရေမိ၊ ကောင်းစွာမသွေ ဆောင်ရပေ၏။
 ဝိနယံ၊ ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။
 ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့။

ဝိနယော၊ ဝိနည်းတရားတော်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ အာသယော၊
 အိပ်ရာ နေရာတည်း။ ဝိနယော၊ သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဌာနစက်
 ရပ်ရာ စင်္ကြံသွားရာတည်း။ ဝိနယေ၊ ဌံ။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။
 ကပ္ပေမိ၊ ပြုပါ၏။ ဝိနယော၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေါစရော၊
 ကျက်စားရာတည်း။

နိဂုံး

ဓမ္မဿာမိ ဘိဝံသေန၊
 ကတော ဘိက္ခုဟိတက္ကရော။
 လက္ခဉာဝိနယော နာမ၊
 သာရပုဏ္ဏော သုနိဋ္ဌိတော။

ဝိနည်းမှတ်ဖွယ်ပြီး၏။